

الف) پرده کشا

اصطلاح - صاحب بجر از (صائب لے) ما پرده های آبله پای خود ز رشک

ب) پرده کشاون

نسبت الف گوید که معنی بر روی خارهای منیلان کشیده ایم (طوری لے)

اشکارا کنند و بهار بند کرافت زیادت تحتانی در آخر کفش پرده بر چهره ای رشک ماه که دارد نقاب

میفرمایند نقل نگارش که افشا کنند راز است از هجوم نگاه (طالب آملی لے) کشید پرده درخ

مولف عزم کند که (ب) یعنی حقیقی (۱) دور کردن

لاله فرصت است تو نیز ز ندوی و رخ بر افکن

پرده باشد بصله از (فغانی شیرازی لے) بکشای نقاب مشکین را که بهار صراحت فرید کند که بدون

پرده از گل رخسار اندکی که آبی نمایه تشنه دیدار آنکه صلا افاده سنی فرو بستن کند (حکیم رکنی کاشی

و (۲) کنایه باشد از اشکارا کردن چیزی و افشای لے) روزی که چرخ پرده نیلو فری کشید که بچهره آن

راز کردن داخل همین معنی است و الف اسم فاعل کسی که درون حصار ماند (سعید امی سراید لے)

ترکیبی است بهر دو معنی و (۳) بهر حاضر هم (ارو) گرم عتاب چون شود دیده پوشم از رخسار پرده

الف (۱) پرده پشانی و والا (۲) افشای راز کردن

کشند مردمان چون شود آفتاب گرم (مولف

والا (۳) (ب) کا امر حاضر (ب) (۱) پرده پشانا

عزم کند که موافق قیاس است (ارو) (۱) پرده چپوژنا (۲) پرده پشانا -

(۲) افشای راز کرنا -

پرده کشیدن

مصدر اصطلاحی - بقول پرده گر اصطلاح - بقول بهار معرون مولف

بهار و بجر و اشند (۱) یعنی پرده بستن (۲) پرده عزم کند که معنی پرده ساز است اسم فاعل ترکیبی

کشاون هر دو آمده و فارق در ادا و تین ذکر صله معنی در پرده مخفی کنند و پرده کشنده (شیخ اوحدی

است که معنی اول صله آن بر می آید و معنی دوم لے) در پیرزن نگه کن وان چرخ پرده گر که چرخ

پہرزن کی ای جرخ پرودہ اور؛ صاحب اننداین بوقتیکہ بلبلان سحر؛ نشستہ برسرگل پرودہ ہای ترگینڈا
 را مرادف پرودہ سازگفتہ مولف عرض کند کہ صاحب بجز بند کر معنی اول و دوم گوید کہ (۳) بی شرمی
 از قبیل چارہ گر و امثال ہان موافق قیاس است نمودن و (۴) بی روئی گردن و (۵) آشکارا
 مقابل پرودہ در (۱) پرودہ ڈولنے والا۔ پرودہ کرنے والا گردن۔ صاحب موید بند کر معنی سوم و چہارم نسبت
 پرودہ گردیدن استعمال۔ صاحب آصفی معنی پنجم می فرماید کہ مرادف پرودہ برگرفتن است
 ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند صاحب جامع بر معنی سوم و پنجم تانغ۔ مولف
 کہ (۱) ستر و حجاب شدن است و مجاز (۲) ذریعہ عرض کند کہ ہم موافق قیاس است (۱) ویکہو
 قرار یافتن (کمال اصنافی ۵) بر زبان ہمہ آن پرودہ کشیدن کے پہلے اور دوسرے معنی (۲) ویکہو
 ران تو خدا یا کہ بجز پرودہ ستگار می مراد پرودہ غفران پرودہ ساختن کے پہلے معنی (۳) بے شرمی کرنا (۴)
 گردن (۱) پرودہ ہونا (۲) ذریعہ قرار پانا بے روئی کرنا (۵) آشکارا کرنا۔ ظاہر کرنا۔
پرودہ گرفتن | مصدر اصطلاحی۔ بقول بہار **پرودہ گل** | اصطلاح۔ بہار تبدیل پرودہ سندان
 (۱) بمعنی پرودہ کشیدن بہر دو معنی (۲) پرودہ ساختن نقل کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ
 صاحب انند گوید کہ راست گردن آہنگ خواندن و آغاز کتبا یہ باشد از اوراق گل (میرزا رضی و دانش
 ہم (محمد علی سلیم ۷) چه عجیب گزشتا سند حریفان کتبا یہ) نیستم پابست حسن صوت مرغان چین؛ جلوه ہا
 نغسہ بر چہرہ خود پرودہ اعجاز گرفت؛ (میر خسرو ۷) در پرودہ ہای گل تماشا می کنم؛ (۱) ویکہو
 سوسن آمد برب جوی دزبانہا نو بہاد؛ و طیل آمد برگ گل کے دوسرے معنی۔
 برسرگل پرودہ ہای تر گرفت (ولہ ۷) بیابادہ **پرودہ گلیم** | اصطلاح۔ بقول بہار و بگرد

<p>پروہ مشکین اصطلاح - بقول بہار و بکر (۱)</p>	<p>اتند بکاف فارسی نوعی از گلیم کہ عیاران دارند -</p>
<p>رو مال سیاہ کہ در آشوب چشم بر چشم بندند (۱)</p>	<p>(صائب) شیطان دلیر بر تو ز حال خراب نیست</p>
<p>پروہ مشکین چشم خویش بستہ است آن نگار</p>	<p>دزدیت اینکہ پروہ گلیمش ز خواب تست (۱)</p>
<p>یا شدہ است از تاف آہوی ختن مشک آشکار</p>	<p>خط شبرنگ کہ حسن بتان را خطر است (۱)</p>
<p>دارستہ بذکر معنی بالا گوید کہ مراد (پروہ نیلوفری)</p>	<p>ترا پروہ گلیمی و گراست (۱) (شیخ علی قس فائز)</p>
<p>کہ می آید و بہ نقل سند بالا گوید کہ غری طویل است کہ</p>	<p>در پروہ و لم زبان بت عیار ووشیم است (۱) ہر یک</p>
<p>در آشوب چشم معشوق گفتہ مولف عرض کند</p>	<p>مشرہ بر ہم زدنش پروہ گلیم است (۱) خان آرزو</p>
<p>یعنی حقیقی است یعنی پروہ سیاہ یعنی اولی</p>	<p>چراغ ہدایت ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ (۲)</p>
<p>مرکب تو صیفی است معاصر</p>	<p>گلیمی را نام است کہ عیاران در شب آن را بر ہم</p>
<p>بم این را برای عینک نیلگون ہم گویند کہ استمال</p>	<p>کنند و خورد از نگاہ مردم مخفی کردہ عیاری کنند</p>
<p>آن بحالت آشوب چشم می شود (آر و) (۱)</p>	<p>(آر و) وہ کتل جو چور رات میں اوڑھ کر چوری</p>
<p>وہ کالی نقاب جو آشوب چشم کے زمانہ میں آنکھ</p>	<p>کرتے ہیں - موٹ -</p>
<p>پر ڈالتے ہیں - موٹ - وہ نیلی عینک جو آشوب</p>	<p>پروہ گوش اصطلاح - بقول بہار معروف</p>
<p>کے زمانہ میں لگائیں موٹ (۲) کالا پردہ - مذکر -</p>	<p>مولف سخن کند کہ پروہ فطرے کہ در گوش است</p>
<p>پروہ کدڑ اصطلاح - بقول بہار و انام</p>	<p>(ظہوری) حکایت تو بہ بیزم مگر بہ پروہ گوش (۱)</p>
<p>کہا بہ از حجاب شیطانی</p>	<p>کہ حرف سورد پرمی جنگی نماں شود (آر و) کان</p>
<p>و نفوس شریرہ انسانی است و فارسیان (۲)</p>	<p>پروہ - مذکر -</p>

ارواح شرمیه را نیز خوانند - صاحب بجز گوید که مراد از آنست که در پرده نشستن است یعنی حجاب
 پرده ابره منی است که گذشت مولف عرض اختیار کردن و پرده کردن و (ب) بقول برهان
 کند که موافق قیاس است و اشاره این بر (پرده) (۱) مستوره و خلوت نشین و فرماید که (۲) مردم
 ابره منی گذشت (اُر و و) (۱) دیگر پرده ابره منی گیلان سرحد نشینانی را گویند که در سخت فرمان سپه
 (۲) شرمیه رو حین - موثق - سالاران باشند - چهار بر (ب) گوید که مثل پرده گی

پرده ناموس

اصطلاح - بقول آنست که بینها نسبت عموم مخصوص است
 بحواله فریبگ فرنگ معروف مولف عرض و لهذا اطلاق پرده نشین بر چیزی مستور عموماً آمده
 کند که مرکب اصنافی است (۱) یعنی پرده عصمت بخلاف پرده گی که اطلاق آن جز بر زن مستورین
 یعنی حقیقی و (۲) مجازاً پرده شرم که شرم را پرده صاحب بجز مستور و خلوت نشین قانع و صاحب
 تشبیه داده اند یعنی پرده ناموس - ناموس باشد ناصری هم همزبانیش (حافظ شیرازی) در کار
 (خواجده شیرازی) عشق در پرده ناموس بنفتم کلاب و گل حکم ازلی این بود و کاین شاهد بازای
 خافل و که ز فانیس بود پرده رسوائی شمع و و ان پرده نشین باشد مولف عرض کند که
 (شر سعدی) پرده ناموس بندگان بگناه فاحش اسم فاعل ترکیبی است و معنی اول موافق قیاس

ندر و (اُر و و) (۱) دیگر پرده عصمت (۲) دیگر پرده شرم و معنی دوم هم استعمال درست باشد ازینکه هر حد
 (الف) پرده نشستن - مصدر اصطلاحی - نشینان در پرده باشند و بکلم سپه سالاران بیرون

(ب) پرده نشین

صاحب آصفی ذکر می آیند (اُر و و) الف پرده منی بینها پرده
 (الف) کرده از منی ساکت مولف عرض کند که اگر نا (ب) (۱) پرده نشین که می آید و این شخص

جو پرودہ کرے۔ خلوت نشین۔ خلوت میں بیٹھنے والا صاحب مویذ بر معنی دوم قانع مولف عرض کند
 (۲) وہ فوج جو سرحد پر مخنی رہتی ہے جو سپہ سالار کہ آری معنی بار تعالیٰ و پرودہ و سر پرودہ و بارگاہ
 کے حکم میں رہتی ہے۔ موتث۔ بجائیش گذشتہ موافق قیاس است (اگر وہ)
پرودہ نشینان | اصطلاح۔ بقول جہانگیری (۱) خلوت نشین اور محرم اسرار اور اولیا اللہ جو
 در طہقات (۱) کنایہ از ملائکہ مقربین صاحب رشیدی جو مخفی ہوں۔ مذکر (۲) فرشتے۔ مذکر۔
 بذکر معنی بالا گوید کہ (۲) یعنی خلوت نیاں و (۳) دلبران **پرودہ نشینان** | اصطلاح۔ بقول
 (نظامی ۱۷) پرودہ نشینان ہو قادر شکر و پرودہ بحر معنی محراب اسرار۔ صاحب مویذ بحوالہ تفسیر
 شناسان نژاد و شکر و صاحب مویذ معنی اول می فرماید کہ معنی ترکیبی آنکہ در پرودہ نشین بار می
 دوم قانع مولف عرض کند کہ معنی دوم حقیقی چنانچہ بعض ملائکان مقرب و در نشین دیگر گوید کہ
 است معنی اول و سوم مجاز آن جمع پرودہ نشین آنا کہ در پرودہ نشینہ کار می کند مولف عرض
 و ازینکہ ملائکہ بنظر نمی آیند۔ فارسیان بدین اسم موصوف کنند بخیاں ما کار را داخل اصطلاح کردن حضور
 کردند ہم چنین دلبران ہم کہ در پرودہ می باشند بدین است و پرودہ نشینان کنایہ بہین معنی گذشت
 اسم موسوم شدند (اگر وہ) (۱) فرشتے مذکر معلوم میشود کہ محققین بالاسندی یافته باشند کہ
 (۲) وہ جو پرودے میں ہوں یا خلوت میں (۳) دلبران | **پرودہ نشینان** | اصطلاح۔ مکرہ لفظ کار را داخل اصطلاح کردند و حیث
 بقول بر بان و بحر (۱) کنایہ از خلوت نشینان است کہ نقل سند ہم نکردند تا پرودہ از روی کار
 محراب اسرار و اولیا می شود (۲) ملائکہ سما بر می داشتیم۔ دیگر ہمہ محققین اہل زبان ازین ساکت

(اُرُو) دیکو پرده نشینان باره

مولف گوید موافق قیاس است (اُرُو) دیکو

پرده نشین گشتن

مصدر اصطلاحی - یعنی پرده نظر - پرده نگه بی که میسکتے ہیں - مذکر -

(۵۱۷۳۸)

پرده کردن و پرده دار شدن است مرکب با هم **پرده نهادن** مصدر اصطلاحی - صاحب

فاعل ترکیبی پرده نشستن و مصدر گشتن **مولف** اصنی ذکر این کرده از معنی ساکت **مولف**

عزم کند که موافق قیاس است (ظهوری ه) عزم کند که یعنی پرده کردن است بصله بر (رضی

زان پرده نشین گشته که در کوی ملامت به هنگامه اریتمانی ه) اگر نه نهی پرده بر رخ چون آفتاب ه

رسوایی مستور نگنجد ه (اُرُو) پرده کرنا - وای بر روز شکیب وای بصبر و قرار ه (اُرُو)

پرده دار هونا -

پرده کرنا - نقاب منہ پر ڈالنا -

پرده نظر استعمال - بقول بهار معروف

پرده نیلگون اصطلاح - بقول برهان

مولف عزم کند که پرده نظر - نظر باشد که فارسی (جهاگیری در ملحقات) و بگرد مویذ و رشیدی

نظر را پرده تشبیه داده اند و مقصود بهار جزین و سراج کنایه از آسمانست **مولف** عزم

نباشد (صائب ه) بر حسن بیثال تو در پرده کند که موافق قیاس است مرکب توصیفی (اُرُو)

نظر ه محض درست می کند از جوهر آئینه (اُرُو) دیکو آسمان - مذکر -

پرده نظر به ترکیب فارسی که میسکتے ہیں - مذکر - **پرده نیلوفری** اصطلاح - بقول بگرد بهار

پرده نگه استعمال - مرادون پرده نظر است دانشد و وارسته مرادون پرده مشکین (صائب

و بس (ظهوری ه) کدام عیب که عریان چو راز ه) نرگس میگون او از پرده نیلوفری ه میناید

عاشق نیست ه پرده نگه لعل زان هنر پوشند ه چون شفق از دامن شب بای تار ه بچو ابر کعبه

(۵۱۷۳۹)

<p>دائرگی پهاور استین پ پروه نیلوفری برگوشه ابرو یار پ (بابا فغانی ه) آه کان ابرو کمان چشم سیه از ناز بست پ پروه نیلوفری بزرگس غماز بست پ</p>	<p>تاشا با استعمال کنند و بر در خانه با هم آویزان نمایند (اُر و و) رنگین تصاویر کے پردے بند کر استعمال - صاحب آصفی</p>
<p>دارسته نسبت سند اول صراحت کند که این غزلی است طویل که در آشوب چشم معشوق گفته مولف عرض کند که مرکب توصیفی است بمعنی حقیقی پروه که رنگ نیلوفرو دارد و معنی اول الذکر مجاز آن و مجازاً برای پروه چشم هم (اُر و و) دیگر پروه شگین و پروه چشم</p>	<p>ذکر این کرده از معنی ساکت و سندی که از کمال اصفہانی پیش کرده برای (پروه فرو بلیدین) است (ه) نه مرد عشق تو بودم من اینقدر در آنم پ اولی بدیده فرومی بلد قضا پروه پ معنی میاد که فرو بلیدین پروه بر دیده) بمعنی انداختن</p>
<p>پروه وار استعمال بقول بهار بو اوز عالم رقعه وار و جامه وار (نظامی ه) پرنده چینی پروه وار من کنم پازگر و جهان رسنگارش کنم پ مولف عرض کند که بمعنی لائق پروه باشد که و از معنی لائق آمده چنانکه گوشوار (اُر و و) پر دیکه لائق اصلاً و خیال نکروند که بلد مفارح بلیدین است و معنی</p>	<p>باشد بر چشم و بلیدین مراد است ازین ترادف لازم نمی آید که استعمال است یکی را برای دیگری و اینم محقق پسند تر ادر ا چیزی که در غلط انداخت کم غوری محققین معنی است که بر مصدر هشتن مفارح عرش بلد نوشته اند</p>
<p>بقول رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار پروه بای کہ بران تصاویر رنگین باشد مولف عرض کند کہ بمعنی حقیقی است و اینقسم پروه ہادر کینم (اُر و و) پروه چھوڑنا - پروه ڈالنا -</p>	<p>پسند و لیکن بشد مستعمل نیست و متروک ازین کہ هشتن سالم التصریف است بکھت کاطش بجایش پروه پروه پروه ہادر کینم (اُر و و) پروه چھوڑنا - پروه ڈالنا -</p>

<p>اصطلاح بقول برهان پرده هفت رنگ (۱) کنایه از هفت آسمان باشد چه هر کدام برنگیست چنانچه صاحب کعب الاحبار از تورات نقل کرده که آسمان اول از سنگ خارا است و دوم از فولاد و سیم از مس و چهارم از نقره و پنجم از طلا و ششم عالم - مذکر - و هفتم از یاقوت و الله اعلم و (۲) هفت</p>	<p>می‌توان و (پرده هفت رنگ) را که واحد است و بجز مویذ (۱) کنایه از هفت آسمان باشد چه هر کدام برنگیست چنانچه صاحب کعب الاحبار از تورات نقل کرده که آسمان اول از سنگ خارا است و دوم از فولاد و سیم از مس و چهارم از نقره و پنجم از طلا و ششم عالم - مذکر - و هفتم از یاقوت و الله اعلم و (۲) هفت</p>
<p>اصطلاح بقول برهان و بجز پرده یاقوت (۱) نام بهار و (جهانگیری در ملحقات) و رشیدی (۱) نام پرده ایست از موسیقی (حکیم ازرقی) شد آمد این او کوئی، همی عمد آفر و گیر و نوادر پرده یاقوت در انگشت خنیاگر و و بهار صراحت مزید کند که (۲) کنایه از جرم یاقوت است (صائب) و چون آب که از پرده یاقوت نماید و پدید است تن نازکش از جامه گلنار و مولف عرض کند که این معنی بجایش گذاشت و بنیال ما تعیم اصل است پرده سازی را که نوای خاص از و براید به تعریف پرده یاقوت گفته باشد و معنی دوم موافق قیاس است که جرم هم پرده را پرده بای هفت رنگ گویند که جرم هم پرده را ماند (آر و و) (۱) ایک خاص</p>	<p>اصطلاح بقول برهان و بجز پرده یاقوت (۱) نام بهار و (جهانگیری در ملحقات) و رشیدی (۱) نام پرده ایست از موسیقی (حکیم ازرقی) شد آمد این او کوئی، همی عمد آفر و گیر و نوادر پرده یاقوت در انگشت خنیاگر و و بهار صراحت مزید کند که (۲) کنایه از جرم یاقوت است (صائب) و چون آب که از پرده یاقوت نماید و پدید است تن نازکش از جامه گلنار و مولف عرض کند که این معنی بجایش گذاشت و بنیال ما تعیم اصل است پرده سازی را که نوای خاص از و براید به تعریف پرده یاقوت گفته باشد و معنی دوم موافق قیاس است که جرم هم پرده را پرده بای هفت رنگ گویند که جرم هم پرده را ماند (آر و و) (۱) ایک خاص</p>

راگ کا نام فارسی میں پردہ یا قوت ہے۔ جسکا ہندی کردہ (منہ ۵) جانی کہ عقاب پر بریزو ہے	ترجمہ معلوم نہ ہو سکا۔ مذکر (۲) یا قوت کا جرم۔ مذکر۔ از پشتہ ناتوان چہ خیزو ہے مولف عن
(الف) پر رخیخت	الف۔ بقول موید یعنی عاجر کہند کہ الف ماضی مطلق (ب) و معنی دوم (ب)
(ب) پر رخیختن	شد و (ب) بقول بحر (۱) حقیقی است و معنی اول مجاز آن و (الف)
عاجز شدن و مجرور کردن از علایق۔ صاحب انند ہم شامل باشد بر ہر دو معنی ماضی (ب)	گوید کہ (۲) کریز کردن و پرفشرون مرغان است (۱) عاجز ہوا (۲) پرچھاڑا (ب)
و کتابہ از عاجز شدن۔ صاحب آصفی ذکر ہر دو معنی (۱) عاجز ہونا (۲) پرچھاڑنا۔ ویکہو بال	

چکر بقول برہان بضم اول و سکون ثانی و زرای نقطہ دار (۱) آن باشد کہ بر روی سقرات و دیگر شہینہ با بعد از پوشیدن ہم رسد و (۲) انچہ زمان بخود برگیرند و (۳) لیتقہ دوات را نیز گویند صاحب ناصری این را مرادف پرزہ گفته بذکر معنی اول گوید (۳) کاغذ بدقماش را نیز گویند و ذکر معنی دوم و سوم ہم کردہ۔ صاحب سروری بر معنی اول قانع (النوری ۱۵) از چہ خیزو در سخن حشو از خطا یعنی طبع و از چہ خیزو پرزہ بر دیبا زنا یعنی لاس و صاحب رشیدی ہم این را مرادف پرزہ نوشتہ بذکر معنی اول فرماید کہ پارہ از جامہ و شیاہ و این غالباً مقصودش از معنی دوم باشد و گوید کہ فرزجہ معرب آنست۔ صاحب موید ذکر معنی اول و دوم و سوم کردہ مولف عن کند کہ این مخفف پرزہ می نماید و صراحت ماخذش بجای خودش کنیم (۱) ویکہو پروکے تیسرے معنی (۲) حیض کالنتہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ چیترا۔ حیض کی گدی۔ وہ کپڑا جس سے حیض کو صاف کریں۔ دکن میں صرف لنتہ کہتے ہیں (۳) وہ صوف جو دوات میں ڈالتے ہیں

(۲۱۶۶)

تا کہ قلم پر سیاہی زیادہ نہ آئے پاسے - مذکر (۳) کہر اور پد فماش کا قند پر زردان ہون اور ناصاف ہون۔ مذکر

پد زراغ

اصطلاح - (۱) بمعنی حقیقی و (۲) ازین لغت ساکت و صاحب محیط کہ محقق مفردات

استعارہ از موسی سیاہ مولف گوید کہ موافق طلب است ذکر این نکرده و (۲) بقول خان آرزو

قیاس است (ظہوری ۱۷) دولت نہادہ رویہ پد زراغی مراد از پرتو کہ فی آید مولف عرض کند کہ دیگر

بغیر عشق پد زراغ ہمای بر سرش از پرتو زراغ باد پد ہمسہ محققین ازین ساکت و اگر سند استعمال پیش

(نظامی ۱۷) مرابوف بارید بر پرتو زراغ پد نشاید شود این را مختلف (پرزوہ) و انیم کہ می آید۔

چو بلبل تماشا می باغ پد (آرزو) (۱) کوتے کے (۱) ایک دوانی گوند جسکی حقیقت کمال

پر - مذکر (۲) کالے بال - مذکر۔ معلوم نہ ہو سکی مذکر (۲) دیکھو پرزوہ کے دونوں معنی

پرزبان

اصطلاح - بقول انند بکوالہ **پرزون** بقول بکھرو بہار بمعنی (۱) پریدن

موسید بمعنی تیز زبان مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ پرواز کردن و (۲) مشتاق و آمادہ بودن بر آ

محققین اہل زبان ازین ساکت معاصرین عجم بر کاری (میر و خسرو ۱۷) پرزون آن بہ کہ سمائی

زبان نہ دارند۔ بدون سند استعمال این را تسلیم بود پد پرزون مرغ ہوائی بود پد (میرزا صالح

تہ کلیم (آرزو) تیز زبان (لغات) بقول آصفیہ منشی ۱۷) نہ تہا در پی قلم کمر بستہ است شمشیرش پد

چرب زبان - لسان - باتونی - باتون - کہ در ترکش برای کشتنم پر می زند تیرش پد (صائب

پرزو

اصطلاح - بقول انند بکوالہ فرہنگ فرنگ ۱۷) در کام شعلہ دم بشمار او فتادہ است پد

بفتح اول و ثالث (۱) نومی از دو باشد مانند صبح پر می زند ہنوز ز خامی کباب ما پد مولف

مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ محققین فارسی زبان **پرزو** عرض کند کہ معنی اول حقیقی است و معنی دوم

<p>میزان (اگر دو) (۱) پرواز کرنا - اثرنا (۲) پرزده رو اصطلاح - بقول بهار و بحر بود</p>	<p>مشاق هونا - آماده هونا -</p>
<p>معروف آنکه داغ چپک بر روی دارد مرادند</p>	<p>پرزده اصطلاح - بقول بهار - یعنی اول و</p>
<p>آبله زده و فرماید که ماخذش اینست که در وقت زواله بختن نان را پهن کرده پر مرغ در آن می غلا</p>	<p>فتح زای مجله (۱) شافه در سیان و جامه که نه که زنا</p>
<p>اثر آن مشتبه با بله بای رو بعد بختن باقی می ماند</p>	<p>بر دارند و فرزه معرب این و فرانج جمع فرزه</p>
<p>و اثر انان پرزده گویند (ملاحظا بهر غنی) پروا</p>	<p>(حکیم شفائی در سجوه) نسخه پرزده ز من میخواست</p>
<p>عبث پرزده برگردن شمع و در پیش رخت شمع</p>	<p>کردم این شافه ساز و آمد راست و فرماید که</p>
<p>فلک پرزده رونی و (نظام خان مجرعه) مانع</p>	<p>(۲) گره با لکه بر روی جامه یا مخمل نمودار باشد</p>
<p>ازل نیک و بد و هر نگاشت و یک پرزده رو</p>	<p>و این را کرگ بالضم و لاس نیز گویند مولف</p>
<p>چون تو در رسم نداشت و مولف عرض کند که</p>	<p>عرض کند که بنیال ماه همین است اسم جامد فارسی</p>
<p>اسم فاعل ترکیبی است و هر دو محققین بالا صراحتا</p>	<p>زبان معنی لفظی این یعنی پر کرده شده و کنایه از</p>
<p>اعراب بای فارسی نکرده اند و ماخذ بیان کرده</p>	<p>شافه و پارچه که نه که زنان فریت خود را بر ما نه حیض</p>
<p>بهار متقاضی فتح اول است - مای گویم همین</p>	<p>پر کنند تا در از نریزد و پرز که گذشت و پرزه که</p>
<p>را بالضم خوانیم و معنی حقیقی این بسیار زده و</p>	<p>می آید محقق این و معنی دوم هم اسم جامد است</p>
<p>رونی که بران داغ بای چپک باشد گویا</p>	<p>نظر بیشتر خوابه مخمل آنرا پرزده گفتند و معنی نیست</p>
<p>بسیار ناموار است و الله اعلم بحقیقه الماخذ -</p>	<p>که پرده که به همین معنی گذشت محقق این باشد (اگر دو)</p>
<p>(۱) و یک پرز که دوسری معنی (۲) و یک پرز که پیل معنی</p>	<p>(۱) و یک پرز که دوسری معنی (۲) و یک پرز که پیل معنی</p>

<p>بذکر معنی دوم نسبت معنی اول گوید که بمعنی مطلق پاره از جامه و غیره و غیر ما یید که خطب عظیم بر بان و شکر است که بمعنی شیاف نوشتند مولف عرض کند که هرگاه محققین اهل زبان اعنی سروری و ناصر با معنی بیان کرده رشیدی و بر بان اتفاق کرده اند خطب خان آرزو است نه رشیدی و بر بان حقیقت این است که این مخفف پرزوه باشد چنانکه اشاره این سطر انجام کرده ایم (آرزو) و یک پرزوه -</p>	<p>استعمال - بهار گوید و انند بدنبالش چون می پرزور (صائب س) پوید که معروف از کدورت می کند دل را سبک رطل گران مخم چون آرد می پرزوری باید کشید؛ مولف معنی پرزور که بمعنی طراقت است و بس (آرزو) پرزور که سکت بین یعنی طراقت و - زیاد طراقت رکنه والا -</p>
<p>پرزوریت و اسباب استعمال بقول روزنامه حویلی که از زینت و اسباب پر بود مولف عرض کند که این محاوره ایست که لفظ حویلی حد شد مثلاً معاصرین عجم گویند که او امیر سیت که پرزوریت و اسباب وارو یعنی خانه دار پر از زینت و اسباب (آرزو) آراسته حویلی موتش پرزوریت و اسباب استعمال بقول بر بان و جامع وسراج نفتح اول و سکون ثانی و ثالث به تحتانی رسیده و وا و مفتوح بزون و وال بعد زوه</p>	<p>اصطلاح - بقول بر بان و رشیدی بر وزن هرزه (۱) شیاف را گویند که عوام شاف (۲) بقدم اول پرزی باشد که بروی سفرلات و جامه ابریشمین و امثال آن بهم رسد صاحب سروری بر معنی اول قانع - صاحب ناصر این را مراد از پرزور گفته (انوری س) از چه چیز در سخن حشوا از خطاب معنی طبع و از چه افتد پرزور و بیازنا جنسی لاس و وارسته بذکر هر دو معنی بالا از کلام شغائی برای معنی اول سند گیرد که نقلش بر پرزور کرده ایم - خان آرزو در سراج</p>

بمعنی صریح باشد کہ در مقابل رمز و ایماست صاحب و سندی کہ پیش شد ازان پیدا است کہ حکیم قطران (پرشک
ناصری بذکر این گوید کہ در فرنگیانہ دیدم مولف عرض کردن) را بمعنی گریہ کردن استعمال کرده و صاحبان
کنند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و قول صاحب تحقیق نمی دانند کہ معنی (پرشک کہ موضوع شان است)
جامع کہ محقق اہل زبانست اعتبار را بانی است چگونہ گریہ کردن باشد۔ صاحب جامع بی حقیقت
(اُردو) صریح۔ صراحت کے ساتھ مفصل۔ و خارج برودہ در ہمزبانی شان باز سکندری خورد و حق
پرشک اصطلاح۔ بقول برہان ورشیدی و آنست کہ فارسی قدیم است بمعنی گریہ۔ یکی از
سراج بازای فارسی بروزن مردک بمعنی گریستن معاصرین عجم قیاس کنند و ما با او اتفاق داریم
و گریہ نمودن۔ صاحب ناصری ذکر این بجا کہ برہان کہ اصل این (پرشک) بود بمعنی گریہ
کرودہ (حکیم قطران سے) عرش و کرسی در آب شد بخذت و تبدیل پرشک بر زبان ماند یعنی
پہنان پوسکہ کہ دم ز فرقت پرشک صاحب زای ہوز بدل شد بہ زای فارسی و الٹ
جامع گوید کہ گریہ و گریستن است مولف عرض و شین خذت شدہ پرشک شد تصرف و لفظ
کنند کہ اینست قانون زبان دانی صاحبان تحقیق نتیجہ لب و لہجہ باشد (اُردو) گریہ بقول تصفیہ
و محققین بانام و نشان کہ اسم را بمعنی مصدر نوشتہ اند فارسی۔ اسم مذکر۔ رونا۔ زاری۔ رون رون۔

پرس | بقول برہان و ناصری و جہانگیری و سراج و جامع بفتح اول بروزن و رس پرودہ را
گویند کہ بر روی چیز پائشند و انجا آویزند مولف عرض کند کہ اسم جامد فارسی قدیم است و حالاً
زبان معاصرین عجم متروک (اُردو) دیکھو پرودہ کے پہلے معنی۔

پرس | بقول برہان و سروری و ناصری بضم اول و سکون ثانی و سین بی نقطہ بالف کشیدہ

خبر گیرنده و پر سنده را گویند مولف عرض کند که محققین بالا این را اسم جامد و نسبتہ اند طرز بیان
شان دلالت کند برین و حقیقت از مصدر پر سیدن است کسی آید الف در آخر امر حاضرش بقاف
فارسی زیادہ شدہ افادہ معنی فاعلی کند ذکر این بر (الف فاعل) گذشت از قبیل وانا وینا (اُروو)
پوچنے والا۔

<p>پر ساختن استعمال۔ یعنی حقیقی پر کردن و ملوچہ پر سالہ اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ فرنگ فرنگ</p>	<p>پر ساختن استعمال۔ یعنی حقیقی پر کردن و ملوچہ پر سالہ اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ فرنگ فرنگ</p>
<p>ساختن است۔ صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی بالفتم یعنی سا خوردہ مولف عرض کند کہ پر ساکت (ظہوری ۵) گوش تاکی بہ پنبہ پر سازم درینجا بمعنی بسیار است کہ گذشت و کنایہ باشد از پیر ناصح من نگشت لال بلاست (اُروو) بہرنا۔ (اُروو) بڈا۔ مذکر۔</p>	<p>ساختن است۔ صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی بالفتم یعنی سا خوردہ مولف عرض کند کہ پر ساکت (ظہوری ۵) گوش تاکی بہ پنبہ پر سازم درینجا بمعنی بسیار است کہ گذشت و کنایہ باشد از پیر ناصح من نگشت لال بلاست (اُروو) بہرنا۔ (اُروو) بڈا۔ مذکر۔</p>
<p>پر ساختن گوش بہ پنبہ مصدر اصطلاحی</p>	<p>پر ساختن گوش بہ پنبہ مصدر اصطلاحی</p>

<p>سماعت نکردن عمدتاً و اعتنا نکردن بسماعت</p>	<p>سماعت نکردن عمدتاً و اعتنا نکردن بسماعت</p>
<p>بفتح اول و ثانی بروزن است (۱) پرستندہ</p>	<p>بفتح اول و ثانی بروزن است (۱) پرستندہ</p>
<p>یہند این از ظہوری بر مصدر گذشتہ گذشت (اُروو) و (۲) پرستار و (۳) شخصی را نیز گویند کہ در ہم</p>	<p>یہند این از ظہوری بر مصدر گذشتہ گذشت (اُروو) و (۲) پرستار و (۳) شخصی را نیز گویند کہ در ہم</p>
<p>کامین انگلی دینا یا رکنا۔ بقول آصفیہ کسی کی آواز و پندار خود یعنی در فکر و خیال خود مانده باشد</p>	<p>کامین انگلی دینا یا رکنا۔ بقول آصفیہ کسی کی آواز و پندار خود یعنی در فکر و خیال خود مانده باشد</p>
<p>نشستن کے واسطے دو نمونہ کان بند کر لینا (ناصح صاحب سروری برای معنی اول سند شیخ سعدی</p>	<p>نشستن کے واسطے دو نمونہ کان بند کر لینا (ناصح صاحب سروری برای معنی اول سند شیخ سعدی</p>
<p>(۵) اپنی کہتا ہے موزن اور کی سنتا نہیں پکچھ آورده (۶) گناہ کردن پہنان چہ از عبادت</p>	<p>(۵) اپنی کہتا ہے موزن اور کی سنتا نہیں پکچھ آورده (۶) گناہ کردن پہنان چہ از عبادت</p>
<p>ہنگام اذان کیونکہ انگلی کان میں (۷) کان میں فاش چا اگر خدای پرستی ہو پرست مباحث کی</p>	<p>ہنگام اذان کیونکہ انگلی کان میں (۷) کان میں فاش چا اگر خدای پرستی ہو پرست مباحث کی</p>
<p>روئی و سے کے ہو پھینا) یہی انہیں معنون میں ہے و فرماید کہ (۴) بمعنی امر است از پرستیدن۔</p>	<p>روئی و سے کے ہو پھینا) یہی انہیں معنون میں ہے و فرماید کہ (۴) بمعنی امر است از پرستیدن۔</p>

(دیکھو آصفیہ)

(سراج الدین راجی ۵) مومن کسی بود کہ بگوید

<p>رضای نفس و چون نفس را پرستی یکباره بن پرستار پرستار اصطلاح - بقول برهان و جامع</p>	<p>پرستار</p>
<p>مولف عرض کند که معنی اول بدون ترکیب</p>	<p>بروزن طلبگار (۱) فلام و کثیر و خدمتگار و خادم</p>
<p>امر حاضر پرستیدن با اسمی حاصل نمی شود چنانکه</p>	<p>و فرمان بر دار و مطیع و منقاد و (۲) طاعت و</p>
<p>پرست (و بت پرست) و از مجرود پرست انهمی</p>	<p>عبادت کننده - صاحبان جهانگیری و مویده و</p>
<p>پیدا کردن بی خبری از قواعد زبان و محققین اول</p>	<p>سروری و رشیدی بر معنی اول قانع (سده)</p>
<p>راشایان است و معنی دوم مخفف پرستار باشد</p>	<p>پرستار امرش همه چیز و کس و بنی آدم و</p>
<p>و انهمی را فطر بقول صاحب جامع تسلیم کنیم که</p>	<p>مرغ و مور و کس و (حکیم فروسی طه) پرستار</p>
<p>محقق زبان دانست و از قاعده زبان خود بی خبر</p>	<p>زاده نیاید بکار و اگر باشدش خود پدرش و پدربزرگش</p>
<p>ازینجاست که اعتبارش برای معنی اول نکریم</p>	<p>و (حکیم اسدی طه) که با دختر خویش تا زنده ام و</p>
<p>و معنی سوم هم غلط محض که انهمی هم غیر از اسم</p>	<p>پرستار است او من بنده ام و صاحب ناصر</p>
<p>فاعل ترکیبی حاصل نمی شود و معنی چهارم البتة درست</p>	<p>بذکر هر دو معنی برای معنی دوم از کلام خود سند</p>
<p>و موافق قیاس است و (۵) ماضی مطلق مصدر آرد</p>	<p>(طه) شاید از مومنان زمن بر منند و که</p>
<p>پرستن هم و (۶) بمعنی پرستش و عبادت هم</p>	<p>معنی بی را بجان پرستارم و بیاهر بذکر معنی اول گوید</p>
<p>پرستیدن (آر و و) (۱) پرستش کرنے والا - که</p>	<p>(۳) بمعنی بسیار و مجاز است چنانکه صاحب</p>
<p>پجاری (۲) و یکپور پرستار (۳) خود را سے (۴)</p>	<p>گفته (طه) تا شدم بی عشق می لزوم بجای عشق</p>
<p>پوجا کر - پرستش کر - پوج (۵) پوجا - پرستش کیا (۶)</p>	<p>پجاری نگر و از پرستاری جدا و صاحب</p>
<p>پرستش - موش - پوجا (عبادت) موش -</p>	<p>ناصری هم ذکر انهمی کرده صاحب سفرنگ هم</p>

<p>پس ما با صاحب مویذ اتفاق داریم (اُردو)</p> <p>شعرا اور اہل تشریح و خیالی اور فرضی مضامین پر نظم و شکر لکھیں۔ مذکر۔</p>	<p>بشرح ہفتاد و فی فقرہ (نامہ شت و خورشید فریدون)</p> <p>گفتہ کہ معنی خادم و فرمان بردار است مولف</p> <p>عرض کند کہ خیال مآثری دوم اصل است کہ مرکب</p>
<p>پرستار زادہ نیاید بکار</p> <p>اگر چہ پود زادہ شہر پار</p>	<p>است از پرست و آر۔ پرست بمعنی پرستش</p> <p>گذشت و آر امر حاضر از آوردن پس پرستش</p>
<p>و امثال فارسی ذکر این کردہ از معنی و محاسن استعمال</p> <p>ساکت مولف عرض کند کہ این مثلی است کہ</p> <p>فارسیان بحق کسی می زنند کہ از شرافت کار نگیرد</p> <p>و حرکات رزبیلانہ کند (اُردو) دکن میں کتیرین</p> <p>باندی بچہ آخر اپنی میا پر گیا اور اس فاری</p> <p>مثل کا ہی استعمال ہے نیز کہتے ہیں اس شراف</p>	<p>آرندہ اسم فاعل ترکیبی است بمعنی پرستش کنند</p> <p>و معنی اول بیسیل مجازہ و گیر بیچ (اُردو) (۱)</p> <p>غلام۔ خدمتگار۔ مذکر۔ باندی۔ کنیز مونت۔</p> <p>(فرمان بردار) مطیع (۲) پوجا کرنے والا۔</p> <p>پجاری۔ پرستش کرنے والا۔ پوجنے والا (۳)</p> <p>تیار دار۔ بیمار کا خدمتی۔</p>
<p>مصدر اصطلاحی سے خطانہ ہو۔ اجلاف سے وفانہ ہو</p> <p>پرستاری استعمال۔ بقول آصفی خدمتگار</p> <p>صاحب روزنامہ بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ</p> <p>تا چارہم ذکر این بہین معنی کردہ مولف عرض</p> <p>یامی مصدری باللفظ پرستار کہ گذشت مرکب</p> <p>اند و سند این در مطقات می آید و شامل باشد</p>	<p>پرستاران خیال</p> <p>بقول برہان و بھر کنایہ از شعرا و صاحبان نظم</p> <p>و شہ صاحب مویذ بر شعرا قانع مولف عرض</p> <p>کند آنانکہ در نظم و شہ از مضامین خیالی و فرضی</p> <p>کار گیرند فارسیان آنان را بدین اسم کنایہ کردند کہ یامی مصدری باللفظ پرستار کہ گذشت مرکب</p> <p>و شک نیست کہ این خاقتہ شعر است نہ اہل تشریح کردہ اند و سند این در مطقات می آید و شامل باشد</p>

<p>بر ہمہ معانی پرستار (اُردو) خدمت گاری۔ غلامی، همچون تو کسی دیگر اندر نظر م نامد ہا چند انگہ نگہ فرمان برداری۔ اطاعت۔ موت۔</p>	<p>کروم در جان پرستانہا ہا (اُردو) پرستان۔ بقول</p>
<p>اصفیہ۔ اردو۔ اسم مذکر۔ پر یون اور ویون کے</p>	<p>پرستاری کروں استعمال۔ صاحب</p>
<p>رہنے کا فرضی مقام۔ پر یون کا اکھاڑا (بکرہ) محل پر اس کے پرستان کا ہوا دہو کا ہا رقیب</p>	<p>پرستاری نمودن آصفی ذکر این کردہ</p>
<p>پر یو عفریت کا گمان ہوا ہا مولف عرض</p>	<p>از معنی ساکت مولف عرض کند کہ غلامی و خدمت گاری</p>
<p>کہ صاحب آصفیہ نے کم التفاتی اور</p>	<p>دوران برداری کروں (ظہیر فاریابی سے) درون</p>
<p>بے توجہی سے اس کو اردو کہا ہے اور فرمایا</p>	<p>پر دو فکر مرا عروسا تند ہا کہ زہرہ شان بہ تافز کرتا ہے کہ صاحب آصفیہ نے کم التفاتی اور</p>
<p>کہہ نہیں ہے بلکہ اہل ہند</p>	<p>کند پرستاری ہا (اثر شیرازی سے) نماید ہر کہ چون</p>
<p>در حقیقت یہ فارسی ہے۔ کہاں</p>	<p>مسواک جمعی را پرستاری ہا کند اہل و عاباد دست</p>
<p>لکھنوی نے ہی اپنی تالیف دستور الشعرا میں</p>	<p>زندانش نگہداری ہا (اُردو) غلامی کرنا۔ اطاعت کرنا کی گہرت ہے) در حقیقت یہ فارسی ہے۔ کہاں</p>
<p>اس کو ہندی لکھا ہے اور فرمایا ہے کہ اسکا</p>	<p>پرستان اصطلاح۔ صاحبان لغت ازین</p>
<p>نہ ہونا چاہئے بلکہ باعلا</p>	<p>ساکت۔ مولف عرض کند کہ بکسر راء ہی ہوا غف</p>
<p>اور اختر نے ہی</p>	<p>پرستان است کہ بحدن تمہانی می آید یعنی جائی کہ</p>
<p>نظر آتا ہے ہا جس</p>	<p>دوران کثرت پر بیان باشد از قبیل گلستان و چہستان</p>
<p>نظر آتا ہے ہا جس</p>	<p>و شبستان شعرا و فرس استعمال این کردہ اند (نا)</p>
<p>جلال لکھنوی</p>	<p>اصفہانی سے) عیان از پر تور ویش پرستان ہا</p>
<p>نے اپنی تالیف (سرما کی زبان اردو) میں ہی</p>	<p>پرستان در شب تاریک زندان ہا (طغرا سے)</p>

(۱۰۱۳)

اس لفظ کو اردو مانکر کلام بھری سندوی ہے ہم یہ کہتے ہیں | برداشتن باہستگی است و خرامان رفتن و این معنی

کہ بھر و اختر کا اعلان زون کے ساتھ اسکو استعمال کرنا اور از معنی سوم لفظ (پرست پیدا شد کہ مست پیدا

اجتہاد ہے جس سے ہمکو اتفاق ہے ہم ان دونوں کو پرست و وہم و فکر و خیال را گویند) اصل این (پرست

زبان سمجھتے ہیں لیکن اسکے فارسی ہونے میں شک نہیں۔ قدم زدن) بود قدم حذف شدہ (پرست زدن)

پرست زون | مصدر اصطلاحی۔ بہار باقی ماند کسی کہ در وہم و خیال و فکر میرود باہستگی

و دارستہ و بھر و آند گویند کہ سیر باغ یا بازار زون قدم بردارو۔ فارسیان کنایتہ این را بخی سیر کردن

و بہاری فرماید کہ گویند یہ امروز اندک پرست استعمال کردند و معنی موخر الذکر ہم داخل معنی

بازار بنیم یہ و گوید کہ از اہل زبان بہ تحقیق پوچھ مقدم الذکر است کہ در سیر ہم قدم آہستہ برداشتہ

(میر افضل ثابت ۷) بردور میگرد باز زن یکدی می شود (اردو) آہستہ قدم اٹھانا۔ سیر کرنا۔

پرست پر زلف آشفته و خوی کرد و خندان لب خرامان خرامان چلنا۔

مست ہن کہ بی ہمہی عقل زوم یک دو پرست **پرستش** | استعمال۔ بقول برہان بکسر راجع

ویدم از دور گروہی ہمہ دیوانہ دست پر و صراحت و سکون شین قرشت (۱) طاعت و عبادت و

مزید فرماید کہ یکی از صفا ہانیہ می گفت (پرست (۲) خدمتگاری و (۳) بیمار داری کہ خدمت

زون) آنست کہ مثلاً دو کس راہ می زوند یکی را بیمار کردن باشد صاحب موید پر معنی اول قانع

و جہی برای باز ایستادن رودادہ رفیق خود را صاحب آند ہن زبان برہان **مولف** عرض کند

گوید یہ تو اندکی پرست زن (یعنی آہستہ آہستہ رون کہ معنی اول حقیقی است کہ حاصل بالمصدر۔ پرستیدن

و من ہم از قافی رسم یہ **مولف** عرض کند کہ قدم است و معنی دوم و سوم مجازان (ظہوری ۷)

در پرستش تا پیشاری زمستان بگذرد و شیخ میخوامم کرنے والا۔ نفس سرکش کو تا بعد از بنانے والا۔
 دو چار می پرست من شود (۱) (ارو) پرستش **پرستش خانہ** استعمال۔ بقول اندکوالہ
 بقول آصفیہ۔ اسم موثق۔ فارسی۔ پوجا۔ عبادت فرہنگ فرنگ یعنی پرستش کہ مولف عرض
 (میر حسن ۵) پرستش کے قابل ہے تو اسے کریم کہند کہ موافق قیاس یعنی خانہ کہ دران عبادت
 کہ ہے ذات تیری غفور الرحیم (۲) خدمتگاری کہند (ارو) عبادت خانہ۔ مذکر۔ مندر۔ بقول
 موثق (۳) تیمار داری۔ بیمار کی خدمت۔ موثق۔ آصفیہ۔ مذکر۔ معبد۔ دیوستان۔ دیول۔
پرستشید صاحب سفرنگ بشرح (صدیبت بیت القنم۔ بت کدہ۔
 ہشتمی فقرہ و ساتیر آسمانی بغرز اباد و خوشوران **پرستش خواستن** استعمال۔ خواہش
 و خوشور) می فرماید کہ بفتح بای فارسی و کسر ای جمله عبادت خواستن یا پرستش پسندیدن مولف
 و سکون سین ہلہ و کسرتای فوقانی و سکون شینج عرض کنند کہ موافق قیاس است (ظہوری ۵)
 و ضم بای ابجد و سکون دال ہلہ رنج کشندہ در خواهد از خلقی پرستش آفتاب پر زبیدش نیلوفر
 عبادت الہی کہ عربی این مرتاض است مولف کلزارتست (ارو) پرستش چاہنا۔ عبادت
 عرض کنند کہ مقصودش غیر از ریاضت کنندہ نباشد کی خواہش کرنا۔
 و این مرکب است از پرستش کہ گذشت و بدینی **پرستش سو** اصطلاح۔ بقول سفرنگ بشرح
 صاحب و خداوند ہم بجایش گذشت پس معنی لفظی صد و شصت و سو می فقرہ (دساتیر آسمانی
 این عبادت کنندہ و کنایہ از مرتاض (ارو) بغرز اباد و خوشوران و خوشور) قبلہ کہ بسویش
 مرتاض۔ بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسم مذکر بیاضت نماز او کنند از بہر خدا مولف عرض کنند کہ

(۱۰۹)

<p>و جامع بکسر اول و ثانی و سکون ثالث و ضم رابع</p>	<p>قلب اضافت سوی پرستش است. موافق قیاس</p>
<p>و کاف ساکن نام پرندہ ایست کہ پشت دوم</p>	<p>(اَرُو) قبلہ - مذکر - جس کی جانب مسلمان</p>
<p>او سیاہ و سینہ اش سفید و منقارش سرخ بود</p>	<p>سجدہ کرتے ہیں۔</p>
<p>و بستف خانہا اشیان می کند و اور البعرب خطا</p>	<p>پرستش گرمی اصطلاح - بقول بجر عبادت</p>
<p>می گویند - صاحب ناصری گوید کہ پرستوک و</p>	<p>کردن و خدمتگاری نمودن - صاحب مؤید میفرماید</p>
<p>پرستو ہم آمدہ (حکیم سوزنی سے) بقصر جاهش</p>	<p>کہ بمعنی عبادت و خدمت است مولف عرض</p>
<p>ار پرو پرستک پو کند از شہر سیرغ کاوک پو</p>	<p>کنند کہ بر پرستشگر کہ بمعنی عبادت کنندہ است بیا</p>
<p>خان آرزو در سراج ذکر این کردہ گوید کہ بابا</p>	<p>صدر می زیادہ کردہ اند و معنی حاصل بالمعنی</p>
<p>مشہور است و بقول بعض خطان و بقول</p>	<p>و بدیعنی عبادت سازی و خدمت سازی - طرز</p>
<p>بعض و لہذا کہ خطان کہ ہی است مولف</p>	<p>بیان ہر دو محققین بالاجوب نیست (اَرُو) عبادت</p>
<p>عرض کنند کہ ما ذکر این پرندہ بر افسر گر کردہ ایم</p>	<p>سازی - خدمت سازی - موثق -</p>
<p>اصل این (خانہ پرستک) بود بکان تصنیف</p>	<p>پرستش نمودن استعمال - صاحب آئینی</p>
<p>یعنی پرندہ کوچک کہ پرستش خانہ کند و خانہ را</p>	<p>ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عرض</p>
<p>پسند کند و بیرون خانہ بر اشجار اشیان نساؤ</p>	<p>کنند کہ بمعنی عبادت کردن (خسروسہ) ہندو</p>
<p>خانہ حذف شدہ پرستک باقی ماند و پرستوک</p>	<p>از و شوزش تن دیدہ بود پو بیشترش گر چہ</p>
<p>بزیادت و او مزید علیہ این چنانکہ عم و عمو خانہ</p>	<p>پرستش نمود پو (اَرُو) عبادت کرنا پرستش کرنا</p>
<p>می آید مختف پرستوک (اَرُو)</p>	<p>پرستک اصطلاح - بقول برہان و بہانگیر</p>

ابابیل - مذکر - ویکه و افسرگر -

مرادون پرستش و این حاصل بالمصدر پرستیدن

پرستش

است که می آید - صاحب مویذ غورنگرو (آردو)

بقول بجز فحشین معنی پرستیدن و فرماید

که کامل التصرف است معنی بندگی و عبادت کردن ویکه پرستش -

و خدمت نمودن مضارع این پرستند - صاحبان موارد

پرستنده

استعمال - بقول سروری و مویذ

و نوادر ذکر این نکرده اند مولف عرض کند که

هم دانند معنی عابد و خدمت گار (شیخ نظامی ه)

این مصدر همان پرست که گذشت فارسیان علامت

پرستنده چون پر توشیح وید و ز تار یکی غار پیر

مصدر تن را با این مرکب کرده اند و فوقانی یکی

را وید و مولف عرض کند که هر سه محققین این

حذف کردند و اصلا کامل التصرف نیست بلکه سالم

است و اسم جامد دانسته اند و قواعد زبان را فراموش

است که غیر ماضی مستقبل و اسم مفعول نیاید - صاحب

گروه چرانی گویند که اسم فاعل مصدر پرستیدن

بجز از مضارع این که بالا مذکور شد سکندری خود

است که می آید صاحبان مویذ و اند مصدر این را

و آن مضارع این نیست بلکه مضارع پرستیدن هم نوشته اند (آردو) پرستش کرنے والا - پوجنه

است که می آید فارسیان استعمالش بر زبان دارند و الا (پجاری - خدمتی)

پرستنده خیال

اصطلاح - بقول برهان

و پرستش که گذشت حاصل بالمصدر همین باشد

(آردو) عبادت کرنا - پوجنا - خدمت کرنا -

و بجز و سراج (۱) کنایه از شاعر و (۲) منشی و فرماید

پرستندگی

استعمال - بقول مویذ معنی عبادت

که بحدف فوقانی پرستنده خیال هم به همین معنی آید

و خدمت باشد مولف عرض کند نه خیر بلکه معنی

(صاحب جهانگیری در لمحات) پر معنی اول قانع

حاصل بالمصدر است یعنی عبادت و خدمت سازی

و صاحب رشیدی همزبانش مولف عرض کند

<p>مرکب اضافی است و کنایه باشد هر دو معنی آنچه اگر بخش دیده در روشنی آید حاصل ذنون او بعض محققین این را بمسنى اول مخصوص کرده اند. ایوبیاشامه زن، شهوت زن همه گرو در اول درست است ازینکه شعر اکثر معانی خیالی را نمونگ (آرود) ابابیل - مذکر - دیکهو پرستک -</p>	<p>کنند و معنی دوم مجاز باشد که برای آن طالب سند پرستنه بقول برهان و سروری بکسر اول و ثانی می باشیم (آرود) (۱) شاعر - شعر کینه و الا (۲) بر وزن فرشته (۱) زنی خدمتگار باشد و فتح اول منشی - انشا پرداز -</p>
<p>پرستو صاحبان برهان و جهانگیری و سروری ستایش کنند همچون خدای تعالی صاحب جهانگیری ورشیدی و سوزید و سراج ذکر این کرده اند مولف تذکر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج تذکر معنی عرض کند که ما حقیقت این بر پرستک نوشته ایم که اول و دوم گوید که بکسر تین اغلب که (۳) بمعنی فرشته این مختلف پرستوک است که می آید و معنی مرادف باشد که با بغا و سین جمله به معجمه بدل شده یعنی او را پرستک (شمس فخری ۵) بهمای فتح در ایوان پرستند چون طلا ننگ از عالم نور اندو کارهای عالم جایش و نهاده است آشیان همچون پرستو (آرود) و ابسته ایشان - غاغلان اینها را پرستند یا میتوانند ابابیل - مذکر - دیکهو پرستک - که پرست اسم فاعل باشد از پرستیدن بدان طوطی</p>	<p>پرستو صاحبان برهان و جهانگیری و سروری ستایش کنند همچون خدای تعالی صاحب جهانگیری ورشیدی و سوزید و سراج ذکر این کرده اند مولف تذکر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج تذکر معنی عرض کند که ما حقیقت این بر پرستک نوشته ایم که اول و دوم گوید که بکسر تین اغلب که (۳) بمعنی فرشته این مختلف پرستوک است که می آید و معنی مرادف باشد که با بغا و سین جمله به معجمه بدل شده یعنی او را پرستک (شمس فخری ۵) بهمای فتح در ایوان پرستند چون طلا ننگ از عالم نور اندو کارهای عالم جایش و نهاده است آشیان همچون پرستو (آرود) و ابسته ایشان - غاغلان اینها را پرستند یا میتوانند ابابیل - مذکر - دیکهو پرستک - که پرست اسم فاعل باشد از پرستیدن بدان طوطی</p>
<p>پرستوک بقول برهان و سروری و جهانگیری و رشیدی که پرست مصدر بود و بای نسبت در ان و خل و سراج مرادف پرستک مولف عرض کند که کرده باشند در این صورت عبادت کنند خواهد بود ما حقیقت این بر پرستک بیان کرده ایم که این مزید و فرشتگان چون بعبادت الهی مشغول باشند آن باشد (یوسفی طیب ۵) از پرستوک نوری بدان موسوم شدند - نیز فرمایند که بمعنی کثیر وزن</p>	<p>پرستو صاحبان برهان و جهانگیری و سروری ستایش کنند همچون خدای تعالی صاحب جهانگیری ورشیدی و سوزید و سراج ذکر این کرده اند مولف تذکر معنی اول قانع - خان آرزو در سراج تذکر معنی عرض کند که ما حقیقت این بر پرستک نوشته ایم که اول و دوم گوید که بکسر تین اغلب که (۳) بمعنی فرشته این مختلف پرستوک است که می آید و معنی مرادف باشد که با بغا و سین جمله به معجمه بدل شده یعنی او را پرستک (شمس فخری ۵) بهمای فتح در ایوان پرستند چون طلا ننگ از عالم نور اندو کارهای عالم جایش و نهاده است آشیان همچون پرستو (آرود) و ابسته ایشان - غاغلان اینها را پرستند یا میتوانند ابابیل - مذکر - دیکهو پرستک - که پرست اسم فاعل باشد از پرستیدن بدان طوطی</p>

خدمتگار بفتحتین باشد ما خود از پرستیدن مولف کرده (استاد فخری ۵) دلش را پرست از فرو
 عرض کند کہ محقق با نام و نشان را می زبید کہ پرست را پرستی پز کفش راستار بہار استانی پز مولف
 را مصدر قرار می دهد و از قواعد زبان خبر ندارد و عرض کند کہ مرکب است از اسم مصدر پرست
 و زیادت ہای ہوز این را اسم فاعل گوید حق کہ گذشت و یامی زائدہ معروف و علامت مصدر
 آنست کہ پرست بمعنی خدمتی گذشت جادار کہ و آن وہ اصول ما مصدر اصلی است کہ اسم
 بعضی بمیان عربی و ان یا عربان عجم زیادت ہای این لغت مال فارسی زبان است و پرستندگی
 تانیث زن خدمتی را پرستہ گفتہ باشند و تصرف حاصل بالمصدر این (ارو) عبادت کرنا۔
 در اعراب نتیجہ لب و لہجہ مقامی است و بمعنی دوم پوجنا۔ خدمت کرنا۔

محقق پرستیدہ کہ اسم مفعول پرستیدن است پرستیدہ بقول انند و مویدانچہ اورا پرستید
 و معنی سوم بیان کردہ خان آرزو را بدون سند و ستایش کنند بحق بچو خدای تعالی و بہ باطل
 استعمال تسلیم نہ کنیم اگر سند بدست آید تو اینم بچوبت مولف عرض کند کہ اسم مفعول ہا
 قیاس کرد کہ محقق پرستندہ۔ اسم فاعل پرستیدن کہ گذشت ضرورت بیان این نبود
 باشد (ارو) (۱) خدمتی عورت۔ مونت۔ کہ مشتق مصدر است بقاعدہ فارسی (ارو) و
 (۲) و جس کی پرستش کرین (۳) فرشتہ۔ مذکر۔ جس کی عبادت اور پرستش اور خدمت کرین
 بقول بحر بفتحتین بندگی و عبادت کیا ہوا۔ خدمت کیا ہوا۔

کردن و خدمت نمودن (کامل التصریف) و پرستید شری تاسیون اصطلاح
 مفارغ این پرستہ۔ صاحب موارد ہم ذکر آن بقول رہنما بحوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار

<p>شعبہ بازی یا حقہ بازی - صاحب بول چال صراحت مزید کند کہ مفترس (پرسیٹی دیگی ٹیشن) لغت انگلیسی است بہ تبدیل و قلب بعض وحد مولف عرض کند کہ موافق قیاس است - معاصرین عجم با وجود لفظ زبان خود کہ در تعریف مذکور شد اصطلاح تازہ قائم کردند کہ مصداق ایجا و بندہ است اگرچہ گندہ باشد (اُردو) شعبہ بازی - موٹھ -</p>	<p>بیماری رفتہ (قاسم بیگ حالتی ۱۵) بر دو لم رازکار پریش بسیار تو بڑا این ہمہ شیرین کن شربت بیمار را بڑا وارستہ بزحمتی اول قانع مولف عرض کند کہ معنی حقیقی این (۳) خبرگیری بہار ہم ذکر نہیں کر دہ و (۴) استفسار کہ حاصل بالمصد پر سیدن است و معنی اول مجاز آن و سند معنی دوم در (پریش کردن) می آید (ظہوری ۱۵) میتوان افشا نگاہ چین زلفی بر صبا بڑا پریش</p>
<p>مغز پریشان روزگار خویش را ب (اُردو) (۱) عیادت - بقول آصفیہ - عربی - اسم موٹھ - بیمار برسی رذوق ۱۵) کہی افسوس ہے آتا کہی رونا آتا بڑا دل بیمار کے ہین وہی عیادت واسلے بڑا (۲) تعزیت - بقول آصفیہ - عربی - اسم موٹھ - تسلی دینا - ماتم پرسی - پر سا - (۳) خبرگیری - موٹھ (۴) پریش - بقول آصفیہ - فارسی - اسم موٹھ - پوچھ - پوچھ (استفسار یہی کہہ سکتے ہین - مذکر)</p>	<p>پرست استعمال - یعنی بسیارست باشد کہ پر یعنی بسیار گذشت (ظہوری ۱۵) در سینہ شکست آرزو و صبر گزار بڑا پرست طبعیم نفس چند بڑا مولف عرض کند کہ موافق قیاس است (اُردو) بہتست - نہایتست اصطلاح - بقول بہار بالفم مراد (۱) تفقد و عیادت بیمار و (۲) تعزیت (ابوطالب کلیم ۱۵) اگر تقریب فتن چون بنرم اونید یدم بڑا برای پریش آن نرسا</p>

(۱۵۲۱)

<p>استعمال - پھوری (فردوسی سے) دو پرغاش خر باکی نیک خود گرفتند</p>	<p>(الف) پرسش و اشتق</p>
<p>استعمال الف - پرش در آرزو و (د) مرادف (ب) عطارد</p>	<p>(ب) پرسش کردن</p>
<p>کرده کہ یعنی لائق (فراہی سے) شد پارومراہوسہ خوشنودنگرو</p>	<p>(ج) پرسش گرفتن</p>
<p>پریشش بودن پرش نہ نمود نیز پدرو و نگرو صاحب آصفی</p>	<p>(د) پرسش نمودن</p>
<p>است و بحالت پرسش بودن یعنی بحالتی کہ کسی پرسش اب و ج و د) کردہ از منی ساکت مولف عرض او کند (س) بروم از جدائی باندازد پرسش احوال کہ کند کہ موافق قیاس است و استعمال بہان پرسش برہمی باش کہ چشم توقع بی وفائی را ب (د) است (کہ گذشت) بامصادر فارسی (ا و و) الف</p>	
<p>میزند لان مرقت چون پھوری صد و نفا پو و بیاز غم خواری کے قابل ہونا یعنی ایسی حالت میں ہونا تو عمری پرشی یک بار داشت پو (ب) یعنی عیادت کہ کوئی غم خواری کر سکے (ب) عیادت اور تعزیت و تعزیت کردن و خبر گیری و استفسار نمودن (تا خبر اور خبر گیری اور استفسار کرنا (ج) و (د) دیکھو</p>	
<p>اصفہانی سے) یا بخت تیرہ پرسش دل یار کی کند پو پرسق</p>	<p>بِقول برہان لغت اول و ثانی و</p>
<p>در شب کسی عیادت بیمار کی کند پو (سانک یزدی) کہ ثانی و ثانی - جانوریت کہ آزار اسو (س) و ارثی دیگر دارم ای محبت پیشگان پو گویند و بعربی ابن عرس خوانند اگر درون شکم چون بمیرم پرسش پروانہ و پیل کنید پو (عمق بخار) اور انک سود کردہ خشک سازند و استعمال</p>	
<p>(ج) بکن پرشی باری از حال چاکر (حافظ سے) آن دفع باد مسموم کند - صاحبان سوید و انہم</p>	<p>غور حسن اجازت مگر نداد ای گل پو کہ پرشی</p>
<p>کنی عند لیب شیدارا پو و (ج) مرادف (ب) و بر آسومی فرماید کہ اسم فارسی است و مرادف</p>	

<p>نیز گویند و بعربی ابن عرس و نزد عاتق عرب و اهل مصر عرسه و کنیت آن ابراهیم و یونانی موفالی گشت چون سر که رویش سیاه و خمیرش چوپیم و بسرطانی کاجیا و عبرانی بهاجو و بفرنگی تنگوس بسرنجخت کاه و مولف عرض کند که اسم جامد و بهندی نیولا و نیول نامند حیوانی است معروض فارسی زبان است (اگر دو) ده آماجو خمیر پر چون بعضی شود بیضه ماکیان می خورد و طلا و نقره را چهره گتتین - مذکر -</p>	<p>دوست میدارد و هر جا که می یابد سرقه آن میکند طبع آن بنایت گرم و لحم آن گرم و خشک - قابض نه لطیف - محلل و عجیب آنست که چون طعامی را که در آن زهر باشد بهر میند مویهای بدنش ایستاده می گردد و ایستاده می شود گویا که خبر می دهد از زهر مولف عرض کند که اسم جامد فارسی زبان باشد (اگر دو) نیولا - بقول آصفیه - هندی راسو - ایک قسم کا بڑا چو با جو سانپ کو مار ڈالتا چو سم بقول برهان و سروری و ناصر می و یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱)</p>
<p>رانا نام است و این مرکب اصنافی است (۲) بمعنی حقیقی و استعاره از معنی اول نظر شباهت و این مبدل آن که تحتانی بدل شد به میم و همین یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱) رشد می و سراج بضم ثالث بر وزن گندم آمد را گویند که به خمیر باشد تا بر جانی نچسبد (احمد) (طعمه سه) اگر تو خواهی آب رشته چون اماج و جس کو راس الغول ہی کہتے ہیں - مونث (۲)</p>	<p>اصطلاح - بقول انند (۱) شکلی است بر آسمان بطرف شمال منطقه مرکب از بست و شش کواکب و آنرا حامل راس الغول نیز گویند و (پرسیاوش) نیز خوانند که می آید مولف عرض کند که سیاوش در فارسی زبان سرخاب رانا نام است و این مرکب اصنافی است (۲) بمعنی حقیقی و استعاره از معنی اول نظر شباهت و این مبدل آن که تحتانی بدل شد به میم و همین یک مثال تبدیل است که بنظر آمد (اگر دو) (۱) رشد می و سراج بضم ثالث بر وزن گندم آمد را گویند که به خمیر باشد تا بر جانی نچسبد (احمد) (طعمه سه) اگر تو خواهی آب رشته چون اماج و جس کو راس الغول ہی کہتے ہیں - مونث (۲)</p>

سرخاب کا پر۔ مذکر۔

بازار بہتت دارد و سحاب آن بکفت خود ہی کشند

پرستندہ خیال

اصطلاح۔ بقول برہان

اذمال و صاحب بھر بذیل مصدر پر سیدن

و بھر و موید و انشد بالضم کتابہ از منشی و شاعر مولف

می فرماید کہ (۳) غزا پر سی است۔ صاحب

عرض کند کہ مخفف بہان پرستندہ خیال کہ گذشت

سرور می گوید کہ معنی پریش و عیادت باشد

بحد فو قانی و صراحت ماخذ بہدرا بجا کردہ ایم

(ابوالقاسم منقری ۱۷) صحت از خواہی دین

(آر و) دیکھو پرستندہ خیال۔

دیر کہن و خستگان بی و غار اپر سے کن و وار سے

پر سوختن

استعمال۔ صاحب آصفی ذکر

بر معنی پہارم قانع (آصفی ۱۷) رفیق جان مرا

این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ

پر سے مکن روز و دایع و بر لبہم آمدہ موقوف

کتابہ از بی پر و پراگندہ شدن (سعدی ۱۷)

خرامیدن تست و صاحب رشیدی با پاتہ

یکی باز را دیدہ بردوختہ و و گر ویدہ یا بازو

ذکر این معنی اول کردہ و بجای دیگر این را معنی

پر سوختہ و (آر و) پر جلنا۔ بی پر ہونا۔ اڑنے

دوم آوردہ۔ صاحب موید بر معنی دوم و سوم

کے ناقابل ہونا۔

اکتفا کردہ۔ خان آرزو در سراج نقل اقوال

پر سے

اصطلاح۔ بقول برہان و جامع نفع

محققین فرمودہ۔ بہار گوید کہ مراد ف پریش است

اول (۱) مخفف پار سے کہ گدائی باشد و بقیم اول

و بس مولف عرض کند کہ حاصل ہا مصدر

(۲) یعنی پر سیدن و احوال بر گرفتن و (۳) بیاد

پر سیدن است کہ می آید۔ مراد ف پریش و معنی

پہار رفیق۔ صاحبان پہانگیری و ناصر کی بر معنی

دوم اصل است و معنی سوم و چہارم مجاز آتہ

اول قانع (قاضی نور اصہبانی ۱۷) ہوا ی پیر

و معنی اول مخفف پار سے باشد کہ آثر از مصدر

پرسیدن هیچ تعلق نیست و صراحت ماخذش بر **پرسہ گاہ** استعمال - بقول انند بھٹی جای تعلق۔
 پارساگذشت (آرو) (۱) ویکھو پارساو (۲) مروہ (زر لالی و قسیمہ) (۳) پرسہ گاہ خزان بیہیت
 و (۳) و (۴) ویکھو پریش - اردو میں (پرسا ہی) طیل پڑ کہ زوہا تم گل برف بر زمین و تارہ مولف
 چونچے معنون میں مستقل ہے (خواجہ حسن) دل عرض کند کہ موافق قیاس و مقام عیادت و تعزیت
 دلا سے سے کہے ہے بقراری بیشتر؛ خانہ ماتم میں ہر دورا تو ان گفت (آرو) مقام عیادت -
 ہو پر سے سے زاری بیشتر؛ مقام تعزیت - مذکر۔

پرسی | بقول انند بھو الہ فرہنگ فرنگ بالضم و کسر سین جملہ معنی باج و خراج و تاوان مولف
 عرض کند کہ بدون سند استعمال تسلیم نہ کنیم کہ محققین اہل زبان ازین ساکت و معاصرین عجم بزبان
 نہ دارند اگر سند بدست آید تو انیم گفت کہ اسم جامد فارسی زبان است (آرو) دیکھو باج - مذکر۔
 (تاوان) بقول آصفیہ - اسم مذکر - فارسی - ڈانڈ - ڈانڈ - جرمانہ - عوضہ - بدلہ - مکانات -

پرسیان | بقول برہان و جامع بفتح ثالث بروزن پہلوان گیا ہی است کہ بر درخت سپید کہ آواز
 بعربی عشقہ گویند - خان آرنور سراج سی فریاد کیا ہی کہ خلاصہ اش سیاہ خام و برگش سبز رنگ
 و اکثر در جا و ہا و کنار جو با بہ فاصلہ و در سنگ روید و بتازی شعر الجن و در ہندوستان سنبل گویند
 و ناواقفان چہند دانند کہ سنبل کہ در اشعار فارسیان دیدہ اند و زلف را بدان تشبیہ و ہند
 ہمیں سنبل است کہ بسبب سیاہی خلاصہ آن تشبیہ و ہند و لہذا عربی شعر الجن گویند و این
 غلط است - صاحب انند بھو الہ فرہنگ فرنگ بر (پرسیان وارو) گفتہ - و صاحب جامع
 ہم این را آورده - صاحب محیط ذکر مستقل این بیای فارسی نکر و اونچہ بیای عربی گفتہ ذکرش بجایش

گذشت و آن درای این است مولف عرض کند که ظاهر مختلف (پرسیاوشان) می نماید یعنی اولش که می آید (اُر و و) و دیگر پرسیاوشان.

<p>(الف) پرسیاوش اصطلاح - بقول برهان بفتح اول این معنی اول بر (پرسیاوش) بیان کرده ایم و حقیقت و سکون ثانی و کسر ثالث و تحتانی بالف کشیده و او معنی دوم بر (بولو طرخون) گذشت (اُر و و) مضموم بشین قرشت زده (۱) نام گیاهی است که الف و ب (۱) و دیگر پرساوش (۲) و دیگر بولو طرخون</p> <p>نظا شده آن باریک و سیاه قام و برگ آن سبزرنگ پرسیدن بقول بحر بالفقم (۱) سوال کرده می باشد و بیشتر بر کنسار حوض با می رود و آنرا و (۲) احوال کسی گرفتار و (۳) به عیادت بیمار</p> <p>بعضی شعر این و کجیه آنها خوانند و (۲) شکلی را گرفتار و (۴) تعزیت نمودن و فرماید که کاملی المتعزین نیز گویند از اشکال فلکی (مراد پرساوش) که گذشت است و مناسبت این پرسد و ارسته این را با</p> <p>ساحبان جهانگیری و بحر و رشیدی و اتند قاسمی هر سه مرادند و مانند بر معروف قانع و نیز یعنی و جامع این را مرادند ----- تعزیت و عیادت نوشته - صاحب موارد ذکر کنی</p>	<p>پرسیاوش (الف) پرسیاوش اصطلاح - بقول برهان بفتح اول این معنی اول بر (پرسیاوش) بیان کرده ایم و حقیقت و سکون ثانی و کسر ثالث و تحتانی بالف کشیده و او معنی دوم بر (بولو طرخون) گذشت (اُر و و) مضموم بشین قرشت زده (۱) نام گیاهی است که الف و ب (۱) و دیگر پرساوش (۲) و دیگر بولو طرخون</p> <p>نظا شده آن باریک و سیاه قام و برگ آن سبزرنگ پرسیدن بقول بحر بالفقم (۱) سوال کرده می باشد و بیشتر بر کنسار حوض با می رود و آنرا و (۲) احوال کسی گرفتار و (۳) به عیادت بیمار</p> <p>بعضی شعر این و کجیه آنها خوانند و (۲) شکلی را گرفتار و (۴) تعزیت نمودن و فرماید که کاملی المتعزین نیز گویند از اشکال فلکی (مراد پرساوش) که گذشت است و مناسبت این پرسد و ارسته این را با</p> <p>ساحبان جهانگیری و بحر و رشیدی و اتند قاسمی هر سه مرادند و مانند بر معروف قانع و نیز یعنی و جامع این را مرادند ----- تعزیت و عیادت نوشته - صاحب موارد ذکر کنی</p>
<p>(ب) پرسیاوشان گفته ذکر هر دو معنی بالا اول و دوم کرده مولف عرض کند که سحابین فرموده اند و صاحب برهان بذكر (ب) مرادند مصدر بهمان پرس که معنی دومش گذشت فارسیاوش معنی اول گفته - خان آرزو در سراج بر نام گیاهی بقاعده خود زیادت یا می معروف و علامت قانع - صاحب محیط بر بولو طرخون اشاره این کرده مصدر و آن مصدری وضع کردند و معنی اول که بجایش گذشت مولف عرض کند که (الف) حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن و پرس و پرسه اصل است و (ب) مزید علیه آن و حقیقت ماخذ که گذشت حاصل بالمصدر این و بهمانا این مصدر</p>	<p>(ب) پرسیاوشان گفته ذکر هر دو معنی بالا اول و دوم کرده مولف عرض کند که سحابین فرموده اند و صاحب برهان بذكر (ب) مرادند مصدر بهمان پرس که معنی دومش گذشت فارسیاوش معنی اول گفته - خان آرزو در سراج بر نام گیاهی بقاعده خود زیادت یا می معروف و علامت قانع - صاحب محیط بر بولو طرخون اشاره این کرده مصدر و آن مصدری وضع کردند و معنی اول که بجایش گذشت مولف عرض کند که (الف) حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن و پرس و پرسه اصل است و (ب) مزید علیه آن و حقیقت ماخذ که گذشت حاصل بالمصدر این و بهمانا این مصدر</p>

اصلی است که اسم این مصدر زمال فارسی زبان است
 (اُر دو) (۱) سوال کرنا (۲) احوال پرسیدن **پرسش** بقول سرور می بفتح اول کسر رای جهل
 خبر لیا (۳) عیادت کرنا (۴) تعزیت کرنا مخزای کرنا
پرسیمرخ بر آتش نهادون مصدر اصطلاحی جامی (۵) زعمه مرخ جانفش پرورش یافت و
 بهار گوید که آورده اند که سیمرخ پر خود را بذال زرد گلزار خوشی بال و پرش یافت **پرمولفت**
 داده بود و عهد کرده که هرگاه بهی در پیش آید پر مر
 بر آتش بگذار که در حال پیش تو آمده حاضر شوم
 و هم ترا سرانجام و هم چنانچه قصه آن در شاهنامه
 مذکور و در افواه مشهور و این کنایه از افسون کردن
 برای بی قرار گردانیدن کسی بود از عالم فعل در آ
 نهادون (طالب آملی) نه انسان رفته از و تم صاحب سروری که محقق اهل زبان است ما
 که باز آن دلنواز آید و پرسیمرخ بر آتش نهم شاید این را تسلیم کنیم (اُر دو) و یکپرواز مونت
 که باز آید و صاحب بحر بزبان و نقل نگار بهار **پرشاش** اصطلاح بقول اند بحواله
مولفت عرض کند که هر دو در تعریف معنی پی
 بحقیقت نبوده اند معنی لغتی این (۱) سیمرخ را
 طلب کردن است و میاز (۲) طلب کردن کسی
 را به سحر و افسون - فتاقل (اُر دو) (۱) سیمرخ کند که حقیقت بر تاش بر تاش که به موخده و بین

<p>گذشت) عرض کرده ایم و جادارو که (پرشاش) مسهل (برتاش) باشد که موحد و به بای فارسی و نوقاتی به شین مجرب بدل شود چنانکه تب و تب باشد و</p>	<p>مولف عرض کند که مجرب و این معنی حقیقی مستدی است یعنی (۲) پرپند و رشکستن باشد و</p>
<p>ورخت و رخس و خیال ما این است که برتاش که گذشت لغت ترکی است و این مفرس و لکن لغات ترکی ازین لغت ساکت و الله اعلم بحقیق (از و) و یکپورتاش -</p>	<p>پرشکستن مرغ کنایه باشد معنی (ب) پرشکستن مرغ کنایه باشد معنی در پرواز غالب آمدن هم (۱) این جام برنجی طوطی طاووس بان بیعنه و آتش نهاد و باز سبک سیر از اغ سیه پرشکستن مولف گوید که برای</p>
<p>پرشدن استعمال معنی ذکر این کرده از معنی اول مشتاق سندا استعمال می باشیم (از و) الف و ب (۱) آماوه پروانه هونا - و یکپورتاش - لبالب شدن است و مملو شدن (سعدی ۵) (۲) پر توژنا (۳) پرواز زمین غالب آنا -</p>	<p>پرشدن استعمال معنی ذکر این کرده از معنی اول مشتاق سندا استعمال می باشیم (از و) الف و ب (۱) آماوه پروانه هونا - و یکپورتاش - لبالب شدن است و مملو شدن (سعدی ۵) (۲) پر توژنا (۳) پرواز زمین غالب آنا -</p>
<p>سرسیمه شاید گرفتن بیل و چوپر شدن شاید گذشتن بیل و (خسوسه) خاک زردی شده پر زعفران نخته نه با اینهمه در ارغوان (از و) پیرجانا - پر هونا - لبالب هونا -</p>	<p>پرشکستن اصطلاح - بقول بحر و انند و غیاث (۱) مراد از معشوق و فرماید که (۲) می تواند که بمعنی عاشق باشد و الف در آخر برای فاعلیت مولف عرض کند که در محاوره ندیدیم و نه</p>
<p>مشنیدیم پر بالضم بمعنی دوست و شکن امر حاضر از مصدر شکستن بمعنی حقیقی و الف فاعل در آخر امر حاضر آمده افاده معنی فاعلیت کند چنانکه</p>	<p>پرشکستن استعمال - بقول بهار با لفتح سحرف - صاحبان بحر و انند بر (پرشکستن مرغ) گویند که (۱) پر با هم جمع کردن مرغ برای پرنده</p>

<p>در انا و مینا و معنی حقیقی (پرشکن) که اسم فاعل ترکیبی است. شکن بای بسیار دارند و میتوان معشوق را گوئیم که شکن بای بسیار در زلف داد و برای عاشق هم توان گفت که شکن بای بسیار از لاغری بر رخ دارد و میتوان الف آخر را از قیاس می خواهد که (پرشنبه) گوئیم از قبیل پریر و گوئیم بر هم فاعل ترکیبی که هیچ معنی ندارد و این بهتر و جا دارد که بحدف تثنائی (پرشنبه) گوئیم و لیکن است ازین که (پرشکن) را امر حاضر (پرشکن) استعمال این از نظر ما گذشت طالب سند گوئیم گرفته الف فاعل با او مرکب کنیم بای حال طالب (آرو) جمعرات - مونت - پشنبه - مذکر -</p>	<p>سند استعمال می باشیم و معاصرین هم بزم زبان ندارند ترکیبی است. شکن بای بسیار دارند و میتوان معشوق را گوئیم که شکن بای بسیار در زلف داد و برای عاشق هم توان گفت که شکن بای بسیار از لاغری بر رخ دارد و میتوان الف آخر را از قیاس می خواهد که (پرشنبه) گوئیم از قبیل پریر و گوئیم بر هم فاعل ترکیبی که هیچ معنی ندارد و این بهتر و جا دارد که بحدف تثنائی (پرشنبه) گوئیم و لیکن است ازین که (پرشکن) را امر حاضر (پرشکن) استعمال این از نظر ما گذشت طالب سند گوئیم گرفته الف فاعل با او مرکب کنیم بای حال طالب (آرو) جمعرات - مونت - پشنبه - مذکر -</p>
<p>اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ بکسر اول و ضم شین معنی فی و نصب مولف عرض کند که اگر سند استعمال این پیش شود اسم جا در فارسی زبان و اینم معاصر بزم زبان ندارند (آرو) سنی - مونت - بقول آصفیه - نلی - بانسی -</p>	<p>اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ بکسر اول و ضم شین معنی فی و نصب مولف عرض کند که اگر سند استعمال این پیش شود اسم جا در فارسی زبان و اینم معاصر بزم زبان ندارند (آرو) سنی - مونت - بقول آصفیه - نلی - بانسی -</p>
<p>اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ بکسر اول و ضم شین معنی فی و نصب مولف عرض کند که اگر سند استعمال این پیش شود اسم جا در فارسی زبان و اینم معاصر بزم زبان ندارند (آرو) سنی - مونت - بقول آصفیه - نلی - بانسی -</p>	<p>اصطلاح - بقول انند بواله فرنگ بکسر اول و ضم شین معنی فی و نصب مولف عرض کند که اگر سند استعمال این پیش شود اسم جا در فارسی زبان و اینم معاصر بزم زبان ندارند (آرو) سنی - مونت - بقول آصفیه - نلی - بانسی -</p>

<p>عرض کند کہ لام بدل شدہ برہای ہلہ چنانکہ آوندواروند (آروو) دیکھو پر قالہ۔ عرض کند کہ اسم جان فارسی زبان باشد کہ غازہ بمعنی پر غازہ اصطلاح۔ بقول برہان و سرسراج و جامع بروزن دروازہ پنجوبن پر جانوران زہ نوک جو گزشتہ میں قائم رہتی ہے۔ موش۔</p>	<p>پرنڈر گویند کہ گوشت بدن آہنا پمپیدہ است مو لفت</p>
<p>پر غالہ اصطلاح۔ بقول رشیدی مراد موش عرض کند کہ درینجا ہمین قدر کافی است کہ مبدل صراحت ماخذ بر پر گالہ کنیم (آروو) ہر چیز کا کلہا۔ مذکر۔</p>	<p>پر غالہ اصطلاح۔ بقول رشیدی مراد موش عرض کند کہ درینجا ہمین قدر کافی است کہ مبدل صراحت ماخذ بر پر گالہ کنیم (آروو) ہر چیز کا کلہا۔ مذکر۔</p>
<p>پر غزہ اصطلاح۔ بقول برہان و ناصری داند و سراج مختلف پر غازہ کہ گذشتہ عرض کند کہ حقیقت ماخذ ہمدرا انجایان کردہ ایم (آروو) دیکھو پر غازہ۔</p>	<p>پر غزہ اصطلاح۔ بقول برہان و ناصری داند و سراج مختلف پر غازہ کہ گذشتہ عرض کند کہ حقیقت ماخذ ہمدرا انجایان کردہ ایم (آروو) دیکھو پر غازہ۔</p>
<p>پر غول اصطلاح۔ بقول برہان و ناصری بروزن محقول (۱) گندم و جو نیم کوفتہ و خورد شدہ و (۲) آشی را نیز گویند کہ ازان پزند و (۳) حلوانی ہم کہ آفرودتہ خوانند صاحب مویذ بر معنی سوم قانع و فرماید کہ قبیل بوندہ۔ خان آرزو در سراج بڈکر قول برہان گوید کہ محدود ہر چیز کہ زشت و نازیبا باشد مولف</p>	<p>پر غول اصطلاح۔ بقول برہان و ناصری بروزن محقول (۱) گندم و جو نیم کوفتہ و خورد شدہ و (۲) آشی را نیز گویند کہ ازان پزند و (۳) حلوانی ہم کہ آفرودتہ خوانند صاحب مویذ بر معنی سوم قانع و فرماید کہ قبیل بوندہ۔ خان آرزو در سراج بڈکر قول برہان گوید کہ محدود ہر چیز کہ زشت و نازیبا باشد مولف</p>

<p>مولا عرض کند که معنی گذشت و گونه مولا عرض کند که فن لغت عرب است بقول منتخب به تشدید نون نوع از هر چیزی و در استعمال به تشدید نون به تشغیف نون معنی رنر و داو کشتی فارسین (پرفن) را معنی دعا و فریب استعمال می کنند جیف است که سند استعمال پیش نه شد و لیکن بر زبان معاصرین عجم مستعمل - اسم فاعل ترکیبی باشد (ارو و) پرفن ارو وین مستعمل به اسم فاعل ترکیبی و شخص جوا زیاده دعا باز اور فریبی هو -</p>	<p>معنی رنگ و ارنده و رنگ - فارسین همین مرکب را کنایه معنی هر چیز زشت و نازیبا استعمال کردند که چیز تغییر در رنگ و ارنده - زشت باشد (ارو و) بومی چیز - موتث - پرفان بقول انندجواله فرینگ فرنگ معنی نمکین و اندو نمکین مولا عرض کند که سند استعمال باید که دیگر همه محققین ابلزبان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت اسم جا بد است (ارو و) نمکین اصطلاح - بهار بجواله اصطلاحات گوید پرفرو پلیدن مصدر اصطلاحی - صاحب که خامه و فریاد که در ولایت از پر بار یک قاز (قاز) آصفی گوید که کنایه از در مانده و عاجز شدن باشد مولا عرض کند که مخصوص برای پرنده و تا دست به تصویر رخت برده مصور و موس مجازاً معنی عام (سلمان) فکر من کی بنیال تو فلسش تا سر پر قازه و را بست و هم او گوید که محل رسد که عظمت و مرغ اندیشه فرو می بلدا نجا پرو با آمل - صاحب بگرد کر معنی بالا گوید که بی ایضافت است - وارسته می فرماید که معنی خامه مولا پرفن اصطلاح - بقول پیار و انند معروف و فرماید که پر درینجا معنی بسیار است چون زلف پرفن پرو قاز و های نسبت معنی لغتی این چیزی که فریب</p>
---	--

به پیر قاز است فارسیان به نکت اضافت استغناء
 این کرده اند به بارور نقل شعر لفظ سرراحتن
 کرد و پیرا با صفت نوشت در همین عمل غلط اورا
 در تامل انداخت بخمال مایع محل تامل نیست
 (ارو) موقلم مقوونکا جو قاز کے پرست بناتے ہیں
 جس کو فارسیوں نے (پرقازہ) کہا ہے۔ مذکر۔ صاحب سروری بعد لغت پلک پرک راہم بنی
 پر قو اصطلاح۔ بقول بہار با صفت و قاز
 و او معروف پر شتر مرغ باشد (والہ برومی) یعنی چہارم رامی جملہ بجای لام آمدہ۔ صاحب
 وعدہ ہای تو در وقا چو ہم اند پڑ نیست یکا من ناصر بنکر معنی اول و دوم و سوم نسبت معنی
 ہزار من پر قو پڑ مولف گوید کہ تو مخفف و مبدل قاز چہا ہم گوید کہ با اول کسور و ثانی زودہ باشند و
 است کہ الف بدل شد بہ و او چنانکہ تاغ و توغ فرماید کہ (۵) بالضم قریبہ ایست و رلا رستان
 و زامی ہوز حذف۔ پس مرکب اضافی ہو و بہ نکت فارس۔ قلعه محکم وار و د معرب آن فرک۔ صاحب
 اضافت مستعمل شد (ارو) قاز کا پر۔ مذکر۔ ہو پیر، اول و دوم قانع و صاحبان ہد شیدی
 پرک بقول بہان لفتح اول و ثانی رسکون و جیح بر معنی اول و چہارم قناعت کردہ۔ خان
 کاف (۱) ستارہ سہیل و (۲) نام رو و خانہ و (۳) آرزو و سراج بذکر معنی اول گفتہ کہ بدین معنی
 مطلق صد او ند او فرماید کہ بانہ معنی بجای حرف بہ بامی تازی گذشت و مذکر معنی چہارم می فرماید
 اول تامی قرشت ہم آمدہ۔ صاحب جہانگیری کہ مبدل پلک باشد۔ صاحب رہنما بخوار و سمرقانی

ناصرالدین شاہ قاجاری فرماید کہ (۶) بمعنی پنچیر بدان وضع کنند (حکیم سنائی سے) گرت باید کہ مرکزی
 کا و میدان پر از کا صاحب بول چال بحوالہ گردی پڑیر این چتر دائرہ کردار پائی برجامی
 معاصرین پنجم این معنی ششم آورده مولف عرض باش و سرگردان پڑ چون سکون و تحرک پر کار پڑ
 کند کہ بمعنی اول و دوم مبدل برک است کہ بمعنی صاحب جامع گوید کہ پرکارہ ہم بہمین معنی می آید
 گذشتہ پنجمون ثب و ثب و بمعنی سوم اسم جامد صاحب رشیدی می فرماید کہ (۲) بضم اول بمعنی
 فارسی قدیم و انیم و بمعنی چهارم مبدل پاک کہ نقاش - بہار بر انوار معروف قانع گوید کہ بالفاظ
 می آید چنانکہ آوند و آوند و بمعنی پنجم ہم اسم جامد زدن و کشیدن و نهادن بصلہ بر یک معنی مستعمل
 فارسی زبان کہ وجہ تسمیہ معلوم نہ شد و همچنین بمعنی و فرماید کہ بالضم (۳) عیار و طرار و آنکہ در اکثر
 ششم ہم اسم جامد فارسی جدید است و جا و اردو کار با کامل باشد و این مقابل سادہ است
 کہ مفترس پارک انگلیسی زبان و انیم بحدق الف چنانکہ گویند کہ سادہ پر کار و اطلاق این بر محبوب
 (۱) و (۲) سہیل و یکہورک کے دوسرے معنی حقیقت است و بر چہرہ زلف و چشم و غمزہ
 (۳) و یکہورک کے پہلے معنی (۳) صدا - ندا - آواز - مجاز (سعید اشرف علی) انچہ بالتصویر شیرین تیشہ
 موتث (۴) و یکہورک (۵) ایک قریہ کا نام پرک فرما و کرد پڑ بوسہ من می کند با چہرہ پر کار یار پڑ
 ہے جولارستان فارس میں واقع ہے - مذکر (۶) (طالب کلیم علی) زلف پر کار تو چون تن شکست
 رمنہ - شکار گاہ - مذکر -
 پر کار اصطلاح - بقول سروری (۱) قلم (میرزا رضی دانش علی) خود نمائی میں کہ دلم
 آہنیں کہ نقاشان و نڈہ بیان و صافان دوائے مست ویدار خود است پڑ سرخوش از پیمانہا

چشم پرکار خود است؛ (صائب ۳۵) تلخ شد که (۱) یعنی سرگردان کردن است بقول معاصرین
 عشرتم آن لعل شکر بار کجاست؛ و دلم از کار مجم (۲) پرکار بستن بر چیزی) یعنی مستور و محبوب
 شد آن غمزه پرکار کجاست؛ (دوله ۳۵) ز پیش گردانیدن آنچه را مولف عرض کند که بافت
 چشم دل بردن بر پر چشم دل دادن؛ بجز آنکه چشم یعنی حلقه کردن و چرخ زدن و دور کردن است
 چشم تو ای پرکاری زبید؛ (بافر کاشی ۳۵) اگر دیش نمودن و بس و معنی دوم اگر چه موافق
 نمیدانم چه در سردار آن پرکاری را شب بکه قیاس است طالب سندی یا شیم معنی مباد که
 بایگانه خوبی با نگاه آشنا دارد و مولف عرض دائره اطراف چیزی کردن و آنرا داخل احاطه
 کند که به چشم اول اصل است یعنی چیزی که پر از کار نمودن تا آنرا نهفتن است در آن همین است
 و بسیار کار است و کنایه از آنکه بوسیله آن دائره ماخذ معنی دوم (ارو) (۱) گردش کرنا - پیرنا -
 قائم کنند فارسیان در (استعمالش یعنی اول) تصریح گویند - چکر لگانا (۲) کسی چیز کو چپانانا -
 کردند که بفتح اول خوانند و معنی دوم هم مجاز است **پرکار چرخ** اصطلاح - بقول بخر و موید
 و کنایه که نقاش هم بسیار کار است و معنی سوم هم بفتح - دور فلک و منطقه فلک - مراد آن پرکار فلک
 مجاز است و بصفت زلف و چشم و امثال آن - که می آید مولف عرض کند که موافق قیاس است
 (ارو) (۱) پرکار - مذکر - ویکه بودال (۲) (ارو) دور فلک - مذکر - آسمان کا دور -
 نقاش - نقش کرنے والا (۳) عیار - طرار - ده **پرکار زون** مصدر اصطلاحی - صاحب
 جو اپنے فن میں کامل ہو - استاد فن -
پرکار بستن استعمال - صاحب آصفی گوید که بفتح مراد آن پرکار بستن است که گذشت

(معزنی نیشاپوری ه) چون فلک پر کار زود بردو^{لش} او پر کار قدرت بر فلک خواهد کشید و تا همه سیارگان روز سخت و دولت او دست زود در دامن روز را زیر پر کار آورد و (اُردو) پر کار پیرانا پر کار قیام و (اُردو) دیکو پر کار بستن -
 چلانا - پر کار سے کام لینا - دائرہ بنانا -

پر کار فلک | اصطلاح - بقول بهار بالفتح **پر کار گشتن** | مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی

مراد آن بهمان (پر کار چرخ) است که گذشت - ذکر این کرده از معنی ساکت **مولف** عرض کند **مولف** عرض کند که موافق قیاس است و کنایه که بالفتح دور کردن و چرخ زدن پر کار لازم پر کار باشد (اُردو) دیکو پر کار چرخ -
 کردن است (ابوالفرح رونی ه) ازین گونه

پر کار کردن | اصطلاح - بقول بجر بالفتح گشت است پر کار کردن و چنین حکم کرده است

بسنی سرگردان کردن - بهار بر (پر کار کردن) ایندو تعالی و (اُردو) پیرنا - گردش کرنا -

ذکر همین معنی کرده (صائب ه) سرگشته ساخت **پر کار نهادن** | مصدر اصطلاحی - صاحب

حال دل آرامی او مرا و پر کار کرد نقطه سودای آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت - **مولف** او مرا و **مولف** عرض کند که مجازاً موافق عرض کند که بالفتح بمعنی پر کار کردن است که قیاس است (اُردو) سرگردان کرنا -
 گذشت (معزنی نیشاپوری ه) به برگ

پر کار کشیدن | استعمال - صاحب آصفی **نسرین** زنجیر بر نهاد از قیر و بگردیدین پر کار

ذکر این کرده از معنی ساکت **مولف** عرض بر نهاد از قار و مخفی مباد که مندر پیش کرده آصفی

کند که بالفتح بمعنی حقیقی است یعنی کار از پر کار گرفتن برای (پر کار بر نهادن) است (اُردو) دیکو و دائره کردن (معزنی نیشاپوری ه) برای پر کار کردن -

<p>پیرکاره (اصطلاح - بقول سروری زلف) که این را بکاف عربی مبدل پرغاره نوشتند</p>	<p>پیرکاره (اصطلاح - بقول سروری زلف) که این را بکاف عربی مبدل پرغاره نوشتند</p>
<p>مرادف پرکاره می آید - صاحب ناصری گوید که کتابت می نماید یعنی اولش واگر شد استعمال</p>	<p>مرادف پرکاره می آید - صاحب ناصری گوید که کتابت می نماید یعنی اولش واگر شد استعمال</p>
<p>در سرسراج می فرماید که (ج) مرادف پرغاره</p>	<p>در سرسراج می فرماید که (ج) مرادف پرغاره</p>
<p>بمعنی (۱) پاره هر چیزی و (۲) بجز پارچه بافته جا دارد که اسم جا دیگر کم رنگ پارچه بافته رسیمانی</p>	<p>بمعنی (۱) پاره هر چیزی و (۲) بجز پارچه بافته جا دارد که اسم جا دیگر کم رنگ پارچه بافته رسیمانی</p>
<p>از رسیمانی مولف عرض کند که ما این را یعنی راپرکاره نام نهاده باشند یعنی حقیقتش که پران</p>	<p>از رسیمانی مولف عرض کند که ما این را یعنی راپرکاره نام نهاده باشند یعنی حقیقتش که پران</p>
<p>اول به کاف فارسی دایم می آید - صاحب</p>	<p>اول به کاف فارسی دایم می آید - صاحب</p>
<p>سروری صراحت کاف نکرده کاف فارسی است</p>	<p>سروری صراحت کاف نکرده کاف فارسی است</p>
<p>یا عربی و حقیقت معنی بر (پرکاره) بیان کنیم که (اگر و) (۱) دیکر پرکاره و پرگاله (ب) دیکر پرکاره</p>	<p>یا عربی و حقیقت معنی بر (پرکاره) بیان کنیم که (اگر و) (۱) دیکر پرکاره و پرگاله (ب) دیکر پرکاره</p>
<p>بکاف فارسی - می آید واگر شد استعمال این</p>	<p>بکاف فارسی - می آید واگر شد استعمال این</p>
<p>بکاف عربی بدست آید تو انیم قیاس کرد که مبدل</p>	<p>بکاف عربی بدست آید تو انیم قیاس کرد که مبدل</p>
<p>باشند چنانکه کند و کند و معنی دوم زلف اعتبار</p>	<p>باشند چنانکه کند و کند و معنی دوم زلف اعتبار</p>
<p>صاحب ناصری که محقق اهل زبان است این را</p>	<p>صاحب ناصری که محقق اهل زبان است این را</p>
<p>مزید علیه پرکاره تسلیم کنیم - نسبت معنی سوم عرض</p>	<p>مزید علیه پرکاره تسلیم کنیم - نسبت معنی سوم عرض</p>
<p>می شود که پرغاله که گذشت مبدل پرگاله است</p>	<p>می شود که پرغاله که گذشت مبدل پرگاله است</p>
<p>که به کاف فارسی می آید و پرکاره به کاف فارسی</p>	<p>که به کاف فارسی می آید و پرکاره به کاف فارسی</p>
<p>در ای هبل مبدلش چنانکه آوند و آوند - خان</p>	<p>در ای هبل مبدلش چنانکه آوند و آوند - خان</p>

<p>(۱۷۶۲)</p> <p>شرف الدین شافعی (۱) سر پر کار پیش گروم کہ می پرکاری و آستن مصدر اصطلاحی - بالضم</p> <p>ناخورده یا دشمن پڑ برون می آید و دستار راستانہ استاد کامل بودن و واقع بودن از صحت کامل -</p> <p>می پید پڑ مولف عرض کند کہ بای مصدری بر (ظہوری ۵) بیک دیدن چہا آورد بر سر صبر و طاقت</p> <p>لفظ پر کار زیادہ کردہ اند (آر و و) (۱) استادی را پڑ اسیر او شوم طغلت پر کاری نمیداند پڑ (آر و و)</p> <p>موتش (۲) عیاری - حیدہ بازی - موتش - استادی سے واقع - کامل ہونا -</p>	<p>پہر کاس اصطلاح - بقول جہانگیری با اول مفتوح و ثانی زودہ بمعنی (۱) تلاش کردن و (۲) درہم آویختن - خان آرزو بکاف فارسی قائم کردہ صراحت کند کہ بکاف عربی است - صاحبان برہان و رشیدی و انس و جامع و موید ہم بکاف فارسی آورده اند مولف عرض کند کہ پرکاش بکاف عربی و سین پہل و مجہد در سنسکرت بمعنی نور و ضیا و ظہور و پیدا و ظاہر و روشن و صاف آمدہ عجمی نیست کہ فارسیان ہمین لغت را مفسر کرده ہستی تلاش استعمال کرده باشند و این محض قیاس است و ظاہر اہر و دوسنی تلاش و آویزش اسم جامد فارسی زبان و بعلیہ محققین بکاف فارسی صحیح دانیم انچہ خان آرزو کاف عربی را صحیح دانند بلحاظ ما خذ باشد و اندر نیصورت این را مبدل دانیم کہ کاف فارسی بعربی بدل می شود چنانکہ کند و کند - محققین بالاتعرفت خوشی نکرده اند کہ برای اسمی معنی مصدری نوشته (آر و و) (۱) تلاش موتش (۲) باہم آویزش - موتش</p> <p>پرکاش بقول انس بجوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح (۱) بمعنی برادہ و (۲) اللغات بجزیرے</p> <p>مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت اگرند استعجال بدست آید تو انیم قیاس کرو کہ اسم جامد فارسی قدیم باشد (آر و و) (۱) و کپور برادہ - ذکر (۲) دیگر اللغات موتش و مذکر</p>
---	--

پرکال

بقول سروری وجای معنی پرکار که و وصلی که در جامه دوزند - صاحب جامع تذکره هر دو گذشت - خان آرزو در سراج هم این را با پرکار معنی بالا گوید که (۳) پینه و وصله مولف معنی نوشته مولف معنی کند که ظاهر اسمش ملوک کند که اسم جامه فارسی زبان است معنی اول که میشود چنانکه چهار و چنان و موافق قیاس (آرزو) قطره هم داخل آنست و معنی دوم و سوم مجاز معنی و یکپو پرکار - مذکر - اول باشد (آرزو) (۱) پرکال بقول آصفیه -

پرکاله

بقول جهانگیری و ناصر می با اول معنی فارسی - اسم مذکر (میچ پرکاله بکات فارسی - دشانی زوده (۱) معنی پاره و لخت از هر چیز (امیر خسرو) لکڑا - لخت - پاره حصه (قطره) مذکر (۲) رستی (۳) من آب طلب کردم از آن دیده خونبار پاد از معنی بنی هونی ایک جنس - موث (۳) انگلی برتشت خود همه پرکاله خون جگر آورد (مناوی ۳) بلبلا و یکپو باز انگن

پرکاله برانداختن

اسم در لغت نام گل جوی و از جگر پرکاله با بر پرکاله برانداختن استعمال - معنی نوک هر خاری بین و (۲) جنسی یافته از سیاهی پاره پاره کردن مولف معنی کند که موافق که مانند مثقالی بود (علی نقی ۳) و در بار سر شکم هم قیاس است (ظهوری ۳) اجل گریو کند پرکاله پرکاله خونست و این قافله راه مگر بر جگر افتاد و اول بر اندازد و به پیرانش گل داعی که از باغ صاحب سروری این را مراد (پرکاله) گفته و بر جگر روید (آرزو) کڑے گرانا - پاره پاره کرنا -

پرکاله روئیدن

معنی اولی قانع (سراج الدین قمری ۳) دیده و در غم فراق تو کرد و پر ز پرکاله جگر و امن و حساب معنی لفظی این روئیدن پاره و مجاز ظاهر شدن موی گوید که پره از هر چیزی و قطعه جامه و جزآن لخت باشد و لخت شدن (ظهوری ۳)

(۳۷۶)

(۳۷۶)

ز نخل غم همه پر کاله بگر روید که قد کشیدن او و چها
 داغ من است پر مولف عرض کند که موافق
 قیاس است (آردو) کڑے ظاہر ہونا بگرے
 کڑے ہونا - پارہ پارہ ہونا -

و آن ساکت بودن از جواب است بسبب عدم
 معرفت مولف عرض کند کہ اسم جا بد فارسی
 قدیم است (آردو) جہل - مذکر - دیکھو ام الرؤا
پر کاوش اصطلاح - بقول برہان و جہانگیری

پر کاہ اصطلاح - بقول جہانگیری و رشیدی
 و سروری و ناصر و انند و برہان با اول مفتوح
 و ثانی زوہ بچہ وان وزہدان و آنرا (بوکان)
 تیز خوانند - خان آرزو در سراج بذر معنی بالا

ورشیدی و سروری و ناصر و جامع بکسر و او
 بروزن افزایش بریدن شاخہای زیاد نیست
 از درخت انگور و درختان دیگر - خان آرزو در
 سراج گوید کہ این را پیرایش نیز گویند **مولف**

گوید کہ بعضی گویند کہ ہان بوکان است کہ میم پر نو
 بدل شدہ و او را بہ تصحیف چنین خوانند اند **مولف**
 عرض کند کہ این را هیچ تعلق با آن نباشد صراحت
 ماخذ بوکان یکایش گذشت و این بخیاں ما بالضم

عرض کند کہ کاویدن معنی کندیدن می آید و (پر کاویدن)
 معنی کندیدن پرو این حاصل بالمصدر آن و
 استعارہ از کندیدن برگ های درختان و پیرایش
 (آردو) کاٹ چھانٹ - موتھ - دیکھو پنچ کے دو سرے

بود کہ در محاورہ لب و لہجہ آنرا بالفتح کر دو معنی فعلی
 این پر از مقصد و کنایہ از زہدان کہ محل دران قرار
 می یابد (آردو) دیکھو بوکان -

(الف) **پر کاہ** اصطلاح - معنی پارہ پارہ **مولف**
 گوید کہ حقیقتہً متعقش (ظہوری سے) بخشکیہای زہد
 از دجلہ نم با آنکہ می چنینیم پر کاہی چرا ایچون ز

پر کان بقول برہان و ناصر و سراج
 یعنی اول بریدن انگور یعنی جہل باشد کہ در برابر علم است

و اما نم نمی سازد و صاحبان پھر و بہار
پر کاہی (ب) قائم کرده اند (ا) یعنی مقدا

<p>برگ کاہی و تحقیق ما (۲) مجازاً بمعنی لخطہ ہم مستعمل - زبان است و بمعنی سوم باکاف تازی و بالقلم (سیح کاشی ۱۵) پیش ما خوشه دنیا پر کاہی نبود و کہ مخفف پر کار باشد (اُروو) (۱) انتظار - مذکر کج این کاہ بیک کاہ ربا از زانی و (حسن تاثیر ۱۵) (۲) ویکہو پر کار (۳) طوق مربع - مذکر -</p>	<p>بامید و صالت عمر باشد می چند چشم بکار عاشق بیدل پر کروون استعمال - صاحب آمعنی نوک و کون پر کاہی نمی آئی و (اُروو) (الف) گہانس کا تنکا - مذکر - کرده از معنی ساکت مولف عرض کند کہ با چشم (ب) (۱) گہانس کے تنکے کے برابر (۲) ایک لخطہ کے لئے بمعنی لبالب و مملو ساختن است چنانکہ پر کردن پر کروون بقول بر بان بفتح اول و کاف تازی و سکو ساغر و امثال آن و پر کردن و ندرت یا پر کردن ثانی و رای قرشت (۱) بمعنی انتظار و منتظر بودن و دامن (عالی شیرازی ۵) بی تو بہ گاہ متاشای چشم براہ داشتن و (۳) مخفف پر کار ہم - صاحب گلستان کرم و ہجوجل دامن خود پر زگر بیان سروری بذر معنی دوم گوید کہ (۳) طوقی مربع کہ کرم (اُروو) بہر نام بہر دنیا ساغر ہو یا دامن -</p>
<p>ملوک فرس و رگرون می انداختند (استاد قسبی (۱۵) عدد و از تو بہرہ نقل و زنجیر و ولی را از تو بہرہ از زہر است مولف عرض کند کہ ہوا فتح قباہ تاج و پر کر و صاحب ناصری بذر معنی اول (ظہوری ۵) عشق از زہر بلا پر کردہ ٹیلی پس گرا معنی سوم گوید کہ بہ کان عجمی است و نیز نسبت بان ظہوری زہر و نازم ساغر مرد آرد ماست و معنی دوم فرماید کہ مشتق از پر کار است مولف (اُروو) زہر سے بہر دینا -</p>	<p>عرض کند کہ فضول اوست کہ مخفف پر کار مشتق پر کروون چیز بی بہت استعمال از پر کار گفتہ بخیاں ما بمعنی اول اسم جاہ فارسی استعمال عطریات کردن کہ بہت بسیار پیدا شود</p>

۱۳۶۵

۱۳۶۶

<p>یا بوی خوش آوردن مولف عرض کند که موافق ذریعہ سے پیدا کرنا۔</p>	<p>یا بوی خوش آوردن مولف عرض کند که موافق ذریعہ سے پیدا کرنا۔</p>
<p>قیاس است (ظہوری سے) تا صبا پر گند بچکت پر کردن سپینہ مصدر اصطلاحی - سرور</p>	<p>قیاس است (ظہوری سے) تا صبا پر گند بچکت پر کردن سپینہ مصدر اصطلاحی - سرور</p>
<p>تو پو مغز خالی ز عطر سنبلی کز پو (آردو) کسی مقام بسیار پیدا کردن مولف عرض کند که موافق قیاس است (ظہوری سے) راست بنشین ساقے</p>	<p>تو پو مغز خالی ز عطر سنبلی کز پو (آردو) کسی مقام بسیار پیدا کردن مولف عرض کند که موافق قیاس است (ظہوری سے) راست بنشین ساقے</p>
<p>پر کردن دکان از جنس استعمال و در چرخم آرد سپینہ پر کن ساز ساز قلعقل است</p>	<p>پر کردن دکان از جنس استعمال و در چرخم آرد سپینہ پر کن ساز ساز قلعقل است</p>
<p>جمع کردن جنس بسیار در دکان باشد مولف (آردو) زیادہ سرور پیدا کرنا۔</p>	<p>جمع کردن جنس بسیار در دکان باشد مولف (آردو) زیادہ سرور پیدا کرنا۔</p>
<p>عرض کند که موافق قیاس است (ظہوری سے) دریا پر کردن شکم یا معدہ مصدر اصطلاحی</p>	<p>عرض کند که موافق قیاس است (ظہوری سے) دریا پر کردن شکم یا معدہ مصدر اصطلاحی</p>
<p>مهر پر کردن دکان بازاری باید پو - برای سادہ صاحب رشیدی بند کر پر کردن معدہ گوید کہ</p>	<p>مهر پر کردن دکان بازاری باید پو - برای سادہ صاحب رشیدی بند کر پر کردن معدہ گوید کہ</p>
<p>لو جان مشتری پر کاری باید پو (آردو) دکان کو کنایہ از پر کردن شکم است مولف عرض کند</p>	<p>لو جان مشتری پر کاری باید پو (آردو) دکان کو کنایہ از پر کردن شکم است مولف عرض کند</p>
<p>سامان سے بہر دینا۔ کہ (پر کردن شکم) و (پر کردن معدہ) ہر دو</p>	<p>سامان سے بہر دینا۔ کہ (پر کردن شکم) و (پر کردن معدہ) ہر دو</p>
<p>پر کردن سال و ماہ از چیری معدہ کنایہ باشد از سیر کردن - رشیدی تعریف</p>	<p>پر کردن سال و ماہ از چیری معدہ کنایہ باشد از سیر کردن - رشیدی تعریف</p>
<p>اصطلاحی - پیدا کردن چیزی در لیل و نہار بکثرت خوشی نکرد (سعدی سے) بگفتا کہ دروان تہوتا</p>	<p>اصطلاحی - پیدا کردن چیزی در لیل و نہار بکثرت خوشی نکرد (سعدی سے) بگفتا کہ دروان تہوتا</p>
<p>مولف گوید کہ موافق قیاس است (ظہوری) کنند پو با زوی مردی شکم پر کنند پو (آردو)</p>	<p>مولف گوید کہ موافق قیاس است (ظہوری) کنند پو با زوی مردی شکم پر کنند پو (آردو)</p>
<p>سے) کند پر صبح شب سال و ماہ می پرستان را پو پیٹ بہرنا - سیر کرنا۔</p>	<p>سے) کند پر صبح شب سال و ماہ می پرستان را پو پیٹ بہرنا - سیر کرنا۔</p>
<p>بہ خکیہای ساقی گرشب آدینہ برگردد پو (آردو) پر کردن میان مصدر اصطلاحی -</p>	<p>بہ خکیہای ساقی گرشب آدینہ برگردد پو (آردو) پر کردن میان مصدر اصطلاحی -</p>
<p>لیل و نہار میں کوئی چیز کثرت سے پیدا کرنا جیسے "لبالب کردن و پر کردن شکم مولف عرض</p>	<p>لیل و نہار میں کوئی چیز کثرت سے پیدا کرنا جیسے "لبالب کردن و پر کردن شکم مولف عرض</p>
<p>رات میں جنگی یا دن میں گرمی کثرت ہو یا اگل وغیرہ کند کہ موافق قیاس است بجاز (ظہوری سے)</p>	<p>رات میں جنگی یا دن میں گرمی کثرت ہو یا اگل وغیرہ کند کہ موافق قیاس است بجاز (ظہوری سے)</p>

(۱۹۶۸)

(۱۹۶۸)

(۱۹۶۸)

(۱۹۶۸)

میان پر کند بسیار بیک تک و چه راهی گریه ام در دانه دارد و (آرود) پرواز کا قصد کرنا - بند دارد و (آرود) لبالب کرنا - پیٹ پیرنا - بلند ہونا -	
---	--

پرسون اصطلاح - بقول انندجوالہ فرہنگ	پرشیدن استعمال - صاحب آصفی ذکا
--	---

فرنگ بضم اولی و فتح ثانی و سکون ثالث زین پوش کرده از معنی ساکت مولف عوض کند کہ پرختن	
--	--

مکلف و قسمتی کہ برای زینت بالای زین نگند مولف	پند بہ ستار کہ عادت مرغان است در گریز (طغرا
---	---

عوض کند کہ کسون معنی زینت نیامده کہ آنرا مرکب	شہدی ۵) صد مرغ دل بستار از بال خود
---	------------------------------------

بالفظ پر گیریم پس چارہ جزین نیست کہ این را اسم کشیدہ و جانی کہ آن پر پرو بالشت پر بر آرد و	
--	--

جامد فارسی قدیم و انیم و مشتاق سند استعمال با شیم (آرود) پر زچنا -	
--	--

کہ معاصرین عجم بزبان ندارند و دیگری از محققین	پرم کم اصطلاح - بقول بر بان و جہانگیری و
---	--

از بلزبان و زبان دان ذکر این نکرد (آرود) پلقت	سروری و جامع بفتح کاف تازی بر وزن پرچم
---	--

چار جامہ جزین پر ڈالا جاتا ہے - مذکر -	نا پذیر شدہ و از کار رفته و سکار افتادہ (امیر خسرو
--	--

پرکشاون مصدر اصطلاحی - صاحب ۵)	مور کہ پر یافت نہ پر کم بود و پر زدنش زبان
---	--

اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض	سو عالم بود و (شاعر ۵) ای دانہ تو وادہ مرا
---	--

کند کہ قصد پرواز کردن و بلند شدن است (سلا	ہر دم دم و یک مرغ چو من بدام تو پر کم کم و
---	--

سادجی ۵) شاہی کہ باز چترش ہر کہ پر کشاید و طاو	مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است
--	-------------------------------------

چرخش آید در سایہ پہلیون و (ظہوری ۵) بر می	معنی پرندہ کہ پر کم دارد و کنا یہ باشد از ناچیر
---	---

صدید است تا پرمی کشاید و ز خالش و ام زلفش	و بی کار کہ پرندہ پر کم معذور باشد از پریدن
---	---

بوجه قلت پر با (اروو) ناچیز - بے کار - مراکز زمانه پروبال و (اروو) پر نو چنا - پروانه

پرکن

اصطلاح - بقول انندیکواله ^{میں} ^{ال} ^{مطلع} ^{السطح} معذور کرنا -

بضم اول و ثانیته میتی که نازک ترین اسپات غزل **پرکنده** اصطلاح - بقول جهانگیری در محققان

و قصیده باشد لفظاً و معنی او معاً **مولف** عرض کنایه از در مانده و عاجز شده **مولف** عرض کند

کنند که معنی لفظی این معذور کننده و اصل این (پرکن) که از مصدر گذشته اسم مفعول که مخصوص است

از لطف) بود فارسیان بخدق (از لطف) کنایه قرار برای پرند و معنی حقیقی و مجاز معنی بالاستعمال حیث

و اوند برای شعر پر از لطف و ذوق سخن - مابدون است که سدا استعمال پیش نه شد و لیکن موافق

سدا استعمال این را تسلیم نکنیم که معاصرین هم و دیگر قیاس است (اروو) عاجز - در مانده -

محققین زبان دان و اهل زبان ازین ساکت اند **پرکوک** اصطلاح - بقول جهانگیری و ناصری

(اروو) ده شرح لفظ و معنی من قابل تعریف و شنیدی با اول مفتوح و ثانی زده عمارت عالی -

جو - مذکر -

صاحب سروری بر مجر و عمارت قانع - صاحب

پرکندن

استعمال صاحب معنی ذکر این کرده مویده گوید که در مشرقنامه به همین معنی است و در ادوات

از معنی ساکت **مولف** عرض کند که از سندش بیامی عربی است - خان آرد و در سراج میفراید

مصدر (پروبال کنندن) پیدا است در پرکندن که عمارت عالی بر کوه و آن روی کوه که مشهور بود اول

اسم یعنی حقیقی درست است یعنی پر پرندگان کنند باشد و بقول بعضی طرنی از کوه که بسواد آن آب ریختن

و معذور از پرواز کردن (از رقی پرومی) من باشد و اغلب که بیای تازی و کات در ان بدل

درین شهر کی مرغم و در بند قفس و مرغ اقبال بود چنانکه بر ناو بر ناک و لهند اشهری که بر کوه واقع است

آنرا بر کوه گویند و ابرقوه معرب است مولف باشد (اگر وو) آتشکده - مجوسین کامعبد - مذکر -
 عرض کند که اصل این (بر کوه) بود و کنایه از عمارت **پر کینه** استعمال - بقول انشد بحواله فرنگ
 بلند که عمارتی که بر کوه بنا شود بلند می نماید فارسیا یعنی کینه در روید اندیش مولف عرض کند که اسم
 موحده را بدل کردند به بای فارسی چنانکه اسب و فاعل ترکیبی است یعنی کسی که دل او از کینه پر باشد
 اسب و بای آخر را به کاف چنانکه پروانه و پره آنگاه موافق قیاس (اگر وو) کینه در - که سبکترین و
 (اگر وو) بلند عمارت - موقت - شخص جو دل مین کینه رهنه -

پر کها اصطلاح - بقول رهنا بحواله سفرنامه **پرگار** اصطلاح - بقول برهان یکان فارسی
 ناصرالدین شاه قاجار شکارگاه مولف عرض بر وزن سردار (۱) مراد (۲) پرگار و (۳) اشیای
 کند که پرک به همین معنی بقولش گذشت و صراحت عالم و جمیعت و اسباب و سامان و (۳) چیز و طرق
 ماخذ هم در اینجا کرده ایم و در اینجا برای جمع است گردن - صاحب جهانگیری ذکر هر سه معنی بالا
 یعنی شکارگاه یا غلطی کتابت میش نباشد که تعریف کرده (حکیم آذری ۱۵) حاصل از دست کرد این
 خوشی نکرد (اگر وو) شکارگاهین - مذکر - **پرگار** بچسبانات جمله دست افزار (چیدری)

پر کین اصطلاح - بقول انشد بحواله فرنگ **پرگار** اصطلاح - بقول انشد بحواله فرنگ
 بالفتح و بکسر کاف معنی گنن و معبد جو سیان مولف آنکه کم شده در میان بومی فرماید که (۴) یعنی
 عرض کند که مشتاق سند استعمال می باشیم که دیگر جنسی بافته ریسمانی - صاحب رشیدی بر معنی
 مستحقین اهل زبان و زبانان ازین ساکت و اگر اول و دوم قانع - صاحب موبد ذکر معنی اول
 سند استعمال به معنی تو انیم گفت که اسم جامد فارسی کرده گوید که با کاف عربی و فارسی هر دو آمده و

اینگہ قرص کا نور و قرص گلنا و قرص خبا شیر یا مہر و استہ قایعند بخورند و مارا الخیار بنوشند و از آب سرد
 مکرر قی کنند و آب انار ترش و لعاب اسبنول و آب الونجار انیز فائدہ می نماید (الخ) **مولف**
 عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان است کہ وجہ تسمیہ آن معلوم نشد (آردو) زیابلس ایک بیماری
 کا نام ہے جس سے میثاب زیادہ آتا ہے اور پیشاب میں شکر ہوتی ہے۔ مذکر۔

چکاس | بقول برہان در شیدی و موید مبتدل آن باشد چنانکہ کند و گند (آردو)
 با کاف فارسی بر وزن کر پاس یعنی (۱) در ہم آویختن و یکپو پر کال۔

(۲) تلاش کردن و بزبان طبری بند (۳) طلوع **چرگالہ** | بقول رشیدی (۱) پارۃ از ہر چہ
 آفتاب **مولف** عرض کند کہ ما صراحت این بر چکا (۲) پارچہ از بافتہ ریشمانی (علی لقی ع) در

کردہ ایم کہ بکان عربی یعنی اول و دوم گذشت و این در بارہ شکر ہمہ پر گالہ خون است و صاحب
 مبتدل آنی باشد یا آن مبتدل این چنانکہ کند و گند برہان بدون صراحت کاف فارسی نسبت

و بلحاظ معنی سوم ہم اسم جامد فارسی زبان است۔ معنی اولی فرماید کہ تخت و پینہ و وصلہ ہم
 صاحب جامع و (خان آرزو در سراج) معنی دوم را کہ بر جامہ و وزند و پارچہ ہم ریشمانی مانند متقا

در ہم آویختن نوشتہ۔ قیاس ما این است کہ غلطی کتابت **مولف** عرض کند کہ ما بدین دو معنی این را
 باشد و تلمذ علم و مقصودشان غیر از حاصل بالمصد نباشد یعنی ہم اسم جامد فارسی زبان و انیم و انچہ بکان عربی

آویزش (آردو) و یکپو پر کاس (۳) آفتاب کا طلوع۔ گذشت مبتدل این چنانکہ کند و گند معنی اول
چرگال | بقول موید و برہان دانند برہان پر کال حقیقی است و معنی دوم مجازش۔ محجب است

کہ بکان عربی گذشت **مولف** عرض کند کہ این از محققین کہ ہمیں سند علی لقی را بر (چرگالہ بکان

عربی) ہم آورده اند و در انجا بکان عربی نقل کرده (پہ کر دن) است کہ گذشت مولف عرض کند
 (آروو) دیکھو پرکارہ کالج : کہ موافق قیاس است (ابوالفضل بشر) اگر مدعا
 پرگر | اصطلاح - صاحب جهانگیری گوید کہ آذر اپر گرداندوس وجود را اطلاعی و وہی کند
 با اذان مشروح طوق مرتعی کہ طوک پاکستان در در مرتبہ قباعت و در رتبہ صلح کل و در حالت مجتہ
 گردن خود انداختندی و گاہ در گردن سپہ پائنت است (آروو) دیکھو پر گردن -
 خود کردندی و فرماید کہ این مشتق از کار است پرگردیدن | استعمال - صاحب آصفی ذکر
 (استاد و قینی سے) عدور از تو حصہ غل و پاسبند و این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند کہ
 ولی را از تو پیرہ تاج و پرگر و صاحب برمان بالفقہ مرادف پریشدن است کہ گذشت (ادیب
 بذیل (پرگر کہ بکان عربی گذشت) ذکر این کردہ (ترغی سے) دگرچہ عرصہ عالم پر از علی گرد و دیکھی
 صاحبان موید و رشیدی ہم این را آورده اند بحکم و شجاعت چو مرتضی نہ شود و (ظہوری سے)
 مولف عرض کند کہ مختلف پرکار و مجاز است گردیدہ همچو آئینہ پر ازہ نامی او و از خویش موافق
 کہ طوق ہم همچون پرکار مدوری باشد و مبدل ظہوری بدانشست و معنی مباد کہ (پرگردیدن
 پرگردینی سومش کہ بکان عربی گذشت چنانکہ کہ جهان از کسی) کہ از سندا اول پیدا می شود مراد
 و کند - عجب است از محققین کہ برای معنی سیم پر ازین است کہ مانند کسی افراد بسیار پیدا شود
 ہم ہمین شعر استاد قینی را در انجا نقل کرده اند (آروو) دیکھو پر شدن -
 (آروو) دیکھو پرگر کے تیسرے معنی - پرگتھرون | مصدر اصطلاحی - صاحب
 پرگرداندن | استعمال - بالفقہ مرادف آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف

(۱۰۰)

<p>عرض کند که بافتح یعنی کشادگی پر است که طیور گاه بریدن می کشایند (فرشته استرآبادی ۵) پر آگنده - مولهوت عرض کند که سببی اول اسم فزون ز دانه کائنات سایه کند بوسه های بهت جامه فارسی زبان گیریم باعتبار سروری که محقق او چون بگسترده بال بوز (آر و و) پر کولتاجیه اهل زبان است و سببی دوم بحدن الف و های پر بند پر واز که وقت اپنے پر وون کو کبوسه تیرین - هوز اگر چه موافق قیاس است ولیکن اهل زبان بحدن مجر و الف (پر آگنده) را کمی آید محقق</p>	<p>پر سیلانا - پر گشتن استعمال - صاحب آصفی ذکر این برود از معنی ساکت مولهوت عرض کند که (۱) لغت مراد بن پر شدن و پر گردیدن است که گذشت و (۳) ماضی مطلق برگندن کمی آید شیخ احمدی (سیح کاشی ۵) گرفته ماسخوم پر گشت ازمی بوز (۵) خودمان تا چکوه گوید و چند بوز بسه شب چه سازم چون لب می خور و نم نیست بوز (۲) مغز خوشین برگند بوز (آر و و) (۱) هر چیز پاکیزه بالفتح یعنی برقرار یافتن (جمال اصفهانی ۵) مذکر (۲) پر آگنده - پریشان (۳) پر آگنده و بر طوطی گشت گوی جا نه هر غنچه بوز چشم شامین پریشان بود - است گوی و دیده هر بهری بوز (آر و و) (۱) پر گشتگی استعمال - بقول مولی مختصر بر آگنده</p>
<p>پر گشتن استعمال - صاحب سروری بکاف فارسی بوزن فرزند (۱) یعنی پارچه از چیزی پر گشتن استعمال - صاحب سروری که</p>	<p>دیکر پر شدن و پر گردیدن (۲) برقرار پانام - پر چونا استعمال - بقول سروری بکاف استعمال - صاحب سروری که</p>

۱۰۹

محقق اہل زبان است بذیل پراگندہ ماضی پراگندہ باکان فارسی مفتوح مخفف پراگندہ باشد کہ متقر
گذشت ذکر پراگندہ گوید کہ ماضی است و ازین ظاہر و پریشان گردیدہ است۔ صاحب سروری
است کہ مصدر آن ہمین پراگندن است کہ مخفف از حکیم ازرقی سند آورده (س) از ان قصائد
پراگندن باشد بحدف الف و اشارہ این ہدرا بنما پراگندہ و قتری کو دم پراگندہ بودم بر تاج
گردہ ایم (آر دو) دیکھو پراگندن۔
پراگندہ استعمال۔ بقول برہان و جہانگیری است از مصدر (پراگندن مخفف پراگندن) گذشت
و ناصری و جامع و موید بر وزن شرمندہ (آر دو) پراگندہ۔ پریشان۔

پراگندہ اصطلاح۔ بقول برہان بفتح اول و کاف فارسی و نون و سکون ثانی (۱) زمینی را گویند
کہ از ان مالی و خراج بگیرند و (۲) مرتبی باشد از عطریات و بواسطہ خوشی کہ آنرا در ہندوستان
را کہ نام است و در عربی و ذریہ و فرماید کہ بدین معنی بکسر کاف فارسی ہم آمدہ۔ صاحبان جہانگیری و
و سروری و رشیدی و جامع ذکر این کردہ اند۔ صاحب موید بذکر معنی دوم نسبت معنی اول گویند کہ
دیار عرفا و یہی و قصبہ را گویند کہ بیشتر قریات از مضافات او باشد و خراج آن قریات در انجا
جمع شود۔ صاحب ناصری کہ محقق اہل زبان است بذکر معنی دوم نسبت معنی اول صراحت مزید کند
کہ بلنت ہند بلوک و ناصیہ را گویند۔ خان آرزو و در سراج ذکر ہر دو معنی کردہ و نقل موید ہم ہد
مولت عرض کند کہ بہر دو معنی اسم جامد فارسی زبان است و معاصرین ہم صراحت کنند کہ
دیکہ پراگندہ و بہات و قصبات متحدہ می باشد پس استعمال این در ہند ہم بہین معنی است (آر دو)
(۱) پراگندہ بقول آصفیو۔ فارسی۔ اسم مذکر۔ وہ زمین جس سے مالگزار می اور خراج لین۔

تسلع - حمتہ - ضلع کا حصہ - ملک کا چھوٹا حصہ (۲) ارگجا - بقولہ - ہندی - اسم مذکر - خوشبو - ایک قسم کا مرکب عطر۔

پرگو استعمال - بقول انندجوالا ذہریک فرنگ بیت کہتے والاد پرگو بھی کہہ سکتے ہیں - پرگوئی بھی بالعموم یعنی بسیارگو (پہری سے) مغز من گشت ہی دور بہ من اردو میں مستقل ہے معنی زیادہ گوئی - موٹٹ - سزنیاد و ڈوای برسرکہ چون ناصح پرگو وارد ہوا **مولف پرگوک** اصطلاح - بقول برہان و انند عرف کند کہ پرگفتن مصدر این است و ہن ہم نامل ترکیبی است بروزن مفلوک شمارت عالی را گفتہ اند **مولف** عرف موافق قیاس یہاں پرگوئی را کہ فرید علیہ این است بہین معنی آورہ کند کہ (پرگوک) بہر دوکان عربی گذشتت و صراحت و (پرگوئی) زیادت یا مصدری از ہمین است یعنی ماخذ ہمد را بنا کردہ ایم و درینجا ہمین قدر کافی است بسیارگوئی (محمد سعید اشرف سے) گفتم از پرگوئی ناصح مگر ایم کہ این مبدل آن باشد چنانکہ گندوگند (ارو) بخوبی حرف او خود بہر خواب را ختم افسانہ شد (ارو) اسد شمارت - موٹٹ - دیکھو پرگوک -

پراس بقول برہان و جامع بروزن کر پاس یعنی (۱) لمس و لامسہ باشد کہ دست بر جانی سودنست و (۲) یعنی علم و دانستن و (۳) خلاصی و نجات و (۴) یازیدن یعنی دراز کردن و (۵) نو کردن و بالیدن و (۶) پروا ختن - صاحب جہانگیری معنی خیم را ترک کردہ ذکر و دیگر معانی فرمودہ (شرح تفسیر (۱) روح حیصیت لطیف ترازانکہ ویرا حس اندر یابد و بزرگ ترازانکہ ویرا ہیچ چیز بہ پرماسد (حکیم سنائی سے) بہر کہ او نفس خویش نشناسد پو نفس دیگر کسی چہ پرماسد پو (حکیم ناصر خسرو سے) ببدل او بود از جوہر کنتش پر پاس پو بخیر او بود از شر دشمنان پرواس پو (ابوشکور سے) بہر کجا گوہریت ہشاسم پو دست سوی دگر نہر پاسم پو صاحب ناصری

بمربان جهانگیری و فرماید که پرواس بدل ماس است کمی آید. صاحب رشیدی بر معنی اول قانع بدین صراحت مزید که دست سودن بچیزی است جهت او را آن که بتازی لمس گویند گاهی آن ادراک و تمیز کردن است. صاحب سفرنگ بشرح (دبلمر فقه بنامه شت مساسان نخست بر معنی (علم و نجات) قانع. خان آرزو در سراج بذكر اقوال قومی و ربان گوید که همین لغت بمجاز در علم و تمیز استعمال یافته لیکن بای تازی نیز گذشت. بیاد و سی اصح و معنی خلاص پرواس است بود و تبدیل پرواز. چه زای مجسمه بسین مبدل شود و بدین لغت در خلاصه نجات نیز مجاز باشد و فرماید که آنچه رشیدی مراد از پرواس گفته خطاست مولف معنی کند که اصل این لمس بود فتح موعده. مرکب از موعده زائد و لمس که لغت عرب است فارسیان موعده را باین فارسی بدل کردند چنانکه تب و تب و لام را برای همله چنانکه الوند و آوند و الف در میان میم و سین آوردند برای سهولت تلفظ چنانکه چهار و آهار پس معنی اول حقیقی است و دیگر معانی مجاز آن ولیکن طرز بیان محققین بالا برای بعض معانی درست نیست که معنی چهارم در از دست است و معنی پنجم نمود و ششم پرواز. ازینکه همین است اسم مصدر و حاصل بالمصدر (پرماسیدن) که می آید و در

(ب) پرماسیدن | بقول سروری بمعنی سودن و

(ج) پرماسیده | بقولش دست مالیده بجهت تمیز نرمی و درشتی. صاحب بحر (ب) را ترک

کرده و تبدلش (پرماسیدن) را آورده که بجایش می آید و صاحب سواد بر معنی (دوست مالیدن

بر چیزی) اکتفا کرده. کثرت معانی پرماس که بر الف گذشت متقاضی آنست که آنرا بمعنی (د)

لس کردن و (۲) دانشستن و علم حاصل کردن و (۳) نجات یافتن و (۴) یازیدن و دراز کردن و (۵) نمو کردن و بالیدن و (۶) پرواختن گیریم و (رج) را اسم مفعولش دانیم و مصدر (ب) مرکب و موضوع است از الف و یای معروف و علامت مصدر در آن و کامل التصریف باشد که مضارعش پرواسد آمده و (پرواسیدن) که می آید مستبدل (ب) (اُرود) الف (ا) لس - مذکر (۲) علم - مذکر (۳) نجات - خلاصی - موثث (م) دست و رازی - موثث (ه) نمو - بالیدگی - موثث (۶) پرواز - مذکر (ب) (ا) چوونا (۲) جاننا (۳) نجات پانا (۴) دست و رازی کرنا - پاته پنهانا (۵) نمو کرنا - بالیده هونا (۶) دیکه پرواختن (رج) اسم مفعول (ب) (ا) چووا هوا (۲) جاننا هوا (۳) نجات پایا هوا (۴) پاته پنهانا هوا (۶) دیکه پرواختن -

<p>پرو بالیدن پروند</p>	<p>مصدر اصطلاحی - پرواز و نون بمنی فرمان مولف عرض کند که فرمان</p>
<p>کردن و بمقصد رسیدن مولف عرض کند که</p>	<p>مستبدل این است که بای فارسی بدل شد بغا موافق قیاس است (ظهوری سه) شب و صا</p>
<p>که پروانده خواست پر مالد و بسوخت حسرت</p>	<p>آصفیه - فارسی - اسم مذکر - شاهی حکم - پادشاه</p>
<p>ایش که بال و پر تنگست و (اُرود) پرواز کرنا کی طرفت کتابت -</p>	<p>پرماتدن چیزی استعمال - صاحب</p>

<p>پرومان</p>	<p>صاحب سفرنگ بشرح (شصت و هفتاد و هشت) و آصفی ذکر این کرده از منی ساکت مولف</p>
<p>مغشقی فخره و ساتیر آسمانی بفرز اباد و خوشوران</p>	<p>عرض کند که ملود لبالب بودنش (قاسمی گوناباد)</p>
<p>و خوشور گوید که بفتح با و سکون رای جمله و میباید</p>	<p>کسی ننماید از درم کیسه پر و صدت بای</p>

(۲۰۰۰)

<p>مردم همی شد زور و (آر و و) برار پنا - برار پنا و ما صراحت ماخذش بهدر اینجا کرده ایم و این مبدل آنست چنانکه استپ و استپ و مینی دوم اسم جامد</p>	<p>مطلوبه نونا - لبالب هونا - پورماورو اصطلاح - بقول اتند بچواله</p>
<p>فرهنگ فرنگ بافتح نومی از علوا و شیرینی مولف است (آر و و) (۱) و یکپو بر ماه (۲) کاپلی سستی - موتش</p>	<p>عرض کند که ظاهرا مرکب می نماید ولیکن ترکیب و مانع از این محقق نمی شود - اسم جامد فارسی زبان و نام</p>
<p>پیرمایه استعمال - باقیم مینی غنی و قوی و بسیار مایه دارند مولف عرض کند که موافق قیاس است</p>	<p>و مشتاق سند استعمال می باشیم که معاصرین مجسم و دیگر محققین اهل زبان ازین ساکت (آر و و) ایک</p>
<p>آتش پر شعله بر سینه افسرده ریخت و دجله پر پای هم حس بی انجام او هم عشق بی آغاز ما (دولمه)</p>	<p>تسم کاهلوا - مذکر -</p>
<p>از چشم بی نم جوش زو و (آر و و) غنی - قوی - پیرمایه بی که سکتے ہین -</p>	<p>پیرماہ اصطلاح - بقول برهان و جہانگیری و جامع و سراج بروزن درگاه (۱) افزاری باشد</p>
<p>پیر مخیدن مصدر اصطلاحی - بقول رشیدی عاق شدن و</p>	<p>حکاکان و دروگران را که بدان مرزها رسیدند جواهر و خوب و نخته سوراخ کنند و بعربی مشقب</p>
<p>پیر مخید (ب) بقولش بفتح بای فارسی و یکم و کسر خا (۱) عاق و (۲) سرکش و خود را سے</p>	<p>خوانند - صاحب ناصری بذکر معنی اول گوید که (۲) با اول کسور مینی کاپلی در کار کردن نیز صاحب</p>
<p>بدا در ایکی پیر مخیده پسر پاز پیر (ابوشکور سے) بداد را یکی پیر مخیده پسر پاز پیر</p>	<p>رشیدی بذکر معنی اول یعنی دوم را متعلق بدویم کند مولف عرض کند که (بر ماه) بموتده گذشت</p>
<p>جهان بر پد رکیند و ر و (فخری سے) پیش از ظهور</p>	<p>جهان بر پد رکیند و ر و (فخری سے) پیش از ظهور</p>

(۱۰۷۶)

<p>عدل شہشاہ تاج بخش پگر چہ فلک بیرون و جهان پر مخیدہ بود پھر نامن شد سپہر و جهان ہم مطیع گشت این از و فور رفت شاہ و غنیدہ بود پگر بر بان نسبت (ب) گوید کہ مخالف و خورد امی و فرزند را نیز گفستہ اند کہ عاق و عاصی پدر و مادر شدہ یا صاحبان جہانگیری و جامع ہم ذکر (ب) کردہ اند خان آرزو در سراج بذیل (ب) ذکر (الف) ہم کردہ گوید کہ بعضی بوحده گفستہ اند مولف عرض کند کہ این مبدل بر مخیدن است کہ بوحده گذشت چنانکہ اسب و اسب و ماصراحت یافت بطریق ہمد را بجا کردہ ایم۔ عجب است از محققین کہ جوہر ہمین دو سند بالار بہ تصرف خفیف در انجام ہم نقل کردہ اند (آرزو) (الف) دیکھو بر مخیدن (ب) دیکھو بر مخیدہ۔</p>	<p>ملک در جلد آن مراد بیافت پگر کہ ہی داشت ساہا پر مر پگر مولف عرض کند کہ ہمین لغت بوحده اول بجایش گذشت و این مبدل آن است و معنی دوم مجاز معنی اول (آرزو) (۱) دیکھو بر مر کے پہلے اور دوسرے معنی (۲) پھر بوحده۔ اند دیکھو بر مر کے تیسرے معنی۔</p>
<p>اصطلاح۔ بقول بر بان و بحرہ (۱) معروف و (۲) کنایہ از ہر چیز (۳) نوعی از اسلحہ و گاہی استفادہ بطریق استعارہ شمشیر جوہر دار را گویند و (۴) جوہر شمشیر و فولاد جوہر دار را پگس (پگسی) نامند (۵) جنسی از جامہ ابریشمی و (۶) نوعی از نواختن و خوانندگی۔ صاحب جہانگیری جو معنی تیغ جوہر دار و بانہ ابریشمی قانع و ہم او</p>	<p>اصطلاح۔ بقول بر بان و انندو (۱) معنی انتظار (۲) زنبور عسل (مسعود سعیدہ) در لغات معنی ششم را ہم آورده۔ صاحب سروری ذکر معنی اول و سوم و چہارم و پنجم و ششم بحوالہ تحفۃ السوادۃ کردہ۔ صاحب ناصری بذکر</p>
<p>اصطلاح۔ بقول بر بان و انندو (۱) معنی انتظار (۲) زنبور عسل (مسعود سعیدہ) در لغات معنی ششم را ہم آورده۔ صاحب سروری ذکر معنی اول و سوم و چہارم و پنجم و ششم بحوالہ تحفۃ السوادۃ کردہ۔ صاحب ناصری بذکر</p>	<p>اصطلاح۔ بقول بر بان و انندو (۱) معنی انتظار (۲) زنبور عسل (مسعود سعیدہ) در لغات معنی ششم را ہم آورده۔ صاحب سروری ذکر معنی اول و سوم و چہارم و پنجم و ششم بحوالہ تحفۃ السوادۃ کردہ۔ صاحب ناصری بذکر</p>

<p>معنی اول و سوم و پنجم - معنی ششم را بحواله پرموده بقول برهان و مانند و سراج بفتح اول برهان نوشته - صاحبان رشیدی و بهار هم بر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم قناعت فرموده اند بخان آرزو در سراج برهان می خواهد مولف عرض کند که صراحت ماخذ مولف عرض کند که مرکب افغانی است معنی این بر (پرموده) کرده ایم که به موحده گذشت اول حقیقی و دیگر همه معانی مجاز آن که برگس نازک (اگر دو) دیگر پرموده و بر موده -</p>	<p>معنی اول و سوم و پنجم - معنی ششم را بحواله پرموده بقول برهان و مانند و سراج بفتح اول برهان نوشته - صاحبان رشیدی و بهار هم بر معنی سوم و چهارم و پنجم و ششم قناعت فرموده اند بخان آرزو در سراج برهان می خواهد مولف عرض کند که صراحت ماخذ مولف عرض کند که مرکب افغانی است معنی این بر (پرموده) کرده ایم که به موحده گذشت اول حقیقی و دیگر همه معانی مجاز آن که برگس نازک (اگر دو) دیگر پرموده و بر موده -</p>
<p>و مشابیه به جوهر شمشیر و آوازی هم در پریدن پیدا کند (اگر دو) (۱) گهی کاپر - مذکر (۲) هر نازک پنجه سومی فقره و ساتیر آسمانی بفرز آباد و خشوران موت (۳) هتیار کی ایک قسم - جوهر و از تلوار و خشور) می فرماید که بفتح پای فارسی بر وزن موت (۴) تلوار کاجوهر - مذکر (۵) ایک قسم کا و معنی فرمودن است مولف عرض کند که شیشی کپڑا - مذکر (۶) باجے کی لئے - موت - همین است اصل و فرمودن که بجایش می آید پرمو اصطلاح - بقول برهان و مانند بر وزن مبتدل این چنانکه سبید و سفید و این مرکب بدخوبی بر مر باشد که گذشت مولف عرض باشد از پرمان که یعنی حکم بجایش گذشت و علامت کند که همین لغت بموحده اول گذشت جا دارد که مصدر و آن الف بدل شد به و او چنانکه تاغ و این را مبتدل پرمو و انیم که رای جمله به او بدل توغ و نون را حذف کردند (اگر دو) فرمانا حکم دینا - میشود چنانکه کلا و کلا - موافق قیاس است پرموده بقول برهان بر وزن فرموده (۱) نام پسر ساه شاه - صاحبان جهانگیری و نامری (اگر دو) دیگر پرمو -</p>	<p>و مشابیه به جوهر شمشیر و آوازی هم در پریدن پیدا کند (اگر دو) (۱) گهی کاپر - مذکر (۲) هر نازک پنجه سومی فقره و ساتیر آسمانی بفرز آباد و خشوران موت (۳) هتیار کی ایک قسم - جوهر و از تلوار و خشور) می فرماید که بفتح پای فارسی بر وزن موت (۴) تلوار کاجوهر - مذکر (۵) ایک قسم کا و معنی فرمودن است مولف عرض کند که شیشی کپڑا - مذکر (۶) باجے کی لئے - موت - همین است اصل و فرمودن که بجایش می آید پرمو اصطلاح - بقول برهان و مانند بر وزن مبتدل این چنانکه سبید و سفید و این مرکب بدخوبی بر مر باشد که گذشت مولف عرض باشد از پرمان که یعنی حکم بجایش گذشت و علامت کند که همین لغت بموحده اول گذشت جا دارد که مصدر و آن الف بدل شد به و او چنانکه تاغ و این را مبتدل پرمو و انیم که رای جمله به او بدل توغ و نون را حذف کردند (اگر دو) فرمانا حکم دینا - میشود چنانکه کلا و کلا - موافق قیاس است پرموده بقول برهان بر وزن فرموده (۱) نام پسر ساه شاه - صاحبان جهانگیری و نامری (اگر دو) دیگر پرمو -</p>

ورشیدی و موید جامع و سراج ذکر این کرده اند نقطه دار هم آمده و این اصح است بنا بر قاعده
 و بقول سروری (۲) سخن پیووده و (۳) جامه صاحب انشد در هر سه لغت هم زبان بر بان -
 باشکله از پیش آتش رنگ گرویده و نسوخته مولف خان آرزو در سراج بذیل الف ذکر ب و ج هم
 عرض کند که اسم جامد زنده و پازند است - نسبت بحواله بر بان کرده فرماید که هر که درین کلام
 معنی دوم عرض می شود که معنی حقیقی این فرموده اندک تا تل کند و اندک خبط و خلط و تصحیفات
 و حکم که اسم مفعول است از مصدر پرمودن فارسی بسیار وارد و این در کتب لغت معتبر و بدین معنی
 در محاوره مخصوص کردند یا صفت پیووده (آوردن) یا نت نه شده گرانکه در سروری پر مور بوزن
 (۱) ساوه شاه کے لڑکے کا نام - مذکر (۲) پیووده زرگر معنی انتظار آورده و پر مور چنانکه بیای
 بات - مؤنث (۳) وہ کپڑا جو آگ کی گرمی سے رنگین تازی گذشت مولف عرض کند که بر بان در
 پیو گیا ہو - مذکر - لغت فارسی معتبر تر از خان آرزو است که از
 (الف) پر مور بقول بر بان (الف) یعنی (۱) فصل عجم است و صاحب جامع که محقق از زبان
 (ب) پر مور انتظار باشد و (۲) زنبور است پر مور پر مور و پر مور و پر مور هر چهار
 (ج) پر مور عسل را نیز گویند و (ب) مراد یکدیگر نوشته یعنی اول و دوم و (ج) را
 بقولش مراد هر دو معنی الف و (۳) بالفقم یعنی سوم هم آورده پس خبط و خلط و تصحیفات
 اول علف را گویند که سبزه خشک شده باشد خان آرزو است نه بر بان زیرا چه صاحب جامع
 و (ج) بقولش مراد هر سه معنی الف و (۴) که عجمی الاصل و محقق معتبر است بعدی با بر بان
 نام پسر ساوه شاه نیز فرماید که باین معنی با و اتفاق دارد و خان آرزو طعن تلاش خود را

بهمه دانی می شمارد و بر موز بموده بمعنی اول و
 دوم دسوم گذشتن ما بهم را نجا صراحت ماخذ و اشاره
 (رج) بر معنی غلف و واب کرده ایم و بر موزه که
 بموده مذکور شد در آن معنی چهارم بقول معروف
 موجود است که او هم محقق اهل زبان است و
 معتبر تر از خان آندوی هند ترا و پس ما را در
 معنی بیان کرده برهان شهبی نیست و تبدیل موده
 بای فارسی آمده چنانکه تب و تب فاعل (اگر و و)
 (الف) (۱) استعاره - مذکر (۲) پیر - موث - شهد کی
 (ب) (۱) و (۲) و یکپه الف (۳) چار پالون کا
 (چ) - مذکر - خشک گهانس - موث (رج) (۲ و ۳)
 و یکپه الف (۴) و یکپه پر موده کے پہلے معنی -

پرمول | بقول برهان و جهانگیری و رشیدی دانند و جامع بر وزن گردون بمعنی زینت
 و آرایش باشد - خان آرزو در سراج بذر معنی بالا گوید که ظاهراً همان بزیون است که بیای
 تازی گذشت مولف عرض کند که بزیون بذر است و تحتانی عوض میم بمعنی دیبای لطیف گد
 نمی دانیم که خان آرزو با وجود اختلاف لفظ و معنی چرا اشاره آن در نیجامی کند ما این لغت را
 باعتبار صاحب جامع که محقق اهل زبان و معتبر تر از دیگران است اسم جامع فارسی زبان و انیم
 (اگر و و) زینت - آرایش - موث -

پرمه | بقول برهان و جامع لفتح اول و ثانی
 و سکون ثانی بمعنی (۱) پر ماه است که افزار
 سورنخ کردن باشد و بعربی مشق و فرماید
 که (۲) بمعنی پدمه هم آمده که لغت و حصه و بهره
 باشد و بعضی بان معنی بضم اول گفته اند و کبر اول
 (۳) کاہی در کارها - صاحب جهانگیری بمعنی اول
 (۱) (امیر خسرو) همه نعل و عقیقی داشته لغت
 عقیق از پرمه یا قوت می سفت و صاحب رشیدی
 ذکر معنی اول و سوم هم فرموده - خان آرزو در
 اول قناعت کرده مولف عرض کند که

بمعنی اول مبدل برمه است که صراحتش بر (برماه) در پرهای زرد و پرهارا صاف و پاک می کند و ازین
 کرد و ایم چنانکه استب و استپ یعنی مبدل پدمه طرز عمل گاهی پرش داخل متعارف شده در معده
 چنانکه بادوان و باروان و یعنی سوم اسم جامد فارسی می رود و شکل گلوله خورده جمع شود و با طعمه هضم
 زبان باعتبار جامع که محقق ابن زبانت (آر و و) نه شود - قی می کند و آن گلوله پر را بر می آورد و همین
 (۱) ویکه پر ماه (۲) ویکه پدمه (۳) استی - کاپی بر وقت است پر هره و (ب) بر آوردنش بذریعہ قی و
 (الف) پر هره | اصطلاح - بقول بکر گری باشد بعد از آنکه پر هره بیرون می آید پرند بسیار کوچک
 از پر و غیره که جانوران شکاری مثل باز و شاهین و می شود و از همین عادت فارسیان بر سیل مجاز
 مثال آن با از معده بر می آرنده بهار - - - - - معنی دوم قائم کردند - معاصرین عجم هم تصدیق می
 (ب) پر هره کردن | را آورده گوید که (۱) و دم می کنند و لیکن در کلام شعر یافته نمی شود
 بمعنی پر خورده را بر آوردن مرغ شکاری است (آر و و) (الف) پرندون کاده پر جو سمٹ که
 از معده که از اترکی دخی گویند و آن دلیل هضم معده مین چلا جاے - ندگر (ب) (۱) پر هره
 طبعی است و (۲) بمعنی نشاط کردن و بگردگشتن هم گوید که معده سے رو کرنا - بذریعہ قی لکانا (۲)
 و فرماید که معنی دوم اگر با ثبات رسد مجاز خواهد بود نوشی کرنا - نشاط کرنا -
 صاحب انند بنزبان ش مولف عرمن کند که پر هره | اصطلاح - بقول بریان و جامع بکسر
 بالفتح و (الف) بمعنی غلوله پر است که پیور پر شوب اول و سکون ثانی و فتح میم و با بمعنی تاخیر و کاپی
 استمال آن با مصدر کردن - عادت است که کردن در کارها - صاحب ناصری هم ذکر این
 پرند شکار می که در بند نشین می باشد اگر شکار کرده مولف عرمن کند که پر ماه و مخفضش پر تہ

بمعنی برآه گذشت فارسان زیادت بای نسبت
 در آخرش این لغت را وضع کردند معنی لفظی این
 منسوب به برآه و کنایه ازستی و کابلی - عادت است
 که فارسیان چون کسی را کابل دوست در کار پسند
 گویند پرمه کنید او را که بیدار شود از زمین مقوله
 نشان این اصطلاح قائم شد که پرجه مجاز استی
 و کابلی را گفتند مجاز و آنچه پرمه به زمین معنی برنی سوا
 گذشت مخفف این است بخند بای آخرو (آرور)
 و یکپویرت که تیسرے معنی -
پرمی اصطلاح - بقول برهان لغت اول ہوتا ہے - مذکر (۲) شراب سے بہرا ہوا - جام کی صفت -

پرمیو بقول برهان وجان و جہانگیری و ناصری و سروری و سراج لغت اول و سکون ثانی و
 کسر ثالث و سکون تحتانی مجہول و داو - مرضی باشد کہ آنرا عوام سوزاک خوانند چہ بوقت بول
 کردن مجرای بول بسوزش در آید و عبری حرقتہ البول نام اوست مولف عرض کند کہ
 اگرچہ مرکب یافته می شود و میو در فارسی زبان کبسریم معنی موی می آید و لیکن معنی ترکیبی این
 با معنی اصطلاحی مطابقتی ندارد ازینجاست کہ ما این را مرکب ندانیم - صاحب رشیدی این را
 لغت ہندی داند و صاحب دلیل ساطع کہ محقق سنسکرت است پرمیہ و پرمیو ہر دو را بافتح
 لغت سنسکرت گفته پس ما این را مفرس گوئیم کہ فارسیان و زبان فارسی استعمال این کردہ اند

دورین مخصوص قول ناصری و سروری و جامع اعتبار را شاید کہ محققین اہل بانند (ارو) سوزک
بقول آصفیہ - فارسی - اہم مذکر - حرقت البول - ایک حرفی کا نام جس سے مجرا سے بول میں زخم
پڑ کر پیشاب سوزش کے ساتھ آتا اور پیپ ہتی رہتی ہے اس کی وجہ زیادتی صفر ہے۔

پرین | بقول برہان بروزن چمن (۱) پرین را گویند و آن چند ستارہ ایست یکجا جمع شدہ
در کوہان ثور و بعربی ثریا خوانندش و (۲) نام منزلی از منازل قمر است و (۳) یعنی دیروز
ہم گفتہ اند کہ روز گذشتہ باشد - صاحب جہانگیری بذکر معنی اول گوید کہ این را پر و پروہ نیز
گویند (کمال اسمیل ۱۷) ز بخشش تو اگر بانگ بزمانہ زنند پو بنات نعش ہم در رفتہ بشکل پرین پو
و صاحبان رشیدی و سروری و ناصری و بہار ہم بمعنی اول قانع (علاق المعانی ۷) بگاہ
فکر اگر بر بنات نعش خورم پو بنوک کلک بنظم آورم چنان پر نش پو صاحب موید معنی اول و دوم
را یکی داند و گوید کہ ہمان منزل قمر را ثریا خوانند مولف عرض کند کہ اسم جامع فارسی زبان است
بہر معنی (ارو) (۱) پرین - بقول آصفیہ - فارسی - اسم مذکر - عقد ثریا - وہ چہ ستارہ کلک
گچھا جو جاڑون میں سب سے اول نظر آتا ہے (۲) منازل قمر سے ایک منزل کا نام فارسی میں
پرین ہے اور عربی میں ثریا (۳) کل - مذکر - روز گذشتہ۔

پرینا | بقول برہان و رشیدی و جامع و سراج بروزن رعنا دیباہی منقش لطیف و نازک را
گویند - صاحب جہانگیری بذکر معنی بالا گوید کہ ہمیں را پر تون و پر نیان ہم نام است (منوچہری ۷)
از فروغ گل اگر اہرمن آید بر تو پو از پری باز تدانی و دسرخ اہر منشا پو چونکہ زمین قدمی بر کون
سیمین منسی پو یا درخشندہ چراغی بمیان پرنا پو صاحب ناصری این را مراد است پر نیان و پر تو

لغته نسبت سند منوچهری فرماید که در پرتنا لغت زائد است و همین عمل است در کل اشعار قصیده که مال منوچهری است **مولف** عرض کند که اسم جامد فارسی قدیم و انیم و صراحت ماخذ دیگر لغات بمیه بالابجای خودش کنیم و در اینجا همین قدر کافی است که بر تابه موحده بمعنی خوب و نیک گذشت جامد اردو که فارسیان به تبدیل موحده با بای فارسی چنانکه استب و استپ این را برای ویبای لطیف و نازک اسم جامد قرار داده باشند (آر ۹۰) ویبای لطیف و نازک - مذکر ریشمی لطیف و نازک کپڑا - مذکر **پرتنا** بقول (موتید مطبوعه مطبع نو لکھنؤ) معنی پر و اخن و لمس و ظلم و خلاصی و دراز کردن و بالیدن **مولف** عرض کند که ما این لغت را در دیگر نسخ موتید نیافتیم و (پرتنا) به بیم سوم به همین معانی گذشت جزین نیست که کاتبین مطبع بیم را به نون بدل کرده اند دیگر هیچ (آر ۹۰) دیگر پرتنا -

پرتناک بقول برهان لغت اول و سکون گذشت چنانکه تب و تب و صراحت ماخذ بر ثانی و نون بالغ کشیده و لیکن زود (۱) آدم (ابرناک) و (اپرتناک) کرده ایم و بمعنی جوان و اول عمر را گویند و (۲) نام طائفه از دوم قیاس متقاضی آنست که این را لغت ترکان - صاحب نامری بذکر منی دوم از منی اول ترک و انیم و لیکن محققین ترکی ازین لغت منکر - صاحب جهانگیری در طعقات مشفق بابر نام ساکت (آر ۹۰) (۱) دیگر ابرناک - اپرتنا در هر دو معنی **مولف** عرض کند که این بمعنی برناک (۲) ترکون کی ایک جماعت کا نام اول ظاہر امبدل برناک است کہ بہ موحده پرتناک ہے - موتث -

پرتناک بقول برهان لغت اول و ثانی و سکون نون و حیم غلہ باشد شبیه بگندم لیکن از ان پاکتر

وضیف تر۔ صاحبان چھاگیری ورشیدی و سروری و ناصر می این را بکسر دوم گویند و صاحب جامع
 بہر دو اعراب۔ خان آرزو در سراج می فرماید کہ این فلفلہ در ہندوستان نمی شود و ظاہراً ہمان بسنج
 است بموعدہ کہ ہندی چاول گویند **مولف** عرض کند کہ یکی از معاصرین ہم گوید کہ فارسیان
 بسنج را کہ در ہندوستان بہ موعدہ مستعمل است بہامی فارسی گویند ازینجاست کہ دیگر ہمہ محققین
 اہل زبان (بسنج بہامی عربی) را ترک کردہ اند چنانکہ ما اشارہ این بر معنی دوم بسنج کردہ ایم۔
 (ارو) چاول۔ مذکر۔ ویکھو بسنج کے دوسرے معنی۔

<p>چندر بقول برہان برون کند (۱) بانفہ ابریشی زیر بندیش پود و زمردنیش تار با صاحب سروری و حریر سادہ و پر نیان منقش و (۲) زین پوش و (۳) گوید کہ (۸) زیر تنگ سادہ (خمر و شیرین سے) پند پروین و (۴) تیغ و شمشیر و (۵) جوہر تیغ و امثال آسمان گون بر میان زد و بشتہ و سائب و آتش آن و (۶) خیار صحرائی و (۷) مرغ و فر پروان ہنر و برہان زد و ذکر معنی چہارم و پنجم کردہ می فرماید نورستہ باشد کہ دو آب بر غیبت تمام خوردند کہ بمعنی پنجم ظاہراً بکسر تین باید چہ فرزند بکسر تین معربہ صاحب چھاگیری معنی دوم و ہنتم را ترک کردہ۔ این است۔ صاحب ناصر می ذکر معنی اول ہنم و چہارم (خاقانی طہ) ویدہ آتش کہ چون سوزد پزند و ہنتم کردہ۔ صاحب جامع معنی دوم و ہنتم را ترک برق بھرت اپن نام سوختست و (حکیم خاقانی طہ) کردہ ذکر دیگر معانی فرمودہ و صاحب موید بمعنی اول خنبر تو چون پند روشن و بازینت است و چہارم و پنجم قانع۔ خان آرزو در سراج مذکور معنی خون دل عاشقان نقش پند تو باد و (استاد اول و چہارم و پنجم گوید کہ صاحب برہان کہ بمعنی عنصری سے) چہ دینی کہ برنگ پند ہندی تیغ و ہنتم آوردہ از تصنیفات اوست و نسبت معنی چہارم</p>	<p>چندر بقول برہان برون کند (۱) بانفہ ابریشی زیر بندیش پود و زمردنیش تار با صاحب سروری و حریر سادہ و پر نیان منقش و (۲) زین پوش و (۳) گوید کہ (۸) زیر تنگ سادہ (خمر و شیرین سے) پند پروین و (۴) تیغ و شمشیر و (۵) جوہر تیغ و امثال آسمان گون بر میان زد و بشتہ و سائب و آتش آن و (۶) خیار صحرائی و (۷) مرغ و فر پروان ہنر و برہان زد و ذکر معنی چہارم و پنجم کردہ می فرماید نورستہ باشد کہ دو آب بر غیبت تمام خوردند کہ بمعنی پنجم ظاہراً بکسر تین باید چہ فرزند بکسر تین معربہ صاحب چھاگیری معنی دوم و ہنتم را ترک کردہ۔ این است۔ صاحب ناصر می ذکر معنی اول ہنم و چہارم (خاقانی طہ) ویدہ آتش کہ چون سوزد پزند و ہنتم کردہ۔ صاحب جامع معنی دوم و ہنتم را ترک برق بھرت اپن نام سوختست و (حکیم خاقانی طہ) کردہ ذکر دیگر معانی فرمودہ و صاحب موید بمعنی اول خنبر تو چون پند روشن و بازینت است و چہارم و پنجم قانع۔ خان آرزو در سراج مذکور معنی خون دل عاشقان نقش پند تو باد و (استاد اول و چہارم و پنجم گوید کہ صاحب برہان کہ بمعنی عنصری سے) چہ دینی کہ برنگ پند ہندی تیغ و ہنتم آوردہ از تصنیفات اوست و نسبت معنی چہارم</p>
--	--

<p>فرماید که بالقوم به بای موحد و باشد مشتق از بریدن و این مبتدلی آن چنانکه شب و شب و معنی پنجم مجاز معنی و نسبت معنی پنجم صراحت کند که مجاز باشد و نیز فرماید چهارم و معنی ششم اسم جاد فارسی زبان و انیم نظر که معنی چهارم (پزند آور) صحیح باشد چه جوهر شمشیر بر اعتبار جامع که محقق الیزبانست و صراحت طبیعت و خواص نقش شمشیر است و صراحت مزید نسبت معنی اول این بر یاد رنگ گذشت و همچنین است معنی سوم و جاد آور کند که توسی معنی حریر سیاه یک رنگ آورده مستند بدین سبزه نوریست این جوهر پزند گفته باشد که از هوای خفیف هم حرکت کند بیت فرخی (۳) چون پزند نیلگون بر روی پوشد به نزاکت و معنی ششم را با اعتبار صاحب سروری مرغزار پر نیان هفت رنگ اندر کوه کو به سار و اسم جاد فارسی زبان و انیم که زیر تنگ هم مانند مولف عزم کند که معنی اول همین اصل است زین پوش در وقت رفتار به هوای پرواز رسد و برنگد بوحده گذشت مبتدلی این چنانکه اشاره شد خسرو شیرین که صاحب سروری پیش کرد معنی اول به در اینجا کرده ایم و قول توسی و خان آذو و بیت پیدا است نه معنی ششم و (۹) به تحقیق ما معتقد پزنده نیست که نیلگونی در کلام فرخی بصفت پزند باشد که بر پزنده صراحتش می آید (۱۰) (۱۱) و معنی دوم مجر و قول برهان است و همه محققین الیزبان کپڑا - حریر ساوه او و منقش - مذکر (۲) زین پوش ازین معنی ساکت اگر سند استعمال پیش شود و کنایه - مذکر (۳) پروین - مذکر (۴) تلوار - مؤنث و انیم از رنگ زین پوش در رفتار اسپ می پروند و نایاب - مذکر (۵) جوهر تیغ - مذکر (۶) خیار صحرانی - آنرا پزند گفته باشند و وجه تسمیه معنی سوم هم همین مذکر (۷) سبزه - مذکر (۸) زیر تنگ - جس که باشد که ستاره پروین را پزند گفتند که همچون پزند و بقول آصفیه (زیر بند) گفته این - مذکر - گپوڑے کا ایست و معنی چهارم بر تامل است که بوحده گذشت سنگ (۹) دیکو پزنده -</p>	<p>فرماید که بالقوم به بای موحد و باشد مشتق از بریدن و این مبتدلی آن چنانکه شب و شب و معنی پنجم مجاز معنی و نسبت معنی پنجم صراحت کند که مجاز باشد و نیز فرماید چهارم و معنی ششم اسم جاد فارسی زبان و انیم نظر که معنی چهارم (پزند آور) صحیح باشد چه جوهر شمشیر بر اعتبار جامع که محقق الیزبانست و صراحت طبیعت و خواص نقش شمشیر است و صراحت مزید نسبت معنی اول این بر یاد رنگ گذشت و همچنین است معنی سوم و جاد آور کند که توسی معنی حریر سیاه یک رنگ آورده مستند بدین سبزه نوریست این جوهر پزند گفته باشد که از هوای خفیف هم حرکت کند بیت فرخی (۳) چون پزند نیلگون بر روی پوشد به نزاکت و معنی ششم را با اعتبار صاحب سروری مرغزار پر نیان هفت رنگ اندر کوه کو به سار و اسم جاد فارسی زبان و انیم که زیر تنگ هم مانند مولف عزم کند که معنی اول همین اصل است زین پوش در وقت رفتار به هوای پرواز رسد و برنگد بوحده گذشت مبتدلی این چنانکه اشاره شد خسرو شیرین که صاحب سروری پیش کرد معنی اول به در اینجا کرده ایم و قول توسی و خان آذو و بیت پیدا است نه معنی ششم و (۹) به تحقیق ما معتقد پزنده نیست که نیلگونی در کلام فرخی بصفت پزند باشد که بر پزنده صراحتش می آید (۱۰) (۱۱) و معنی دوم مجر و قول برهان است و همه محققین الیزبان کپڑا - حریر ساوه او و منقش - مذکر (۲) زین پوش ازین معنی ساکت اگر سند استعمال پیش شود و کنایه - مذکر (۳) پروین - مذکر (۴) تلوار - مؤنث و انیم از رنگ زین پوش در رفتار اسپ می پروند و نایاب - مذکر (۵) جوهر تیغ - مذکر (۶) خیار صحرانی - آنرا پزند گفته باشند و وجه تسمیه معنی سوم هم همین مذکر (۷) سبزه - مذکر (۸) زیر تنگ - جس که باشد که ستاره پروین را پزند گفتند که همچون پزند و بقول آصفیه (زیر بند) گفته این - مذکر - گپوڑے کا ایست و معنی چهارم بر تامل است که بوحده گذشت سنگ (۹) دیکو پزنده -</p>
---	---

<p>پزند آور اصطلاح - بقول سروری بگوالت پزند اداخ اصطلاح - بقول برهان و جات</p>	<p>پزند آور اصطلاح - بقول سروری بگوالت پزند اداخ اصطلاح - بقول برهان و جات</p>
<p>تخت لفتح باورای جمله و او سکون نون شمشیر جوهر و لفتح اول وثانی و سکون ثالث و وال بی نقطه</p>	<p>تخت لفتح باورای جمله و او سکون نون شمشیر جوهر و لفتح اول وثانی و سکون ثالث و وال بی نقطه</p>
<p>باشد (استاد وقتی) بیند اخت تیغ پزند آورین</p>	<p>باشد (استاد وقتی) بیند اخت تیغ پزند آورین</p>
<p>همین خواست کرتن ببرد سرش و فرماید که چون صاحب جهانگیری فرماید که این را (پزند اداخ)</p>	<p>همین خواست کرتن ببرد سرش و فرماید که چون صاحب جهانگیری فرماید که این را (پزند اداخ)</p>
<p>بکسرتین جوهر شمشیر است پزند آوریم بکسرتین باشد هم خوانند که بجایش گذشت - صاحب سروری</p>	<p>بکسرتین جوهر شمشیر است پزند آوریم بکسرتین باشد هم خوانند که بجایش گذشت - صاحب سروری</p>
<p>صاحب نامری از کلام خود سند این داده (س) می فرماید که پزند اداخ هم به همین معنی گذشت</p>	<p>صاحب نامری از کلام خود سند این داده (س) می فرماید که پزند اداخ هم به همین معنی گذشت</p>
<p>پزند آور بر آورد از نیامش با بعزم رزم پزند آور است صاحب نامری فرماید که معنی چرم و صاحب</p>	<p>پزند آور بر آورد از نیامش با بعزم رزم پزند آور است صاحب نامری فرماید که معنی چرم و صاحب</p>
<p>صاحبان رشیدی و بحر و جهانگیری هم ذکر این کرده رشیدی و خان آرزو در سراج هم این را آورده</p>	<p>صاحبان رشیدی و بحر و جهانگیری هم ذکر این کرده رشیدی و خان آرزو در سراج هم این را آورده</p>
<p>خان آرزو بذیل معنی چهارم پزند گوید که معنی شمشیر مولف عرض کند که ما صراحت ما خذ این</p>	<p>خان آرزو بذیل معنی چهارم پزند گوید که معنی شمشیر مولف عرض کند که ما صراحت ما خذ این</p>
<p>همین صحیح است چه جوهر نقش شمشیر است مقصودش بر (پزند اداخ) کرده ایم و اصل این (پزند اداخ)</p>	<p>همین صحیح است چه جوهر نقش شمشیر است مقصودش بر (پزند اداخ) کرده ایم و اصل این (پزند اداخ)</p>
<p>جزین نباشد که معنی لغتی این را بمعنی نقش دارند است و این مختلف آن بحدت الف و فوقانی</p>	<p>جزین نباشد که معنی لغتی این را بمعنی نقش دارند است و این مختلف آن بحدت الف و فوقانی</p>
<p>گیر و مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی و کناه (آردو) دیگر پزند اداخ و (پزند اداخ)</p>	<p>گیر و مولف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی و کناه (آردو) دیگر پزند اداخ و (پزند اداخ)</p>
<p>از شمشیر که نقش جوهر دارد اگر چه پزند معنی مجر و نقش پزند آور اصطلاح - بقول برهان و جات</p>	<p>از شمشیر که نقش جوهر دارد اگر چه پزند معنی مجر و نقش پزند آور اصطلاح - بقول برهان و جات</p>
<p>نیامده ولیکن مجاز معنی اول پزند و انیم که فاسیان (پزند آور) که گذشت مولف عرض کند که</p>	<p>نیامده ولیکن مجاز معنی اول پزند و انیم که فاسیان (پزند آور) که گذشت مولف عرض کند که</p>
<p>پزند معنی پرنیان منقش آورده اند و مجاز بمعنی نقش در اینجا به مدوده باشد و در اینجا بمقتضای</p>	<p>پزند معنی پرنیان منقش آورده اند و مجاز بمعنی نقش در اینجا به مدوده باشد و در اینجا بمقتضای</p>
<p>مجر و هم در اینجا گرفته باشند و همین است ما خذ این تبدیل و رنجات نارس بسیار است صاحب مولف</p>	<p>مجر و هم در اینجا گرفته باشند و همین است ما خذ این تبدیل و رنجات نارس بسیار است صاحب مولف</p>
<p>(آردو) جوهر دار تلوار - مولف -</p>	<p>بذکر این گوید که پزند و از هم به همین معنی آورده -</p>

(ارو) دیکو پرند آور -

پرندوار

اصطلاح - بقول برهان رشیدی

پرند بستن

مصدر اصطلاحی - بهار و ناصری و جانت بودا و بابت کشیده و به برای بی

صاحب آصفی بر (پرند بستن بر چیزی) گوید که مستور زده (۱) بمعنی شب روز گذشته که پرستی شب است
و محبوب گردانیدن آن چیز را و سدی که از نظامی و آنرا بعباری بارحه الاولی خوانند - صاحب جهانگیری

آورده از آن (پرند بستن) پیدا است مولف گوید که مراد آن پرندوش است به همین معنی و بقول
عرض کند معنی جوهر بستن است که پرند معنی جوهر موید (۲) بالفتح تیغ گوهر دار و قبیل به مو شده بخا

شمشیر آمده و مراد از قائم کردن جوهر شمشیر باشد از و در سراج بحواله برهان بر معنی اول قانع -
و از شعر نظامی همین معنی لطیف تر است (۳) مولف عرض کند که پرند بمعنی روز گذشته یعنی

از خوبی چنان ساختن نقش بند که بر بستن نقش و پر روز و آرا افاده معنی فاعلیت کند یعنی صاحب
مردمان پرند (ارو) جوهر قائم کرنا - و خداوند پس اصل این (پرند وار) پرند معنی صاحب

پرندک

بقول برهان و جهانگیری و ناصری و

جانت تیغ اول و ثانی و رابع و سکون ثالث و اهل نجوم شب را متعلق به روز آینده دانند و
کمان - پشته گوه کوچک را گویند که در میان صحرا و دال بعد نون زائد است چنانکه پیدا و پیدا

واقع شده باشد - صاحب رشیدی گوید که پشته و ماخذ معنی هم همین است یعنی صاحب جوهر و در
دتل در میان صحرا - خان آرزو در سراج میفرماید دال زائد نباشد که پرند بمعنی جوهر تیغ بجایش گذشته

که بوجه گذشته مولف عرض کند که سببش و معنی لغتی این جوهر وارنده کنایه از تیغ و امثال آن
چنانکه تب و تب (ارو) دیکو پرندک - دارو و در گذشته کی رات یعنی گزی هونی رات که

پہلے کی رات۔ موٹش (۲) دیکھو پرتدا اور۔

(دوش پر ن) باشد کہ مرکب انسانی است و ب

دالغنا پرندوش

اصطلاح۔ بقول بران

موافق قیاس بقاعدہ فارسی یعنی لغتی نسبتاً

و جہانگیری و سروری با واد بھول بر وزن کنن پو

مراد د پرندوار است یعنی پیش از دوش (موی گذشتہ) (ا ر و و) (الف) دیکھو پرتدا اور کے پہلے

معنوی (س) پرندوش پرندوش چسان بود خرابا

بگوئید ترسید اگر مست و خرابید و صاحب نامری گزری ہیں۔

پرند

استعمال۔ بقول انندجوالہ فرنگی

(ب) پرندوشین ہم گویند (النوری س) فرنگی لغتین وقع دال (۱) ترجمہ طائر و (۲)

بود از باقی پرندوشین و شیشہ نیمہ بر کنار طاق

صاحب رشیدی صراحت مزید کند کہ ب و۔۔۔۔۔ عرض کند کہ موافق قیاس است معنی حقیقی این

پرندوشینہ

شراب و جزآن کہ دو ہر چیز کہ پرواز و ارد یعنی پرواز کنندہ اسم فاعل

شب بران گذشتہ باشد۔ خان آرزو در سراج مصدر پریدن کہ می آید و گنایہ از جانوری و

ذکر الف و ج کردہ می فرماید کہ (پرندوش تلب طائری و معنی دوم ہم گنایہ باشد کہ رفتا کشتی

بعض الف است مولف عرض کند کہ بران خورد بر ہوا است مثل طائر بوسیلہ پرواز بر ہوا

معنی و پرواز گذشت و دوش شب گذشتہ را گویا می رود و معنی سوم ہم گنایہ باشد کہ سیاب ہم می پرتا

پس معنی لغتی این شب گذشتہ و پرواز و صراحت معنی مباد کہ ہیں لغت معنی اول ب تخفیف با س

کامل بر (پرندوار) گذشت۔ قلب اصناف۔ ہمز ہم آید کہ بجایش گذشت (ا ر و و) (۱)

<p>پرنده - مذکر - دیکھو پر کے اکیسویں معنی - اردو سازند (حکیم اسدی سے) نہ ہر سوی اندازہ درو میں بھی پرنده انہیں ممنون میں مستعمل ہے اور صاحب بھوش پوتن پرنده میں برد آگے پوتن پوتن خان اردو تصفیے کے دونوں کا ذکر کیا ہے (۲) چھوٹی در - سراج گدگد کہ مرگب از پرنده و یا : لون نسبت کشتی جو پر دون کے ذریعہ سے ہوا کے زور سے است مثل سپین مولف عومن کند کہ بلجا اسن پانی پر چلتی ہے - موٹ (۳) سیاب - بقول آصفی لفظی این شمشیر زہر و در اہم پرنده میں گفتن نلط نیست فارسی - اسم مذکر - زینتی - پارہ - مرادف پرنده اہم کہ سن مماوردہ این را مخصوص ہوا پرنده اصطلاح - بقول برمان و رشیدی است از جامہ کہ از حریر ساختہ باشند (اردو) و سردی و نامصری بر وزن مخدین ہر چیز کہ از حریر بلوس حریر - مذکر -</p>	<p>پرنده - مذکر - دیکھو پر کے اکیسویں معنی - اردو سازند (حکیم اسدی سے) نہ ہر سوی اندازہ درو میں بھی پرنده انہیں ممنون میں مستعمل ہے اور صاحب بھوش پوتن پرنده میں برد آگے پوتن پوتن خان اردو تصفیے کے دونوں کا ذکر کیا ہے (۲) چھوٹی در - سراج گدگد کہ مرگب از پرنده و یا : لون نسبت کشتی جو پر دون کے ذریعہ سے ہوا کے زور سے است مثل سپین مولف عومن کند کہ بلجا اسن پانی پر چلتی ہے - موٹ (۳) سیاب - بقول آصفی لفظی این شمشیر زہر و در اہم پرنده میں گفتن نلط نیست فارسی - اسم مذکر - زینتی - پارہ - مرادف پرنده اہم کہ سن مماوردہ این را مخصوص ہوا پرنده اصطلاح - بقول برمان و رشیدی است از جامہ کہ از حریر ساختہ باشند (اردو) و سردی و نامصری بر وزن مخدین ہر چیز کہ از حریر بلوس حریر - مذکر -</p>
---	---

<p>پرنس بقول رہنما بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاچار میں شہزادہ مولف عومن کند کہ لغت انگلیسی زبان است بکسر اول و سکون مابعد معاصرین عجم مفرس کردہ اند (اردو) شہزادہ - مذکر -</p>	<p>پرنس بقول رہنما بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاچار میں شہزادہ مولف عومن کند کہ لغت انگلیسی زبان است بکسر اول و سکون مابعد معاصرین عجم مفرس کردہ اند (اردو) شہزادہ - مذکر -</p>
--	--

<p>پرنس بکسر اول و سکون دون و کسر سین جملہ لفظی است مفرس - صاحب رہنما بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاچار میں ذکر اپن کردہ کہ میں شہزادہ سے کہ ام روز مرا سایہ بسرا انداخت پو کہ بچو است مولف عومن کند کہ موافق قیاس است تیغ بفرقم پہا پشت پو (اردو) سایہ کرنا - (اردو) شہزادی - موٹ - پرنس مصدر اصطلاحی - صاحب صاحبان نامصری و برمان و جہانگیری و رشیدی</p>	<p>پرنس بکسر اول و سکون دون و کسر سین جملہ لفظی است مفرس - صاحب رہنما بحوالہ سفرنامہ ناصر الدین شاہ قاچار میں ذکر اپن کردہ کہ میں شہزادہ سے کہ ام روز مرا سایہ بسرا انداخت پو کہ بچو است مولف عومن کند کہ موافق قیاس است تیغ بفرقم پہا پشت پو (اردو) سایہ کرنا - (اردو) شہزادی - موٹ - پرنس مصدر اصطلاحی - صاحب صاحبان نامصری و برمان و جہانگیری و رشیدی</p>
--	--

<p>گویند کہ (۱) لغتین شمشیر جو ہر وار مراد پر تارو (اُر دو) (۱) دیکھو پرند کے چوتھے معنی (۲) دیکھو و کسرتین (۲) برنج کہ کی از فلزات است برنج کے تیسرے معنی۔</p>	<p>موتید بر معنی دوم قانع۔ صاحب جامع ہم ذکر ہر دو پر مردون استعمال۔ صاحب آصفی ذکر معنی کردہ۔ خان آرزو در سراج گوید کہ مبدل این کردہ از معنی ساکت مولف عرض کند</p>
<p>پر تداست چنانکہ آستخوان رند و آستخوان رنگ کہ مرادون پر کردن است (ابوالفرح رونی و نسبت معنی دوم گوید کہ ظاہر ایہابی نازی است) پر لطافت نمودہ عرض ہوا، و در لطافت</p>	<p>کہ کات فارسی بجمید بدل شدہ (مکیم زلانی) گزرتہ طول جیل (اُر دو) دیکھو پر و ن۔ بر تن دشت و سرکہ وہ کمر کا زمین و از پی بر شد (الف) پر نو بقول بر بان بروزن بدگو</p>
<p>شعلہ خنک گشت پرنگ و صاحب سروری بر معنی (ب) پر لون دشمنون ہر دو معنی ویساے</p>	<p>اول قانع۔ مولف عرض کند کہ معنی اول منقش در نہایت لطافت و نزاکت۔ صاحبان سبدل برند چنانکہ خان آرزو گفتہ و معنی دوم جہانگیری و ناصر می و جامع ذکر این کردہ اند</p>
<p>اصل برنج معنی سومش کہ گذشت بای فارسی (ناصر خسرو) گرچہ نہ پشند ہر دو ہرگز نو و</p>	<p>بدل شدہ بہ موقدہ چنانکہ استپ و استپ است و پیش توای دورین حریر جو پر نو و</p>
<p>و معلوم می شود کہ برنج معرب ہمین پرنگ است بر بستہ و پینا و نیوید آہوا اندر دشت جز بہر</p>	<p>و کات فارسی بدل شدہ بجمید چنانکہ لگام و لجام (استاد رودکی) نپر و بلبل اندر باغ جز</p>
<p>و اشارہ این بر برنج مذکور و بعضی برانند کہ برنج عالی و پر لون و خان آرزو در سراج پر ہما</p>	<p>سبدل این ہم فارسی است چنانکہ در انجانوسہ و پر لون و پر نیان را یکجا ذکر کردہ۔</p>

مولف عرض کند که اصل این برنیان در طعنت کنایه از خوشنوی و صاف دل - صاحب
 به موعده گذشت و صراحت ماخذ هر آنجا اند بوض صاف دل - صاحب دل نوشته
 کرده ایم و برنیان که به بای فارسی می آید ^{لیق} صاحب جامع این را (برنیان خوی) نوشته
 چنانکه تب و تب و صراحت ماخذ این هر دو گوید که کنایه از نرم دل و خوشنوی و خوشحال
 به (برنو و برنون) کرده ایم که بوعده مذکور شد **مولف** عرض کند که مخفف است بحدن نون و
 و این هر دو مبتدل آنست و درینجا همین قدر این معنی پیدا شد از برنیان که نرم است و کنایه است
 کافی است که الف مخفف ب باشد (آردو) لطیف (آردو) صاف - نرم دل - خوشنوی -
 و یکپه برنو و برنون -

برنیان بقول برهان و جهانگیری مرشدی

پرنهاون مصدر اصطلاحی - بقول و ناصری و سروری و موتی مراد برنو و برنون
 برهان و بحر و اند کنایه از بیرون کردن باشد و بعضی محققین صراحت فرموده اند که بابای ایجاد است
 کسی را از جانی و دفع نمودن و آواره ساختن و گفته اند که پوششی بوده که پادشاهان قدیم
 و از سرخو و بلطاعت الحیل و آردن **مولف** آنرا افعال نیک داشتندی و در روزهای
 عرض کند که معنی لغتی این پر قائم کردن است جشن پوشیدندی و بقول بعضی این را جبرئیل
 برای پریدن و کنایه باشد از معنی بلا و موفقت از بهشت آرد و بقول بعضی جامه نرم رستم
 تپاس است (آردو) با هر کرنا - اسپسته زال بوده که از پوست پلنگ دوخته بودند
 تالنا - دفع کرنا -
 و شکل صدور صدی دوران مرقوم - خان آردو

پرنیاخوی اصطلاح - بقول جهانگیری در سراج می فرماید که این از عجیب عجایب است

زیرا که جامه رسم بر بیان بدو بای موحده بلکه بر بیان دیگر پر نو و پر نون -

بسمه بای موحده است و این لفظی است مشهور **پرنیان خوی** اصطلاح - بقول برهان و رشیدی

خاص و عام و درین قسم الفاظ تصحیح کردن و ال و بحر و بهار و سراج اصل همان (پرنیا خوی) گذشت و آن

بر کمال قلت قتیح یا عدم فهم یا بی پروائی تمام است این است بگفتن نون (آر و و) دیگر پرنیا خوسه -

(است و عنصری است) آینه دیدی بران گسترده و مراد **پرنیان خوی** اصطلاح - بقول مؤید یعنی نرم

خرد و ریزه الماس دیدی بافته بر پرنیان **خوی** و خوشخوی مولف عرض کند که نبیادت یاسی

عرض کند که ماصراحت ماخذ این پر نو و پر نون کرده مصدری بر (پرنیان خوی) یعنی حاصل بالصد

و درینجا همین قدر کافی است که این مبدل بر نیان است و موافق قیاس (آر و و) خوشخوی

است که موحده گذشت چنانکه است و استپ (آر و و) نرم دلی - مونت -

پرنیخ بقول برهان و جهانگیری و سروری و رشیدی و ناصری و مؤید و سراج بر وزن زرنیخ

بمعنی تخم سنگ که مسلح و هموار باشد مولف عرض کند که اسم جامه فارسی زبان است (بودگی

س) انگند بر لا و پرنیخ سنگ و نکر و ندر کار موبد و رنگ (آر و و) صاف او بر هموار پتیر -

بزرگ - پتیر کی هموار سیل - مونت -

پرنیش اصطلاح - بقول انند بکواله فر هنگ محاوره باشد و فتح اول هم تصرف زبان و لب لحن

فرنگ بالفتح و بالضم و کسر نون یعنی در و شکم و مده معامی (آر و و) پیت کا و رو - معدی کا و رو - بزرگ -

مولف عرض کند که بالضم اصح باشد و معنی **پرو** بقول برهان و سروری و رشیدی و ناصری

عام را که بشکم و معده خاص کردند - تصرف بفتح اول و سکون ثانی و و او یعنی پروین و آن

ستاره ایست در کومان ثور - صاحب جهانگیری	فروغ رای غیرش اگر جید در باغ و بجای
گوید که (پروه) هم بهین معنی می آید (حکیم اسدی)	خوشه ز تاشش همی بر آید پرو و مولف
در صفت سمارتی (۷) خم طاق هر یک چو پتقد و	عزم کند که محنت پروین است بخت یاد نون
ز بس رنگ یا قوت رخشان چو پرو و شمس مخمی (۸) و	دیکه پروین -

پرو و ا | بقول برهان فتح اول و سکون ثانی و واد با لفت کشیده یعنی (۱) طاقت و (۲) آرام و فراغت و (۳) صبر و (۴) معنی توجیه و التفات و رغبت و میل و (۵) ترس و بیم و پاک و (۶) سرد برگ و (۷) پرداخت و پرورش - صاحب رشیدی بر معنی دوم و چهارم قانع چنانکه گویند (بی پرواست) صاحب سروری بر معنی دوم و چهارم و ششم قناعت کرده (استاد و قیسی ۱۱۷) ابو سعد آنکه از گیتی بد و سرگشته شد بد با و منظر آنکه شمشیرش بر دوازده شمشان پرو و (۱۱) مادمان شوخ بی پروان داد و بسکه بی پرواست و او مانداد و (ناصری ۱۱۷) تا خط رزخش سرزده با من سخنش نیست و چندان بخود افتاد که پروای منش نیست و (امیر خسرو) جوان و شوخ و فراموش کار و بی پرواست و (سیف اسفندی ۱۱۷) دل از جان و جهان کیش اگر پروای ماداری و بکوی عاشقان آ می از سر سودای ماداری و هم او گوید که سند او بر معنی چهارم می نماید - صاحب ناصری تذکر معنی اول و دوم از مولوی معنوی سند آورده (۱۱۷) هر آن پروانه کوشع ترا دید و شبش خوشتر ز روز آید به سیاه و همی پرد بگرد و شمع حسنت و پرواز شب ندارد هیچ پروا و ما این را مستحق به معنی ششم و نهم هم او ذکر معنی چهارم و پنجم و ششم کرده صاحب جهانگیری و ناصری معنی (۸) و افستن هم آورده اند بسند کلام مولوی معنوی (۱۱۷) نمی آرم بیان کرد

ازین پیش بگویم اینقدر هاتی تو پروا بده صاحب چنانگیری باستانی منی سوم و بیستم ذکر دیگر همه معانی کرده - صاحب جان منی هشتم را علم گوید و ذکر دیگر همه معانی هم کند - خان آرزو در سراج می فرماید که لفظ مشترک است گاهی بمعنی احتیاج مستعمل شود چنانکه مشهور است و گاهی بمعنی فرصت و انکار یکی ازین دو دور از حساب است و چون در عالم احتیاج از محتاج الیه خونی و رعشی در خاطر باشد بمعنی خون و بیم نیز مستعمل چنانکه گویند بی پروا بمعنی لایالی مولف عرض کند که کبیر بیعت معنی مسلسل که بالا گذشت اسم جامد فارسی زبان است و بلحاظ معنی هشتم گوئیم که (پروا بخیزد) بمعنی اعتنا کردن می آید و این امر حاضر آنست که در کلام مولوی معنوی مستعمل شد (آرزو) (۱) طاقت - موتث (۲) آرام - مذکر - فراغت - موتث (۳) صبر - مذکر (۴) توجه - و خفت - موتث (۵) ژور - مذکر (۶) پروا - موتث - بمعنی اعتنا - سروکار (۷) پرورش - پرداخت موتث (۸) تجبه لے - جان لے - امر حاضر -

<p>(الف) پروا باشیدن استعمال - صاحب</p>	<p>از اجل پروا نباشد مردم بی برگ را بچه</p>
<p>(ب) پروا بودن معنی ذکر (ب) کرده</p>	<p>ماهی می تواند خورد و غلس مرگ را بکار رود</p>
<p>از معنی ساکت مولف عرض کند که بمعنی اندیشه و ژور هونا - اندیشه و خوف هونا -</p>	
<p>دخون بودن و سندش متعلق به (پروا باشیدن)</p>	<p>پروا داشتن استعمال - صاحب آغصی</p>
<p>است ازینجاست که الف را قائم کرده ایم (جمال) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض کند</p>	
<p>(صغفانی) توگرد در کوی حکمت خانه ساز می که</p>	<p>که سرو برگ و اعتنا داشتن است (صائب)</p>
<p>نباشد با جهالت بی پروا (اثر شیرازی) از ناحق کشتگان پرواندار دآن سبک جولان</p>	

<p>نسوزد و دل شمی را که ره بر لاله زار افتد؛ (سکله) باز باشد و (۴) یعنی گنجینه هم و (۵) تخته بای را (۶) اگر کنج خلوت گزیند کسی پاکه پروای صحبت نیز گویند که سقف خانه را بدان پوشند و (۶) ندارد بی (۷) (اگر و او پروا کرنا - اعتنا کرنا - بول و پیشاپ بیمار این نیز گویند که پیش طیب برند پروا کردن استعمال - صاحب آصفی صاحب جهانگیری این را مراد است (پروا ۵) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض گفته و ذکر هر پنج معنی اول الذکر کرده - صاحب کنند که معنی اعتنا کردن و سرد برک داشتن و غور رشیدی پروا - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - کردن (صائب ۵) هر که بی خود بود از خود نکند پروا - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - پروائی و چه علم از محاسب شهر بودستان را و پروا ۵ - همه را مراد یکدیگر دانسته پرسه (وحید قزوینی ۵) اسیر عشق بجایان نمی کند معنی اول الذکر و صاحب سروری بدکلمنی پروا پاکه زهر خورده بد زمان نمی کند پروا و دوم و سوم و هشتم می فرماید که (۷) معنی پروا (اگر و او پروا کرنا - اعتنا کرنا - خیال کرنا - خوف کرنا) (عادی شهریار ۵) سو دای تو از برای پروا بقول برهان بر وزن خوار (۱) قربان و بست است زمانه را به پروا و پروا جانوری باشد که آرد در جانی خوبی بندد خورا ما گوئیم که این سند معنی هشتم است نه هشتم و بجهت لائق دهند تا فریب نشود و (۲) خانه تابستانی تخمه گوید که معنی مجرّه عود - صاحب ناصری و خانه باو گیرد و اگر گویند که اطراف آن تمام می فرماید که (۸) جانی که در آنجا جانوری را پنجره داشته باشد و (۳) خانه را نیز گویند که بندند و بعلت و امثال آن پروا و زند تا فریب بر بالاسی خانه دیگر ساخته باشد و اطراف آن شود و آنرا پروا می گویند و ذکر معنی اول هم کند</p>	<p>نسوزد و دل شمی را که ره بر لاله زار افتد؛ (سکله) باز باشد و (۴) یعنی گنجینه هم و (۵) تخته بای را (۶) اگر کنج خلوت گزیند کسی پاکه پروای صحبت نیز گویند که سقف خانه را بدان پوشند و (۶) ندارد بی (۷) (اگر و او پروا کرنا - اعتنا کرنا - بول و پیشاپ بیمار این نیز گویند که پیش طیب برند پروا کردن استعمال - صاحب آصفی صاحب جهانگیری این را مراد است (پروا ۵) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض گفته و ذکر هر پنج معنی اول الذکر کرده - صاحب کنند که معنی اعتنا کردن و سرد برک داشتن و غور رشیدی پروا - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - کردن (صائب ۵) هر که بی خود بود از خود نکند پروا - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - پروا ۵ - پروائی و چه علم از محاسب شهر بودستان را و پروا ۵ - همه را مراد یکدیگر دانسته پرسه (وحید قزوینی ۵) اسیر عشق بجایان نمی کند معنی اول الذکر و صاحب سروری بدکلمنی پروا پاکه زهر خورده بد زمان نمی کند پروا و دوم و سوم و هشتم می فرماید که (۷) معنی پروا (اگر و او پروا کرنا - اعتنا کرنا - خیال کرنا - خوف کرنا) (عادی شهریار ۵) سو دای تو از برای پروا بقول برهان بر وزن خوار (۱) قربان و بست است زمانه را به پروا و پروا جانوری باشد که آرد در جانی خوبی بندد خورا ما گوئیم که این سند معنی هشتم است نه هشتم و بجهت لائق دهند تا فریب نشود و (۲) خانه تابستانی تخمه گوید که معنی مجرّه عود - صاحب ناصری و خانه باو گیرد و اگر گویند که اطراف آن تمام می فرماید که (۸) جانی که در آنجا جانوری را پنجره داشته باشد و (۳) خانه را نیز گویند که بندند و بعلت و امثال آن پروا و زند تا فریب بر بالاسی خانه دیگر ساخته باشد و اطراف آن شود و آنرا پروا می گویند و ذکر معنی اول هم کند</p>
--	---

<p>و گوید که در اصل پرورد بود و ذکر معنی دوم و سوم که موثقه به او بدل شد چنانکه آب و آو و معنی</p>	<p>هم کرده - صاحب جامع بهر شش معنی بیان کرده بر پای سوم مجاز آن و معنی چهارم هم بجا از که اکثر گنجینه با</p>
<p>مشفق با او آراسته بذکر معنی دوم معنی هشتم را نوشته مثل خانه تابستانی در زمین باشد و معنی نهم این را</p>	<p>گوید که (۹) یعنی فریب هم (صائب ۷۷) از لحد خاک اسم جامد فارسی زبان دانیم و همچنین معنی هشتم و</p>
<p>شکم پرورد بان و کرده است با تو ز غفلت بچنان</p>	<p>در بند پرورد خود می بود (ایضاً ۷۷) زمان است</p>
<p>دین ضعیف که فرمان دهان شرع بود عمامه بامی</p>	<p>دوم که جانی که برای پرورش چار پایان و هم</p>
<p>خولیش به پرورد بسته اند بود (قدسی ۷۹) ز لاف نوی</p>	<p>سازند آنهم مثل خانه تابستانی خنک باشد و بان</p>
<p>بنود روغن اتخوان مرا با چه سود و او که کردم بود</p>	<p>که در بخانه آرام فریبی شوند آن را پرورداری گویند</p>
<p>پرورد بود (یکی کاشی ۷۹) لغت اس گو سپند پرورد</p>	<p>و بجا از بجزن تخمانی پرورد هم که بر معنی اول گذشت</p>
<p>است بود چه عجیب بره بنده این کار است بود خان</p>	<p>عجیب نیست که محققین از شعر دوم صاحب این معنی</p>
<p>آند و در سراج پرورد و پرورد آره را بگذر معنی دوم</p>	<p>پیدا کرده باشد که وارسته برای معنی هشتم آورده</p>
<p>و سوم گوید که مبتدل پر بار و پر باره بیای تازی</p>	<p>و بجا از فریب را هم گویند چنانکه معنی نهم است -</p>
<p>بجای و او است و پرورداری منسوب بدان مولف</p>	<p>(۱) و یک پرورداری (۲) و یک پرورداری</p>
<p>معنی کند که پر باره بجایش گذشت معنی دوم</p>	<p>(۳) بالا خانه جس مین و ریچه هون - مذکر (۴)</p>
<p>و ما بعد را بجا صراحت ماخذش کرده ایم که مجلس گنجینه - خزانه کا مقام - مذکر (۵) و ده تنگی جو</p>	<p>سقف مکان مین لگاتی مین حین سے تخت بندی</p>
<p>پر باره بهر دو موثقه و این معنی مذکور مبتدل آن</p>	<p></p>

گرتے تین۔ ذکر (۶) قارورہ۔ بیار کا پیشاب۔ اشارہ این بر پروار گذشت موافق قیاس است
 ذکر (۷) پرورش۔ موت (۸) وہ مکان جہان اکثر بصفت گاوستقل (سعدی ۵) اسپ لاف
 چار پایوں کو آرام کے ساتھ رکھتے ہیں۔ ذکر (۹) میان بکار آید پوز میدان نہ گا و پرواری
 قربہ۔ موٹا۔ (ارو) قربہ۔

پروارہ اصطلاح۔ بقول برہان و جہانگیری **پروار** بقول برہان پروار (۱)

و سردی و موید و سراج مراد ہے معانی پروار معروف کہ از پریدن است و (۲) بمعنی نثار ہم
 گذشت مولف عرض کند ما حقیقت ماخذین و آن زرسی باشد کہ بر فرامین پادشاهان باشند
 پروار عرض کردہ ایم۔ موحدہ بیای فارسی و او (۳) بمعنی نوز و پر تو و ر۔ شنائی و (۴) نشین
 بدل شود چنانکہ استب و استب و آب و آروہای و نشین گاہ مرغان و (۵) چو بہا کہ ہر یک بمقدار
 ہوز زائد ہم می آید و حذف ہم می شود (نامر خسرو) و جب طول باشد کہ بچہ پوشیدن خانہ بالا
 از جہانگیری (۶) ناگاہ با و دنیا مرد وین را پوز چوب ہای بزرگ ہم چنید و پوز یا روی آن پوشند
 چاہ فلند از سر پروارہ عجیب است از محققین و خاک بران ریزند و فرماید کہ نزد محققین (۷)
 کہ ہمین کلام نامر خسرو را بہ تغیر بعض الفاظ برآ سیر لوز از جانب ناسوت بشریت بجانب لاموت
 ر بارہ نقل کردہ اند کہ بوحدہ سوم گذشت حقیقت۔ صاحب جہانگیری بر ہر چہا یعنی اولی
 (ارو) دیگر پروارہ۔ پروارہ۔ پروارہ۔ قانع (صائب ۱۵) در حسرت یک مصرع پروار
پرواری استعمال۔ یعنی منسوب بہ پروار بلند است پ مجموعہ بر ہم زدہ بال و پر من
 زیادت یا نسبت مولف عرض کند کہ (سعدی ۱۵) ہزار پرواری پیش باشند اندر رو

که کعبه بر سر ایشان همی کند پرواز و (نظامی ۳۷) بمعنی حاصل بالمصدر باشد و اگر بمعنی مصدر بود
 چراغی که پرواز بنیش بدوست و فروغ همه شکل و بر تقدیر اول مرکب است از پرواز
 آفرینش بدوست و صاحب سرور می نسبت که مبدل باز است و تذکر معنی سوم و چهارم گوید
 معنی اول گوید که بمعنی پریدن است و ذکر معنی سوم که اغلب که معنی سوم تصحیف پرواز بدال و بمعنی
 و چهارم هم کرده - صاحب ناصری بر هر سه معنی چهارم پرواز بدال که متغیر و مبدل پرواز است
 اول الذکر قانع و بدیل پرواز گوید که (۳) بمعنی بتا و صاحب جامع نسبت هر پنج معنی اول الذکر
 مکافات است (نظامی ۳۷) مکن کان ظلم هم زبان بر بان - مولف عمن کند که بمعنی
 سا پرواز معنی پرواز من فی زگردون بازمینی و اول اسم مصدر و حاصل بالمصدر پروازیدن
 صاحب رشیدی تذکر معنی اول می فرماید که این معنی است که می آید پس تسامح بر بان است که این
 حقیقی نیست چنانکه مشهور است بلکه معنی حقیقی او را از پریدن خیال کرد و خیال بعضی محققین درست
 پر کشادن است و هم بدین معنی پر بازمینر صاحب است که اصل این پر باز باشد موحده بدل
 مویذ ذکر هر پنج معنی کرد و معنی ششم را ترک فرموده شد به و او چنانکه آب و آذین معنی اول این
 بهار تذکر معنی اول و سوم می فرماید که بمعنی اول پرندگی است و معنی دوم مجاز آن که در نثار و
 بلند از صفات و مصرع از تشبیهات اوست و تصدیق هم زردگو هر بالای سر مدوح می پرانند
 با لفظ پرواشتن و بستن و کردن مستعمل و بمعنی سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم اسم جاده فارسی
 خان آرزو در سراج نسبت معنی اول تذکر قول زبان دانیم و در معنی چهارم و پنجم و ششم بلند می را
 رشیدی می فرماید که این بر تقدیری است که هم دخل است و بدین وجه جا دارد که آن را هم

مجاز معنی اول گیریم (اُردو) (۱) اڑان بقول
پروازِ ببال و گیری کردن

اصفیہ - اسم موصوف - پرواز (۲) نثار بقولہ - مصدر اصطلاحی - بقول بہار کار بجاہت کسی
 پنجاور - نقد خواہ جنس بطور تصدق کسی کے

سرپتے پہنکنا (۳) دیکھو پر تو (۴) اٹھا دیکھو از جمال و گیری باشد ؛ چورنگ چہرہ پر وازم
 پتوار (۵) وہ تختے جو پختہ مکان کی چہت میں تیرا

پر رکھتے ہیں جس پر مٹی یا چونا بچھانے میں جس کو کن (ببال و گیری پرواز کردن) بہ موصوفہ گذشت
 میں کلمی کہتے ہیں - مذکر (۶) پرواز خیال - سیرا ہوت - و صراحت معنی این ہم ہمدرا بجا مذکور - بہار

موصوف - اصطلاح صوفیہ میں عالم ذات الہی کی درپنجا سندی کہ برای آن پیش کردہ و تفسیر تفسیر
 سیر کرنا جہان سالک کہ مقام فنا فی اللہ حاصل کہ در معنی کردہ درست نیست و سندش برای

ہوتا ہے (۷) بدلہ - مذکر - مکافات - موصوف - (پرواز ببال و گیری باشیدن) است کہ لازم
پرواز آوردن است ببال - صاحب

اصفیٰ ذکر این کردہ از معنی ساکت موصوف و گیری بودنش (اُردو) دیکھو ببال و گیری
 موصوف کند کہ (۱) ہمہنی پریدن و پرواز کردن و پرواز کردن -

(۲) مجازاً بمعنی قصد و ارادہ کردن (حزین) **پرواز برداشتن** | مصدر اصطلاحی -
 اصغہانی (۳) سوی شہری چرانا ریم پرواز

کہ باشہزادگان باشیم و مساز ؛ (اُردو) (۱) **موصوف** موصوف کند کہ ہمہنی پرواز کردن و
 پرواز کرنا - اڑنا (۲) قصد کرنا - ارادہ کرنا - و پریدن و بجا ز بلند شدن است (زلالی

خو انسانی سے) کہ چون آواز تپیل باز برداشت پچھڑا ہوا ملے اور مرد کی بائین اور عورت کی ہمای پتھراو پرواز برداشت (آر و) پرواز کرنا دہنی آنکھ پٹر کے تو حد میں پچھڑ کر تجربہ کرنے آڑنا۔ بلند ہونا۔

پرواز چشم | اصطلاح۔ بقول بحر مراد دہنی بائین آنکھ کی ٹہیک نہیں ہے بلکہ عورت ہو

پرواز دیدہ بمعنی پریدن چشم و تقول و شکون بہار یا مرد باعتبار اس شکون کے کیسی دہنی آنکھ ایچھی

گوید کہ کنایہ از تقول و شکون بر اخبار ملاقات ہوتی ہے اور بائین بڑی اور کیسی بائین آنکھ

مولف عن کند کہ چون در غلان چشم کسی چو ایچھی ہوتی ہے اور دہنی بڑی (بحرے) ایچی

بخود حرکت پیدا شو و فارسیان و نیز اہل ہند اپنی بغل میں من و یکھون آج اسے پو یہ بائین

این را شکونی دانند و خیال کنند کہ کسی کہ مغار قشش آنکھ پٹر کنی ہونیک فال مجھے پو (نصیرے)

از مدت دراز است می آید و این علامت آنست آنکھ جب پٹر کے ہے بائین تب مجھے کہتا ہے وہ پو

محققین اہل زبان ازین ساکت البتہ معاصرین محکم کچھ خوشی و کہلائیگا یہ اضطراب رنگسی پو آپ

بر زبان دارند و حاصل بالمصدر پریدن چشم است ہی نے فرمایا ہے کہ بعض فصحا آنکھ پٹر کننا کو

کہ بہین معنی می آید (آر و) آنکھ پٹر کننا۔ بقول رائے خفیض سے تجویز کرتے ہیں اور پٹر کننا جو

امیر خود بخود پلک یا پویشمین حرکت ہونا جس کے ٹر پنا کے معنی میں ہے اس میں کوئی رائے

زائل کرنے کو پلک پر تھکا یا دھا گار کہہ لیتے ہیں خفیض کا فائل نہیں ہے۔

بہرینج یا خوشی کا شکون ہے۔ کہتے ہیں کہ مرد پرواز دادن | مصدر اصطلاحی۔ صبا

کی دہنی اور عورت کی بائین آنکھ پٹر کے تو کوئی آمنی ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف

عومن کند که بمنی آوردن به پرواز و قوت پرواز که گذشت مولف عومن کند که موافق قیاس است
 عطا کردن است (اسیر شہرستانی سے) اگر صدق (اُردو) دیکھو پرواز چشم -
 کلامت نہ ہد بال یقین را کہ پرواز تجر و کہ وہ پرواز رنگ | اصطلاح - بقول بہار
 روح امین را کہ (ظہوری سے) از برای دام بگردانند کنایہ از تغییر یافتن و شکستن رنگ
 لیلی میشود و سیرغ بخت و عشق مرغی را کہ پرواز مولف عومن کند کہ حاصل بالمصدر پرواز
 سرخون و ہد (اُردو) پرواز میں لانا - پرواز رنگ) است کہ می آید بعضی محققین این را مشتق
 کی قوت دینا - بہ (پریدن رنگ) می دانند و حقیقت ہر روز

پرواز دیدن | احتمال صاحب آصفی ذکر این بر معادہ (پروازیدن و پریدن) عومن کنیم
 کردہ از معنی ساکت مولف عومن کند کہ کہ می آید (اُردو) رنگ اڑ جانا - رنگ کا
 بمعنی قوت پرواز و بلندی یافتن است و لیکن زائل ہونا (حاصل بالمصدر)
 سند پیش کردہ اس متعلق بدین مصدر نیست بلکہ پرواز شستن | مصدر اصطلاحی -
 متعلق بہ مصدر بینیدن است کہ گذشت - صاحب آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت -
 (صوفی مازندرانی سے) نمی بینیم در اقبال خود مولف عومن کند کہ زائل کردن و سلب
 پرواز بتانی کہ ہم آخر بال مرغ مادرین ویرانہ کردن قوت پرواز از چیزی کہ قوت پرواز و
 می ریزد (اُردو) پرواز کی قوت پانا - (قاسم شہدی سے) بیاد وصل او در کعبہ
پرواز دیدن | اصطلاح - باضافت کہ چند ان گریہ می کردم کہ از بال و پر مرغ
 ہوتہ مرکب اضافی و بقول بحر مراد ان پرواز چشم عومن پرواز شستن (اُردو) پرواز کی قوت زائل کرنا

پرواز کردن

استعمال صاحب آصفتی

(۱) کند بجم جنس با هم جنس پرواز بگویند

ذکر این کرده از معنی ساکت مولهف عرض کند با کبوتر باز باز مولهف عرض کند که معنی

که (۱) بمعنی حیثی است یعنی پریدن و چون اخافت سوم متعلق از آن نباشد و بخیاال نامتعلق بمعنی

این بسوی چیزی کنند (۲) بمعنی زائل شدن آن اول است و پس و معنی سوم را دیگر کسی از

چنانکه پرواز کردن رنگ و نقش و طاقت و امثال محققین زبانندان و اهل زبان ذکر نکرد مشتاق

آن بر سیل مجاز (ظهوری ۱۵) در کوی تو پرواز سند و گیری باشیم (آر و و) (۱) پرواز کرنا

کنان طبل و قمری و گل باد بران سر و هوا دار اثرنا (۲) زائل هونا جیسے رنگ اثرنا (۳)

نذار و (ظهوری ۱۵) هر جا که بلند شست جفتی کبانان - بقول آصفیه طرنا - جماع کرنا -

بستی و پرواز کنان نشانه بر خاست و طالب ز پرنده کا ماوه پر چڑهنا - یا ماوه کا ز سے

آملی (۱۵) حال احسان چو زند دست سخاے تو مجامعت کرانا - جانوران کا جفت هونا -

ز شوق و نقش زرا از ورق گنجه پرواز کند پرواز گاه اصطلاح - بهار بند کر این

صاحب موید نسبت معنی اول می فرماید که پر کشا بر معروف قانع و اند نقل نگارش از معنی

کردن پرند است در پریدن و آن عبارت هم ساکت و امی بر همچنین محققین که لغتی را جا

از سرعت است برای گرگین جانوران مانند واد و از تعریف سکوت و زیدین معنی

باز و بگری و نیز گوید که پر کشا و کردن برای فارسیان و خصوصاً معاصرین هم شکار گاه بی

جفت شدن هم و از بهر این پرواز کردن (۳) گویند که در آن بواسطه پرند شکاری چون باز و شاهین

عبارت از جفت شدن است چنانکه مثل است شکار کنند (آر و و) پرند شکاری کی شکار کی جگر ترش

پروازگر | اصطلاح - بقول بهار باز و شاهین مولف عرض کند که همان معنی

و انند کنایه از تیزرو (حکیم زلالی ۵) زغنی نامیه اول است و بس (اروو) (۱) آژناه پرواز پروازگر شد و بکشمیر آمد و شور و گرشه و کرنا (۲) جانوران شکار کا بهاگتا.

مولف عرض کند که از سند بالا ----- **پروازره** | اصطلاح - بقول بهار و

پروازگر شدن | بمعنی پریدن جامع بر وزن خمیازه (۱) نوشته طعانی که در سیر

و کتایه از تیز رفتار شدن هم پیدا است پس و شکار و سفر همراه بردارند یا از دنبال بیایند

پرواز | اسم فاعل ترکیبی است و **پ** مصدر و **رو** (۲) در منه را نیز گویند که از پی عروس ریزند

آن **پرو** (۱) و قاصد جو هوا پر جاے و جایجا آتش بر آنها زنند و (۳) آتشی که پیش

یعنی تیز رفتار هوا (پرو) تیز رفتار هوا (پرو) عروس فروزند و آتشی که ناریان در جنگالی که در هوا

جانا که سکتے ہیں) را بدانا و سپردندی بیغرو خنندی و دان

پرواز گرفتن | مصدر اصطلاحی - صاحب عروس و انا در اہم بستہ برگرد آتش طوف

آتشی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف فرمودندی و (۴) بمعنی عیش و تخرمی هم آمده

عرض کند که (۱) بمعنی پریدن است که معنی و (۵) ورق نقره و طلا که آنرا بچته نثار ریزه

حقیقی است (الهی بهدانی ۵) شش جیت ریزه کرده باشند چه شخصی که زر ورق می سازد

همچو عیاری شد و پرواز گرفت و برق جولا آنرا (پرونده گر) می گویند و بعضی ورق طلا و

که سرخزمن خاک افتاد است و صاحب بھر نقره را گویند که نقاشان کار فرمایند و شاید

گویند که (۲) گرنجین جانوران شکاری همچون برین آنست که در شیراز شخصی که ورق طلا و نقره را

<p>بر روی پوست بر چسپاند آنرا ہم پر وازہ گریختن و میونانی سار یقون و اقدنیا و بسریانی ایرتیا</p>	<p>بر روی پوست بر چسپاند آنرا ہم پر وازہ گریختن و میونانی سار یقون و اقدنیا و بسریانی ایرتیا</p>
<p>ساحبان جهانگیری و نامری در شیدی برنی او</p>	<p>ساحبان جهانگیری و نامری در شیدی برنی او</p>
<p>وسوم و پنجم قانع - و صاحب سروری معنی چهارم</p>	<p>وسوم و پنجم قانع - و صاحب سروری معنی چهارم</p>
<p>راترک کرده ذکر دیگر همه معانی کرده (شاعران)</p>	<p>راترک کرده ذکر دیگر همه معانی کرده (شاعران)</p>
<p>جانان چه توان کرد که اندر ره عشقت ؛ الا بگر ریا ح - مقطوع - مطلق - مسکن دوران قبض کمتر</p>	<p>جانان چه توان کرد که اندر ره عشقت ؛ الا بگر ریا ح - مقطوع - مطلق - مسکن دوران قبض کمتر</p>
<p>سوخته پروازہ مانیت ؛ خان آرزو در سراج و تسخین زیادہ و منافع دار و الخ (آرزو)</p>	<p>سوخته پروازہ مانیت ؛ خان آرزو در سراج و تسخین زیادہ و منافع دار و الخ (آرزو)</p>
<p>گوید کہ تحقیق آنست کہ پروازہ معنی نثار است</p>	<p>گوید کہ تحقیق آنست کہ پروازہ معنی نثار است</p>
<p>مطلقاً خواہ برداناد و عروس نثار کنند خواہ بزرگان</p>	<p>مطلقاً خواہ برداناد و عروس نثار کنند خواہ بزرگان</p>
<p>سلاطین و بدمعنی بکذف با و ببا ی تازی ہم گذشت</p>	<p>سلاطین و بدمعنی بکذف با و ببا ی تازی ہم گذشت</p>
<p>مولف عرض کند کہ آنچه ببای موقدہ معنی اول</p>	<p>مولف عرض کند کہ آنچه ببای موقدہ معنی اول</p>
<p>و سوم گذشت مبدل این است چنانکہ اشارہ و لہن کے آگے روشن کرتے ہیں - موتث (۴)</p>	<p>و سوم گذشت مبدل این است چنانکہ اشارہ و لہن کے آگے روشن کرتے ہیں - موتث (۴)</p>
<p>این ہمد را بجا کردہ ایم و ما درینجا این را بہ ہمہ</p>	<p>این ہمد را بجا کردہ ایم و ما درینجا این را بہ ہمہ</p>
<p>عائیش اسم جامد فارسی زبان دانیم</p>	<p>عائیش اسم جامد فارسی زبان دانیم</p>
<p>با اعتبار صاحب جامع کہ محقق الہ زبان است</p>	<p>با اعتبار صاحب جامع کہ محقق الہ زبان است</p>
<p>و پرواز کہ معنی نثار گذشت مختلف این باشد این از معنی ساکت و حوالہ بہاری و ہدی بہار</p>	<p>و پرواز کہ معنی نثار گذشت مختلف این باشد این از معنی ساکت و حوالہ بہاری و ہدی بہار</p>
<p>معنی مباد کہ در سنہ بقول محیط بکسر وال و سکون</p>	<p>معنی مباد کہ در سنہ بقول محیط بکسر وال و سکون</p>
<p>رای پہلہ و فتح میم و نون و با - اسم فارسی است کہ حقیقت (پرواز گاہ) بدون ہای ہوز ششم</p>	<p>رای پہلہ و فتح میم و نون و با - اسم فارسی است کہ حقیقت (پرواز گاہ) بدون ہای ہوز ششم</p>

<p>بگایش بیان کرده ایم و این غیر از معنی حقیقی پرواز همت اصطلاح - یعنی بلند می همت چیزی نیست خیال ما این است که صاحب اند است (ظہوری ۵) بجائی کہ بال اجابت بریزد به تسامح این را قائم کرد و مقصودش غیر از پرواز همت دعائی رساند؛ مولف عرض (پرواز گاه) نباشد (آر و و) دیگر پرواز گاه کند کہ موافق قیاس است (آر و و) همت کی پرواز گر اصطلاح - بقول اند با نفع بلندی - بلند همتی - موث -</p>	<p>شخصی کہ زرورق می سازد مولف عرض پروازیدن تحقیق مولف مراد از پریدن است کند کہ بعضی محققین بذیل پروازہ اشارہ این کرده اند و موافق قیاس است (آر و و) سونے پانڈی (کامل التصریف) و مضارع این پروازہ - محققین معان کے اوراق بتانے والا - این را ترک کرده اند (آر و و) دیگر پریدن -</p>
--	---

پرواس | بقول برهان بر وزن الماس یعنی (۱) لاسه و (۲) یعنی دانستن و (۳) پرواز
کردن و (۴) یعنی خلاص و نجات و فراغ و (۵) پروا همتن و (۶) ترس و بیم - صاحب جہانگیری
این را مراد از پرواس گفته - صاحب سروری ذکر معنی اول و چهارم و پنجم کرده (شمس فخری
۱۷) بنو و اطلس گردون سزای بارگوش پابسی اگر چه قضا کرد اندران پرواس و (ناصر خسرو
۱۸) بجهاد او بود از جور بد کنش رستن و بخیر او بود از شر این جهان پرواس و فرماید کہ پرواس
بیم هم آمده - صاحب ناصری می فرماید کہ مراد از پرواس و گوید کہ این را پرواسیدن هم
گفته اند - صاحب رشیدی گفته کہ این مبدل پرواز است کہ سین و را با ہمدیگر بدل شود و
دیگر معانی بجز آن مولف عرض کند کہ سراحست کافی معانی بر پرواس کرده ایم و ذکر ماخوذیم

بدر انجا گذشت و این مبدل آست و معتین فارسی زمین پر تانس و پرو آس را بسند این تبدیل آورده
 و همین است اسم مصدر پرو اسیدن هم که می آید و کم و بیشی بعضی معانی مجاز است چنانکه شو کردن و نجا
 معنی پنجم است و ترس و بیم و رنجی معنی ششم عجب است از محققین که همین شعر ناصر خسرو را بسند پر اس
 هم آورده اند و در انجا رستن را پر اس نوشته اند و این شامل باشد بر همه معانیش (آر و و) و دیگر پر اس

(۳۷۶۴)

<p>پرو اساختن استمال یعنی (۱) اعتنا بذكر معنی اول گوید که (۲) پرو اساختن و (۳)</p>	<p>کردن است و (۴) یعنی کشادن پرو پریدن (دکوری سله) برای بیدلان سازند صد خیر پرو اسیدن آن نازک اندام و شکفت اندر</p>
<p>برای خویش یک پرو اسازند مولف معنی کفم گلهای بادام و صاحب بگرد که هر پنج کند که در معنی اول پرو اساختن است با ساختن معانی بالا گوید که (۶) دانستن (۷) در از کردن</p>	<p>دور معنی دوم پرو اساختن است با ساختن معانی بالا گوید که (۶) دانستن (۷) در از کردن و در معنی دوم پرو اساختن است با ساختن معانی بالا گوید که (۶) دانستن (۷) در از کردن</p>
<p>قیاس (آر و و) (۱) اشتا کرنا (۲) پر کپولنا - اثرنا است و مضارع این پرو اسید - صاحب (الف) پرو اسید (الف) بقول بر بان و (ج) را یعنی دست مالیده و صفا</p>	<p>بمعنی دست سود و لاس سروری یعنی دست مالیده و پرو اساختن و فراخ کردیم به تمیز دشتی و زری یافته گوید (شهره آفاق) هر که پرو اسید</p>
<p>و (ب) بقول بر بان و جاس بر وزن سرخاپیدن آن اندام را و در کف خود دیده بیم خادم را بمعنی (۱) دست مالیدن و لاسه کردن و (۲) مولف معنی کند که (ب) مصدری است</p>	<p>ترسیدن و (۳) و همه نمودن - صاحب سر و مبدل پرو اسیدن چنانکه ذکر این پرو اس</p>

کرده ایم کہ اسم ہین مصدر و شامل است برہم خیالی کرده اند و در معانی ہر دو بار (ب) فرقی کرده
 معانی پر ماسیدن کہ گذشت و الف ماضی مطلقش (ا) و الف تہنی مطلق ب اور (ب) (۱) چون مایس کرنا
 و (ج) اسم مفعولش شامل برہم معانی (ب) (۲) ژرنا (۳) و ہم کرنا (۴) و یکپو پروا ختی (۵) فارشا ہونا
 تسامع محققین است کہ الف و ج را اسم جامد (۶) جاننا (۷) و از کرنا (۸) نبات وینا (ج) اسم مفعول (ب)

پروا بقول انند بالفتح و شین مجرہ بحوالہ فرہنگ فرنگ بمعنی فاعل و بی پروا مولف
 عمن کند کہ دیگر ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان و معاصرین عم ازین لغت ساکت اگر سند استعمال
 پیش شود اسم جامد فارسی زبان دانیم و شین مجرہ مرکب می نماید بالفظ پروا و افادہ بمعنی
 لغتی کردہ ما در قواعد فارسی ایستہم تصریفش ندیدیم البتہ شین مجرہ در آخر الفاظ برای نسبت
 می آید چنانکہ پوش و بالمش کہ منسوب بہ پوپ و منسوب بہ بال است پس معنی لغتی این
 منسوب بہ پروا باشد و در موارد بمعنی بی پروا بتکرار نیامدہ (ا) و بی پروا فاعل
 مبتلاے غفلت -

پروا بقول انند بحوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح با کاف تازی بمعنی (۱) پاسبان و
 و نگاہبان و (۲) بمعنی صدا مولف عمن کند کہ اگر سند استعمال پیش شود اسم جامد
 فارسی قدیم دانیم - دیگر ہمہ محققین و معاصرین عم ازین ساکت اند (ا) و (۱)
 پاسبان - نگاہبان (۲) صدا - موتث -

پروا استمال - صاحب آصفی کند کہ (۱) اعتنا کردن است (ظہوری ۵)
 ذکر این کردہ از معنی ساکت مولف عمن از شور خلق کوچہ خراب و محلہ ہم با نخوت

زیادہ باو کہ پروای کسی نکر دے (دعید قزوینی سے) **پروال** بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ
اسیر عشق بجانان نمی کند پروا دے کہ زہر خورده بالقح بمعنی پرکار مولف عرض کند کہ اگر
بد زمان نمی کند پروا دے صاحب بحر گوید کہ بصلہ سند استعمال پیش شود و مبدلش دانیم کہ
بالمعنی (۲) توجہ و التفات کردن و بصلہ از کات بدل شد بہ واو چنانکہ پوکت و پوپت
(۳) ہراسیدن و اندیشیدن و سندی کہ برای و برای جملہ بدل شد بہ لام چنانکہ چارو
سنی دوم پیش کردہ مان شعر و حمید است کہ بالا چنانی دیگر ہمہ محققین فارسی دان و اہل زبان
نقل شد (ولہ سے) شکستگان ز حوادث غمی ازین ساکت و معاصرین ہم ہم بزبان ندارند
منید آرنہ دے کہ تختہ پارہ ز طوفان نمی کند پروا دے فارسی قدیم باشد و موافق قیاس (آر و و)
خان آرزو و چراغ ہدایت ہمزبان بحر مولف و دیگر پرکار۔

عرض کند کہ بمعنی دوم بدون صلہ ہم بنظر آدہ **پروا ماندن** استعمال صاحب آصفی ذکر این
ز ظہوری سے) خوش دید کرد عشق تو پروای کردہ از منی ساکت مولف عرض کند کہ اعتنا بودن
بیکسان دے دیگر ز کس مباحث کہ بر ما فرو شد است و جا دارد کہ بر ہمہ معانی پروا شامل شود (صائب سے)
و شامل باشد بر ہمہ معانی پروا (آر و و) (۱) مطلبش از دیدہ بینا شکار عبرت است دے و رند صائب
پروا کرنا۔ اعتنا کرنا (۲) توجہ اور التفات کرنا راجع پروای تماشا ماندہ است دے (آر و و) پروا ہونا
(۳) ڈرنا۔ ویکہو پر تلید اس کے تمام معنوں پر شامل ہو سکتا ہے

پروان بقول بریان و جہانگیری و سروری و جاح بر وزن مروان (۱) نام شہر بیت
نزدیک بغزنین و (۲) چرخ ابریشم تاب رانیز گویند یعنی چرخ کی بریشم رابدان از پیلہ باو تہ

و آن چرخ را می گردانند (حکیم فردوسی لہ) بدو گفت کای نام بردار بسند و نزد پروان بفرمان
 تو تا بسند و صاحب ناصری بر معنی اول قانع۔ خان آرزو در سراج بزرگ ہر دو معنی نسبت معنی
 اول گوید کہ نام موضعی است نزدیک غزنین و فرماید کہ بحدت الف پروان ہم گفتہ اند مولف
 عرض کند کہ معاصرین عجم تصدیق قول محققین اول الذکر می کنند و گویند کہ این مقام در کار پیکر
 ابریشم معروف است پس معنی اول مجاز معنی دوم می نماید و بمعنی دوم اسم جاندار فارسی زبان
 و انیم (آر دو) (۱) پروان ایک شہر کا نام ہے جو غزنین کے متصل واقع ہے۔ بزرگ (۲)
 چرخا جس کے ذریعہ سے ابریشم پیلائے نکالتے ہیں جس کو فارسی میں بر خاج بھی کہتے ہیں۔ بزرگ۔
پروانک بقول برہان و جامع بر وزن ایوانک، (۱) نام جانور نسبت کہ فریاد کنان
 پیش پیش شیری رود تا جانوران دیگر آواز اور اشنیدہ وانند کہ شیری آید و خورد
 بکناری کشند و گویند پس ماندہ شیر را می خورد و (۲) کنایہ از پیشرو لشکر ہم و معرب آن
 فروانی۔ صاحب جہانگیری بزرگ معنی اول گوید کہ معنی دوم استعارہ باشد۔ صاحب سرور
 بر معنی اول قانع۔ صاحب ناصری بزرگ معنی اول و دوم نسبت معنی اول می فرماید کہ بیاری
 این را (سیاہ گوش) ہم گویند۔ صاحبان رشیدی و ناصری پروانہ را مرد و این گویند
 صاحب موید بزرگ معنی اول گفتہ کہ ہندی آزا بہکاری نامند و اہل ہند (خالہ شیر) ہم
 خان آرزو در سراج گوید کہ پروانہ کہ می آید نام جانور مخصوص نیست بلکہ ہر جانور درندہ خورد
 کہ ہمراہ شیر گرد تا پس خوردہ اورا بخورد و آنچه عزیزان نوشتہ اند کہ برای آگاہ کردن جانور
 پیشا پیش شیر باشد چنین نیست و فرماید کہ در گلستان شیخ سفیدی مرقوم است کہ (سیاہ گوش)

را گفتند که ترا ملازمت شیراز چه اختیار افتاد گفت تا فضل صیدش خورم و از شر و شمنان
 امین باشم) و معنی شیر بچه خطاست و همان معنی پروانه است و اغلب که بد معنی مجاز باشد
 و ما خود از پروانه شمع زیرا که جانور مذکور مانند پروانه که گرد شمع می‌گردد می‌باشد مولف
 عرض کند که حق آنست که فارسیان پروانه را مرکب کردند از پروانه معنی دوش و بای
 نسبت که این پروانه عاشق شمع اطراف شمع همچنان می‌گردد چنانکه پروانه و بقلج و پروانه‌ک
 به کاف تشبیه چنانکه تیر و تیرک مزید علیه آن که بای هنوز آخرش بوجه ترکیب با کاف مدون
 شد و معنی لغظی این مثل پروانه و کنایه از جانور معروف که عاشق شیر است از آنکه پس خورد
 شیر غذای اوست و دائما اطراف شیری باشد و همین قدر است حقیقت این آنانکه پروانه
 و پروانه‌ک را مراد یکدیگر خیال کرده اند پی به حقیقت نبرده اند و بنزاکت لفظ و معنی خود
 نگرده - مجازاً پروانه یعنی پروانه‌ک هم استعمال کرده اند و در انصورت استعاره باشد که
 بجایش می‌آید و (سیاه گوش) نام جانوری خورد است از قسم یوز که امرای شکار بانو
 دارند و بچه شیر هم گویند و صاحب اصفیه همین را (بن بلا) نوشته که گریه و شنی است و
 عجیب نیست که همین جانور پس خورد و شیر را می‌خورد - صاحب محیط تصدیق خیال تا میکند و بر سینه
 می‌فرماید که بصری برید و فراتق معرب پروانه‌ک و تیرکی نام آفاق نامند و آن حیوانی است
 بقدر گربه و برنگ آهو و گوش آن سیاه و گویند که پیشاپیش شیری رود و از آن شیر خبری دهد
 و از حیوان درنده شکاری است - صاحب ناصری بر (سیاه گوش) صراحت کرده که جانور
 که گوش او سیاه و بشا طر شیرش بود که زبانی صید شیر قسمت اوست و آنرا تیرکی (قرانلاغ) گویند

پس متحقق همین می نماید که پروانک (سیاه گوش) را نام است (ارو) (۱) سیاه گوش ایک
 چوئے سے جانور کا نام ہے جس کے کان سیاہ ہوتے ہیں جس کو ہندی میں بلاو کہتے ہیں۔
 جنگلی بلاو (۲) لشکر کا پیشرو۔ مذکر۔

پروانک | صاحب موید (مطبوعہ مطبع نوکشور) از پروانہ بمعنی سوسن و یا می محمدی کہ بقاعدہ فارسی

این را با پروانہ می نویسند و گوید که مراد از پروانہ بای ہوز آخرش بدل شد بہ کاف فارسی چنانکہ
 است کہ می آید و لیکن در دیگر نسخ قلمی یا این را خانہ و خانگی و دیوانہ و دیوانگی (ارو) پروانگی
 نیاتیم و لغات دیگر ہم ازین ساکت **مولف** بقول اصفیہ فارسی۔ اسم مؤنث۔ اجازت۔ حکم۔ آگیا۔

عرض کند کہ مقصود موید از بہان (پروانک) **پروانہ** | اصطلاح۔ بقول برہان و چالگیر
 باشد کہ گذشت و بعضی محققین دیگر ہم آنرا مراد از بروزن نوزانہ (۱) معروف و آن جانور کے

پروانہ گفته اند و ما صراحت کافی ہمراہ بنا کردیم باشد کہ در شب یا خوردن البشعلہ شمع و چراغ
 دورینجا جزین نیست کہ صاحب (موید مطبوعہ بزیانند و (۲) جانوری را نیز گفته اند کہ پیش پیش

بای ہوز در آخر این تصنیف کرد دیگر (ارو) شیر فریادکنان رود و جانوران دیگر را از
 ویکہ پروانک و پرانہ۔ آمدن شیر خیررساند و (۳) حکم فرمان سلطانین

پروانگی | استعمال۔ بقول انند بکوالہ (سعدی الفیصل) روزی برت بسوسم و در پاستا

نرہنگ نرہنگ بالفتح بمعنی فرمان و حکم و اجازت او قسم بای پروانہ را چہ حاجت پروانہ دخول بای
 (لاادری ع) کہ پروانگی داد پروانہ را بای (حافظ اوسلی) کسی بوصول تو چون شمع یافت

مولف عرض کند کہ این مرکب است پروانہ پاکہ زیر تیغ تو ہر دم سرگردار و بای

رکنیم خاقانی (ع) اشایا غنضنفری تو پروانه تو من
 پروانه در پناه غنضنفر نگو تراست (زوله ع) پروانه وار چنانکه فرمان لفظ فارسی است و جمع آن فرامین
 بر پشته شیران نهند پای و تا آید از کف لنگه کوران کتاب آمده - خان آرزو در سراج بند کرمی اول و دوم
 شان و صاحب سروری بر منی دوم مانع - صاحب گوید که پروانه جانور مخصوص نیست بلکه هر جانور
 نامری بند کرمی اول و دوم نسبت معنی سوم گوید و زنده خورد که همراه شیر گرد و پس خورده او را
 که معنی خطی است که برای رخصت سفر و غیره بر دست خورد و اغلب که معنی دوم مجاز معنی اول باشد
 بعضی مردم دهند که کسی مانع ایشان نه شود - صاحب رهنما بحواله سفرنامه ناصرالدین شاه قاجار
 رشیدی بر معنی دوم قناعت کرده و ارسته بر معنی بر معنی اول قانع مولف عرض کند که مراحت
 اول سوم قانع (جمهوری است) شمع از شعله محسن تو ماخذ معنی اول بالا گذشت و ماخذ معنی دوم هم
 بر فروخته است و گرو او پر زده پروانه پروانه مذکور شد حالا عرض میشود نسبت معنی سوم
 ما و بهار بند کرمی اول می فرماید که مرکب است که مرکب است از پروان یعنی فرمان و مای
 از پر که ترجمه ریش است و و آنه که کله نسبت نسبت یعنی چیزی که منسوب بفرمان است همان
 باشد چنانکه انگشتوانه و بند کرمی دوم گوید که کاغذ که پادشاهان با جازت و رخصت امری
 ماخذ از معنی اول است (چنانکه ما صراحت این نوشته می دهند (۱) پروانه - و یکپه
 بر پروانه که ده ایم) و بند کرمی سوم می فرماید بنگ (۲) و یکپه پروانه که پہله معنی -
 که حکم پادشاهان و امیران که بنام عمال و غیره (۳) پروانه - بقول آصفیه - مذکر حکم
 از دفتر نوشته می شود چون پروانه تنخواه و پروانه جوازت نامه شاهی -

پروانہ پاچرخ

اصطلاح - بقول بہلکہ از جانب ہلاکو خان ابن جوہی خان بن چنگیز
 کنایہ از عاشق محروم (لا اور می سے) محروم حکومت و فرمان فرمای ولایت روم داشته و
 از ویل گلغندارم و پروانہ پاچرخ یارم کی خدمت مولانا جلال الدین محمد - صاحب شہزاد
 مولف عربی کند کہ این لغت پیدا کرده انہار ارادت می کرد و روزگارش کتاب فیانیہ
 بہار است از کلام لاوری و از معنی شعر زمین رومی سخن مولوی با دوست و یکی از فضلا گفته
 قدر روشن است کہ شاعر خود را کنایہ پروانہ (ع) سوانی وارم از پروانہ روم بہ مولف
 قرار داد و (پاچرخ) کہ قلبا صافت چرخ پا عرض کند کہ مرکب اصنافی است و کنایہ باشد
 (است) کنایہ قرار داد برای عضوی کہ (اردو) پروانہ روم - امیر معین الدین کاشانی
 در پای یار بخمال اور چون چرخ روشن است کالقب ہے - مذکر۔

پروانی

اصطلاح - بقول بہار و وارثہ
 گیریم و صفت پروانہ قرار دہیم لطف معنی شعر دانند نام فنی از کشتی و آن گرد حرفت گشتہ پایش
 چه باشد و (پروانہ چرخ پا) را اگر معنی حقیقی برواشتن و از جا رلودن است (میرنجات
 گیریم استعارہ باشد از عاشق نہ کنایہ معنی ہے) چه شود چون بہ مخالف رسی از پروانی و
 حرمان را درین دخل نباشد فائق (اردو) پای او گیری بر دور سرش گردانی پامولف
 عاشق محروم - عرض کند کہ یامی لہجیت با پروانہ مرکبہ کرده اند

پروانہ روم

اصطلاح - صاحبان دیگر بیچ کہ بمعنی منسوب بہ پروانہ و کنایہ از من
 نامری دانند گویند کہ لقب امیر معین الدین کاشانی است مذکور نظر بر گرد و حرفت گشتن چنانکہ پروانہ گشت

میگرد (آرو) پُرانی کشتی کے ایک فن چکر لگا کر اچانک اس کے پاؤں کو جگہ سے
 کا نام ہے جس میں حریت کے اطراف ہلا دیتے ہیں۔ مذکر۔

پروا | بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ بالفتح بمعنی پاسبان و نگاہبان و عارس۔
 مولف عرف کند کہ دیگر ہمہ محققین اہل زبان و زباندان و معاصرین عجم ازین لغت ساکت
 اگر سند استعمال پیش شود اسم جامد فارسی زبان دانیم و فارسی قدیم باشد (آرو)
 و یکہو پاسبان۔

پروا | بقول انند بھوالہ فرہنگ فرنگ و لیکن حالا استعمالش متروک می نماید و محققین
 بالفتح بمعنی پروا کہ گذشت مولف عرف کند مصداق ہم این را ترک کرده اند البتہ در کلام
 کہ مزید علیہ آن زیادت ہا می ہوزد و آخر چنانکہ مولوی معنوی استعمال این یافتہ می شود
 غم خوار و غم خوار و دستم گار و دستم گار۔ و بخیاں نام مصدر اصلی است کہ اسم مصدر
 (آرو) و یکہو پروا۔
 این پروا مال فارسی زبان است (س)

پروا بیدن | بمعنی پروا کردن است نہی آرام بیان کردن ازین پیش و بگفتہ اینقدر
 مولف عرف کند کہ فارسیان بر پروا می کہ باقی تو پروا بچ مخفی مباد کہ درین شعر استعمال
 مزید علیہ پروا است بقاعدہ خود پای معروف این بمعنی ہشتم پروا است (آرو) پروا کرنا۔
 و علامت مصدر (دن) مرکب کردہ مصدر سبھنا۔ شامل ہے پروا کے تمام معنوں پر۔

پروبال و اشتن | مصدر اصطلاحی
 ساختہ اند شامل برہم معانی مصدری پروا
 باشد (کامل التصرف) و مضایع این پروا پید بقول برہان و بھروا نند و رشیدی کنایہ اند

(۱۰۷۸)

<p>می شود (آر دو) ۲۱ - بے کار و بے طاقت اور معذور ہونا۔ کرنا۔ صاحب آصفیہ نے (ہاتھ پاؤں توڑنا) اور (ہاتھ پاؤں توڑوانا) پر فرمایا ہے دست و پاشکستن کا ترجمہ ہاتھ پاؤں کو نکٹا کر دینا۔ ہاتھ پاؤں کو کام کار کھنا (دراغ سے) ضعف سے بیمار الفت کیا سنبھالے ہاتھ پاؤں پڑ اس تپ اعضا شکن نے توڑ ڈالے ہاتھ پاؤں پڑ</p>	<p>زور و قوت و قدرت داشتن۔ صاحب جہانگیری در لطعات ذکر این کردہ مولف عرض کند کہ (بال و پرو داشتن) کہ بجاییش گذشت و اشارہ کردہ ایم (ارسلان سے) گرد کعبہ اگر بال و پری نظریہ معنی حقیقی این مخصوص است غیر پرندہ و کناہ مستعمل شد برای غیر پرندہ و بال ہر دو یکی است (آر دو) زور و قوت رکھنا</p>
<p>(الف) پروبال فروشدن</p>	<p>(۱) پروبال در ہم شکستن</p>
<p>(ب) پروبال فروہیدن</p>	<p>(۲) پروبال شکستن</p>
<p>الف - بقول بحر عاجز و در ماندہ شدن و ب بقول بہار مراد فاش و صاحب اشند ہمزبان بہا (خواجہ جمال الدین سلمان سے) فکر من کی بنیاد تو رسد کہ عظمت پڑ مرغ اندیشہ فرو می ہلد آنجا پروبال پڑ مولف عرض کند کہ اگر چہ ہر دو موافق قیاس است و لیکن برای الف مشتاق سند استعمال می باشیم۔ معنی مباد کہ نظر</p>	<p>یہا روانند ہر کدام معروف (صائب سے) تنگی پروبال مراد در ہم شکست پڑ بیضہ فولاد (میرزا بیدل سے) (میرزا بیدل سے) پروبال شکستہ اند پڑ پرواز شویم عرض کند کہ اگر چہ ہر دو موافق قیاس است و لیکن برای الف مشتاق سند استعمال می باشیم۔ معنی مباد کہ نظر</p>

به سند سلمان مرغ را داخل اصطلاح کردن باشد چنانکه مراحت این بر (پروبال فروشدن) لازم می نماید که پروبال مرغ فروشدن و فروپای گذشت (آرود) دیگر پروبال فروشدن - عاجز شدن از پرواز یعنی حقیقی است بدون مرغ (الف) پروپای اصطلاح - بقول برهان یا امثال آن از مجر و العتوب این معنی را برای بروزن سر و پای یعنی تاب و طاقت و قدرت غیر مرغ پیدا کردن بر سبیل مجاز باشد (آرود) و توانائی - صاحب سروری گوید که همان (پروبال) الف و ب عاجز هونا - جیسے مرغ کابلے بال و پرونا (فروسی سے) چو این کو پسر یا بجای آورد و ب پروبال نشانیدن مرغ استعمال - شاد و لاور شود پروپای آورد و صاحب نامری پاک کردن مرغ پیمای خود و تازه دم و آماده شدن که همزبان نش مولف عرض کند که از سند بالا - پرواز (ظهوری سے) در شکر خلاصی چه پروبال (ب) پروپای آوردن مصدر اصطلاحی نشانند و مرغی که برای نفس از دام برآید و معنی تاب و طاقت و قدرت حاصل کردن پیدا مولف عرض کند که موافق قیاس و معنی و موافق قیاس و این مخصوص است برای پرند حقیقی (آرود) مرغ کابل و پر چشکنا پرواز و مجازاً برای غیر آن هم (آرود) (الف) دیگر کے لئے آماده ہونا - پاسے و پر (ب) طاقت اور قدرت حاصل پروبال پلیدن مصدر اصطلاحی کرنا - طاقت ور ہونا - بقول بکر مراد پروبال فروشدن مولف (الف) پروتستان اصطلاح صاحب عرض کند که اگر اصناف این بسوی مرغ کنیم (ب) پروتستانی رہنا بحوالہ سفر نامہ موافق قیاس است و برای غیر مرغ مجازاً ناصرالدین شاد قاچار گوید که مترس است

از پروتست پروتاسی (بندی) و آن فرقه ایست و هندستان و (ب) کسی که مذہب پروتست	در نصرانیان کہ پوپ را تسلیم نمی کنند و مرتکب
بدعتی نمی شوند و بعضی سلطنت با سچون انگلند	است (ا) (الف) و (و) مقام جهان
و بر من و پروتست پروتستی است فارسیان بقا	نصرانیون کا مذہب پروتست ہے۔ مذکر۔
خودائیم بلا و را پروتستان نامند از قبیل ترکستان	(ب) پروتست مذہب رکھنے والا۔

پروزر | بقول برهان و جامع بفتح اول و ضم ثانی و سکون ثالث و رای قرشت
 بر وزن ضرور (۱) یعنی پیوند انسان به انسان و خواه درخت با درخت و بفتح اول و
 سکون ثانی هم آمده که بر وزن زرگر باشد و (۲) فراویز و سخاوت جامع را نیز گویند. صاحب
 سروری گوید که (۳) یعنی فریب کننده و پرورنده و (۴) امر بانه یعنی صاحب تا صری ذکر
 معنی اول و دوم بخواند برهان کرده گوید که عهده برادست که پروزر به زامی هوز را پروزر
 خوانده. صاحب موید بذكر پروزر معنی اول فرماید به رای هله و مجرأ آخر پروزر آمده. خان آرزو
 در سراج میفرماید که معنی اول درست و معنی دوم بزای مجرأ (امیر معز می شاه) زین شاه
 بنده پروزر شاه است بندگانش تا جاودان بانا داین شاه بنده پروزر (وله سکه)
 بکین خویش تن دشمنان همی فرسای که بهر خویش دل دوستان همی پروزر که مولف هون
 کند که معنی دوم با موحد اول بر وزن صفر اصل است چنانکه صراحت ماخذش بر (بروز)
 بموحده و پروزر امی هله کرده ایم و تبدیل موحده به بای فارسی آمده چنانکه تب و تب -
 فارسیان این را به تصرف و اعراب بر وزن ضرور هم خوانده چنانکه گنج در نه فتح و او

را گنجور بہ فہم پیچیم و سکون داد ہم خوانند و این تصرف نتیجہ لب و لہجہ مقامی است و آنچه
 بہ زامی ہووز آخر می آید ہم مبدل این کہ جہل بہ پیچہ بدل شود و چنانکہ بر رخ و بزخ و مینی اول
 بر سبیل مجاز باشد کہ پیوند درخت و انسان ہم سنجانی را ماند نسبت معنی سوم عرض میشود
 کہ ہمان معنی چہارم است و افادہ معنی فاعلی نمی کند تا آنکہ با اسمی مرکب نمی شود ہین باشد
 اسم فاعل ترکیبی ہائی حالی سوم و چہارم از مشتقات مصدر پروردن است کہ می آید و اینجا
 بمعنی سوم اسم مصدر آقا گم کنیم کہ در فارسی قدیم پرورد مبدل برورد بمعنی صاحب نتیجہ و صاحب
 ثمر است و کنایہ از تربیت و پرورش و ہین اسم مصدر پروردن و پروردین باشد کہ می آید
 (اگر و) (۱) پیوند خواہ و انسانون مین ہو خواہ و درختون مین - مذکر - صاحب آصفیہ
 نے پیوند پر فرمایا ہے۔ میل مناسبت خویش و تبار ترکیب اشجار (۲) سجان - دیکھوہ پرورد
 (۳) تربیت - پرورش - موتث -

پروراشیدن	بِقَوْلِ بَعْضِ مُتَعَدِّي پورون بر پروردن کنیم (اگر و) پلوانا - پرورش کردن
	(کامل التصرف) و معنای این پروردانہ کسی کے ذریعہ سے۔
مولف	عرض کند کہ پروردن کہ می آید تہی پروردگار اصطلاح - بقول برہان
بیک مفعول است	و این بقاعدہ فارسی متعدي (ا) معروف است - جمل شانہ و (۲) کنایہ
بد و مفعول بمعنی حکم تربیت و پرورش دادن	از بادشاہ و اورا پروردگار گویند پرورد
کسی ذریعہ تربیت و پرورش قرار دادن کسی را ہم و بعربی رت النوع خوانند مولف	
و تربیت و پرورش کنانیدن صراحت ماخذ گوید کہ از قبیل آمرزگار و ستم گاہا است کہ	

گارا فاده معنی صاحب کند و در اینجا معنی لغظی است و در شیدی و سراج و جامع بر وزن سرگردن
صاحب پرورش و رزاق - صاحب بحر یعنی (۱) معروف است و (۲) بمعنی پرستش و پرورش
اول قانع - و فرماید که اطلاق این اکثر بر خداوند (حکیم سنائی علیه) بداد اربیت پروردن نیاید
تعالی است - صاحب ناصری بذكر هر دو معنی فهم یونانی و یونانی ریت یاریگر نیاید لشکر قاهی و
بالا گوید که پروردن و پرورش مشتق از است صاحب بحر بذكر هر دو معنی گوید که کامل التصرف
و بمعنی پروردن و پرستش نیز می آید - مای گویم است و مضارع این پرورد - بهار بر معنی
که مشتق از زبان پیوده می سراید اصلا پروردن قانع و گوید که بمعنی تربیت کردن باشد و بقول
مشتق این نیست بلکه این مرکب است از پرورد و (۳) آراستن هم چنانکه (گلستان سکه)
که بمعنی سوس گذشت زیادت و ال بهر چنانکه علم از هر دوین پروردن است نه از هر دنیا
پیدا و پیدا و گار که حقیقتش بالا مذکور شد خوردن مولف سخن کند که مرکب است
(سعدی علیه) بنا کردن شکر پروردگار باشد از پرورد که بمعنی سوس گذشت و آن اسم مصدر
که برگشت از روزگار و (حکیم فردوسی علیه) این است و آن که علامت مصدر باشد
که او ویژه پروردگار من است و جهان دیده او حاصل بالمصدر این پرورش - معنی اول
دو ستاد من است و خان آرزو در سراج حقیقی است و معنی دوم مجاز آن خلایق قیاس
ذکر هر دو معنی کرده (آر و و) (۱) پروردگار - و حق آنست که بمعنی دوم استعمال این نیست
خداوند تعالی شانه - مذکر (۲) پادشاه - مذکر - و در کلام حکیم سنائی بمعنی پرورش یافته می شود
پروردن | بقول برهان و جهانگیری باقی حال باعتبار محققین از زبان این معنی را